HUMANITARINIŲ MOKSLŲ FAKULTETO LEIDINYS

LIETUVIŲ TAUTINIŲ DAINŲ MELODIJOS

I KNYGOS

KAUNAS * * VALSTYBĖS SPAUSTUVĖ * * 1927 M.

LIETUVIŲ TAUTINIŲ DAINŲ MELODIJOS.

KIETAVIŠKIŲ PARAPIJOS (TRAKŲ APSKRITIES) APYLINKĖJE

SURINKO IR SURAŠĖ

DOC. KUN. TEODORAS BRAZYS.

Tekstą redagavo prof. V. KRĖVĖ MICKEVIČIUS.

I KNYGOS.

HUMANITARINIŲ MOKSLŲ FAKULTETO LEIDINYS.

Valstybės Spaustuvė.

Prakalba.

Mūsų tautos meno muzikalines bei aistėtines ypatybes esu išdėstęs veikalėlyje „Apie tautines lietuvių dainų melodijas“ ir raštu „Die Singweisen der litauische Dainos“ Lietuvos Humanitarinių mokslų fakulteto leidinyje „Tauta ir Žodis“ IV knygose. Tariuos būsią naudinga išleisti ir lietuvių tautinių dainų melodijų rinkinį, kuriame mūsų liaudies melodijų tyrėjai atras nemaža įdomios muzikos medžiagos, kompozitoriai savo tautiniams kūriniams tėmų bei melodijų harmonizuoti, o pradedamųjų mokyklų mokytojai ir mūsų dailės mėgėjai, šias melodijas platindami, galės mūsų tautos muzikalinį turtą apsaugoti nuo pamiršimo ir pražūties. Šias melodijas esu surinkęs ir surašęs mūsų tevynės mažame kampelyje, būtent, Kietaviškių parapijos (Trakų apskrities) apylinkėje 1918 ir 1919 m. vasarą. Jų yra iš viso keturi šimtai, urius Humanitarinių mokslų fakultetas leidžia atskiromis knygomis po du šimtu kiekvienoje. Nebūdamas kalbotyros dalykuose specialistas, teksto negalėjau tarmiškai užrašyti, tiesa sakant, mūsų tautinių dainų melodijų muzikalinis turinys man terupėjo. Dėliai mūsų dainų melodijų „tempo“ turiu pažymėti, kad jis metronomu išmatuoti bei tiksliai nustatyti negalima. Šituo atžvilgiu mūsų dainininkuose bei dainininkėse yra įsigalėjusi didelė subjektinga laisvė. Dainelės jausmų turinio atjautimas valdo judesį ir nustato melodijos „tempą“. Bendrai tariant, mūsų tautinių dainų melodijų tempas yra vidutinis, naturalus. Visoms dainininkėms - ams tariu nuoširdžiai „ačiu“. Taip pat nemaža padėkos esu skolingas a. a. kunigui Kajetonui Čepanui, Kietaviškių klebonui, už moralę ir materialę pagalbą, ir kun. Pranui Cibulskiui, kuris padėjo man užrašinėti tekstą.

Docentas kun. *Teodoras Brazys.*

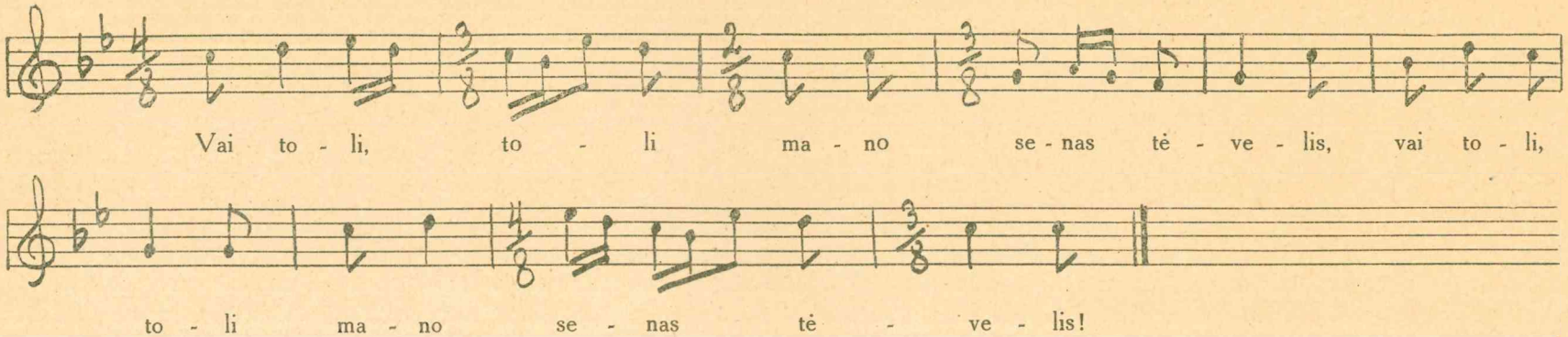

Du šimtų mylių
Lig tos žalios girelės,
Trečias šimtelis
To lygiojo laukelio.
Per tėvo dvarą
Strėvos upė tekėjo;
Pas tą upelį
Balta ieva žydėjo.
Vai krinta bira
Balti ievos žiedeliai.

Vai kas juos surinks
Baltus ievos žiedelius
Vai kas juos supins
Žalijan vainikėlin?
— Aš pas tėvelį
Jauniausioj dukrelė,
Tai aš surinksiu
Baltus ievos žiedelius,
Tai aš supinsiu,
Žalijan vainikėlin. —

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

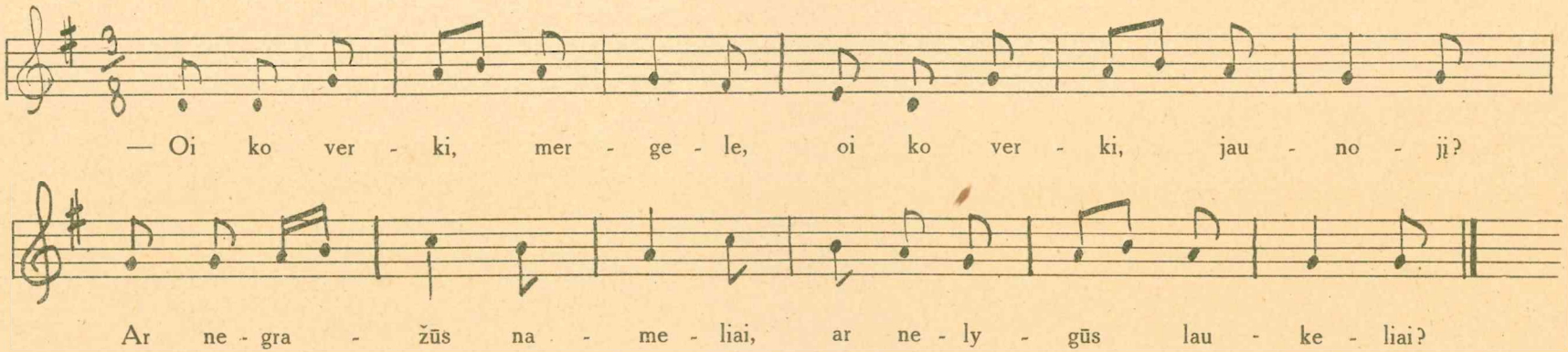

— Nor ir gražūs nameliai,
Nor ir lygūs laukeliai,
Nepapratus jaunoji
Svetimojoj šalelėj.

— Oi tik neverk, mergele,
Tik neverk, jaunoji, —
Jau aš daugiau negersiu,
Tavęs jaunos nebarsiu.

Padainavo
Emilija Ščerbovičiūtė,
iš Anykštų šodžiaus, Kietaviškių par

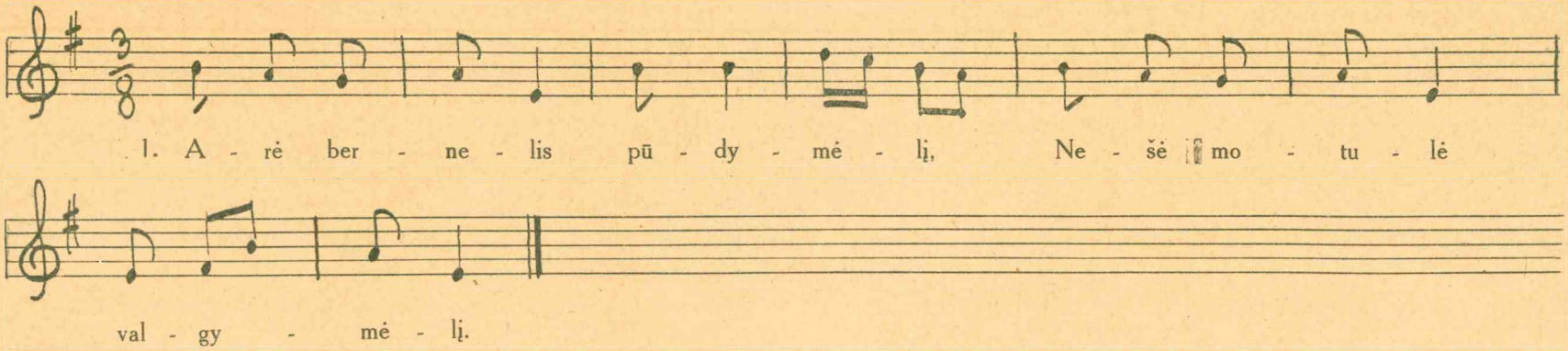

2. — Nenešk, motule, arti manės,
Aš tavo nešto nevalgysiu!
3. Aš tavo nešto nevalgysiu,
Palšųjų jautelių nestabdysiu,
4. Žalioj pievelėj neganysiu,
Sriaujoj upelėj negirdysiu. —
5. Arė bernelis pūdymėlį,
Nešė tėvelis valgymėlį.
(6. 7. 8. kaip 2. 3. 4. tik vietoj „motulė“ — „tėveli“).

9. Arė bernelis pūdymėlį,
Nešė brolelis valgymėlį.
(10. 11. 12. kaip 2 3. 4. tik vietoj „motynėle“ — „brolelį“).
13. Arė bernelis pūdymėlį,
Nešė seselė valgymėlį.
(14. 15. 16. kaip 2. 3. 4. tik vietoj „motynėle“ — „sesele“).
17. Arė bernelis pūdymėlį,
Nešė mergelė valgymelį.

18. — Neški, mergele, arti mėnęs,
Aš tavo nešto tai valgysiu.
20. Aš tavo nešto tai valgysiu,
Palšus jautelius tai stabdysiu.
21. Žalioj pievelėj priganysiu,
Sriaujoj upelėj pagirdysiu. —

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

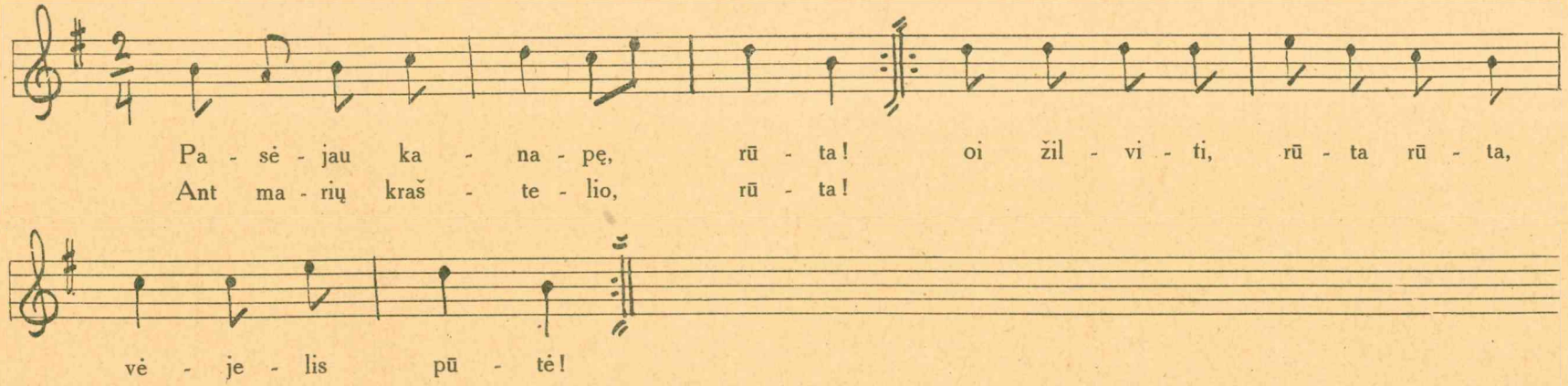

Išdygo kanapė, rūta!
Ant marių kraštelio, rūta!
Oi žilviti, rūta rūta,
Vėjelis pūtė!

Užaugo kanapė, rūta!
i. t. t.
Sunoko kanapė, rūta!
i. t. t.

Išroviau kanapę, rūta!
i. t. t.
Išmyniau kanape, rūta!
i. t. t.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

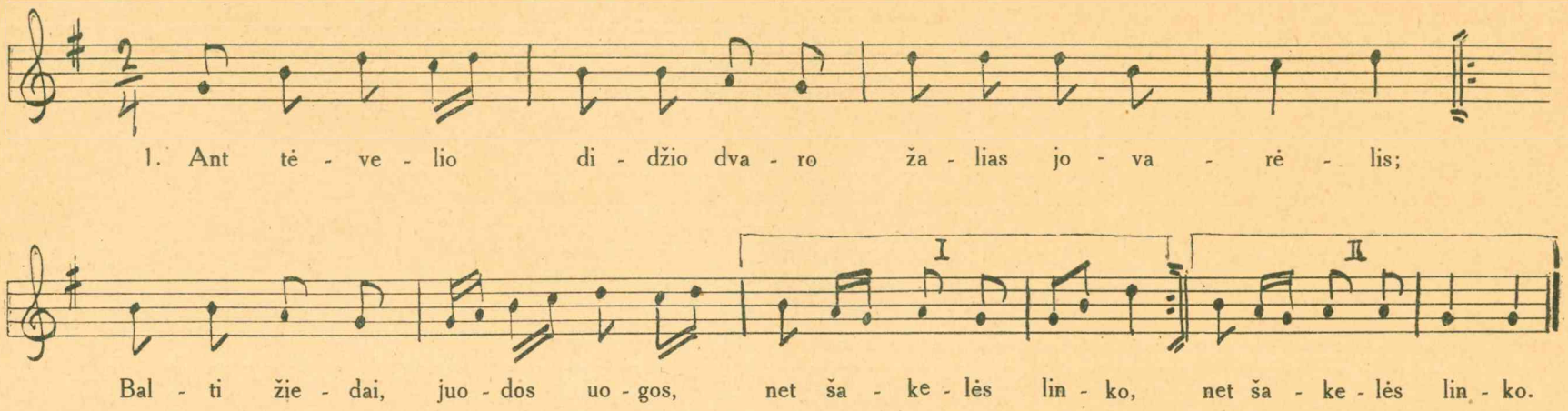

1. Ant tė - ve - lio di - džio dva - ro ža - lias jo - va - rė - lis;
Bal - ti žie - dai, juo - dos uo - gos, net ša - ke - lės lin - ko, net ša - ke - lės lin - ko.

2. Ten vaikščiojo, ūliavojo
Motulės dukrelės,
Vaikščiodamos, ūliodamos
Vainikėlius pynė.

3. — Vainikėli žalių rūtų,
Kur aš tave dėsiu?
Jei pateksiu aš berneliui, —
Skrynelėj laikysiu,

4. Jei pateksiu aš berneliui, —
Skrynelėj laikysiu
O jei senam našlužėliui, —
Ugnelėj deginsiu.

5. — Prauskis, mano mergužėle,
Rytą vakarėlį,
Maž gal būsi tokia graži,
Kaip pas motinėlę.

6. — Aš galėtau praustis
Anksti, vėlą vakarėlį,
Ir nebūtau tiek raudona,
Kaip pas motinėlę.

Padainavo
Emilija Kertenytė
iš Girelės sodžiaus, Kietaviškių par.

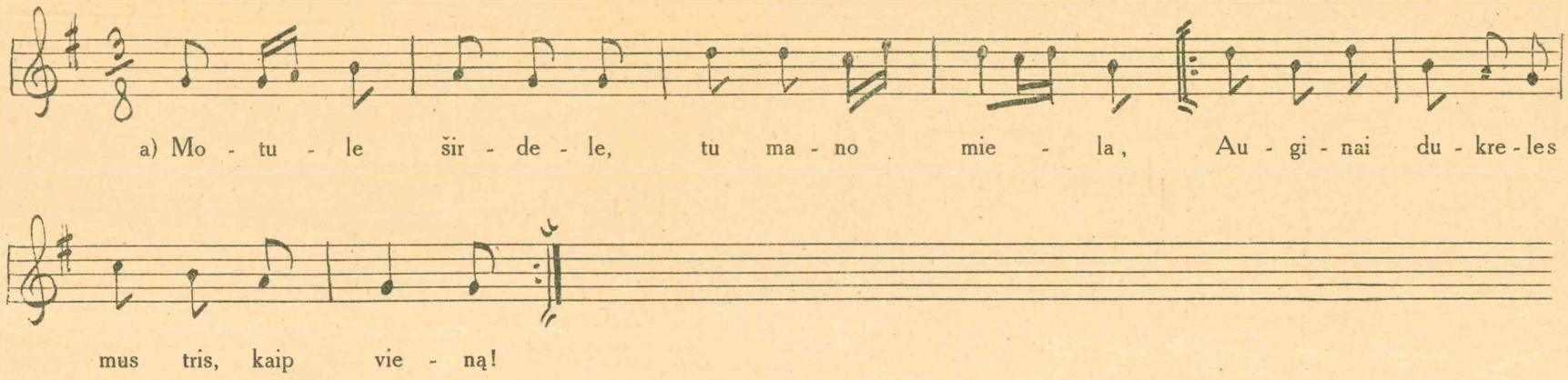

Auginai dukreles mus tris, kaip vieną,
Sukrovei kraitelius mums trims, kaip vienai.

Sukrovei kraitelius mums trims, kaip vienai,
Išdavei žmonėsna tik mane vieną.

Aš per tris dieneles keleliu ėjau,
O per tris nakteles girioj gulėjau.

Išgirdau, pagirdau gegulės balsą,
Mislijau, dūmojau — motulė šaukia.

Ten ne motulė, ne motynėlė,
Tik žalios girelės tai gegutėlė.

* * *

b) Tėveli širdele, tu mano mielas,
Auginai sūnelius mus tris, kaip vieną!

Auginai sūnelius mus tris, kaip vieną,
Įšėrei žirgelius mums trims, kaip vienam.

Įšėrei žirgelius mums trims, kaip vienam,
Išsiuntei karelin tik mane vieną.

Aš per tris dieneles keleliu jojau,
O per tris nakteles girioj gulėjau.

Užgirdau, pagirdau karvelio balsą,
Mislijau, dūmojau — tėvelis šaukia.

Ten ne tėvelis, ne tėvužėlis,
Tik vyšnių sodely tai karvelėlis.

Padainavo
Emilija Ščerbovičiūtė
iš Anykštų sodžiaus, Kietaviškių par.

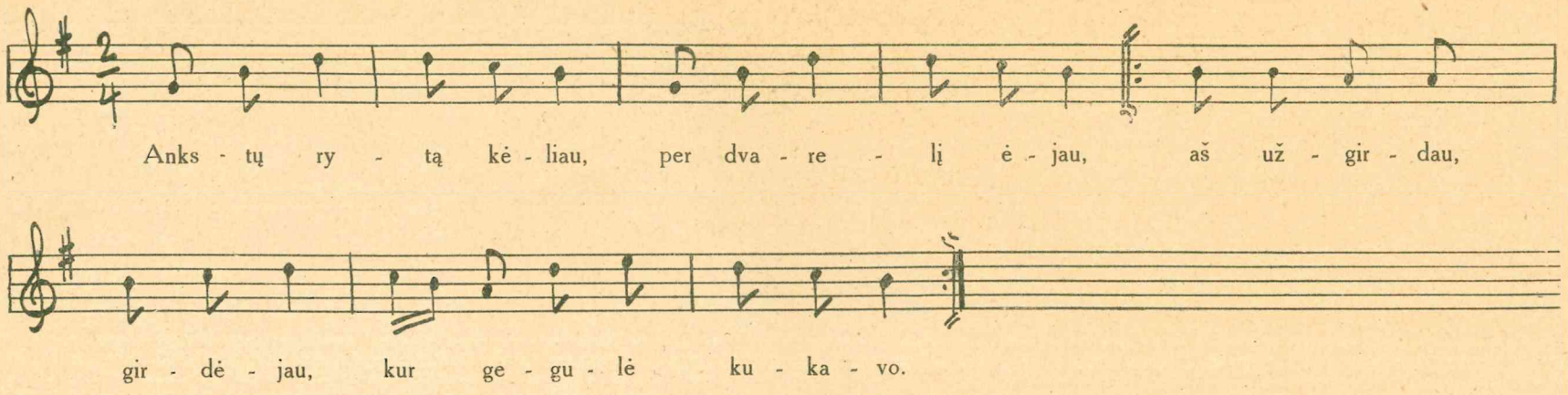

Ne gegulė kukavo,
Ne lakštutė lakštavo:
Mano sena motinėlė
Dukružėlę budino.

— Oi dukrele mano,
Oi vaikeli mano!
Oi dukrele, oi vaikeli,
Kodel šiandien pamigai?

— Dėkui, dėkui, motule,
Dėkui, dėkui, širdele,
Kad tu mane užauginai,
Tokią slauną dukrelę!

Tik ne dėkui, motule,
Tik ne dėkui, širdele,
Kad tu mane atidavei
Už pijoko bernelio.

Jis pragėrė namelius,
Ir nuo lauko rugelius,
Ir nuo savo baltų rankų
Sidabrinius žiedelius.

— Atstolink, dukrele,
Atsitolink, vaikeli,
Atsitolink, dukružėle,
Nuo pijoko bernelio.

— Jau ne laikas, motule,
Jau ne laikas, širdele:
Jau surištos baltos rankos,
Sumainyti žiedeliai!

Padainavo
Emilija Ščerbovičiutė
iš Anykštų sodžiaus, Kitaviškių par.

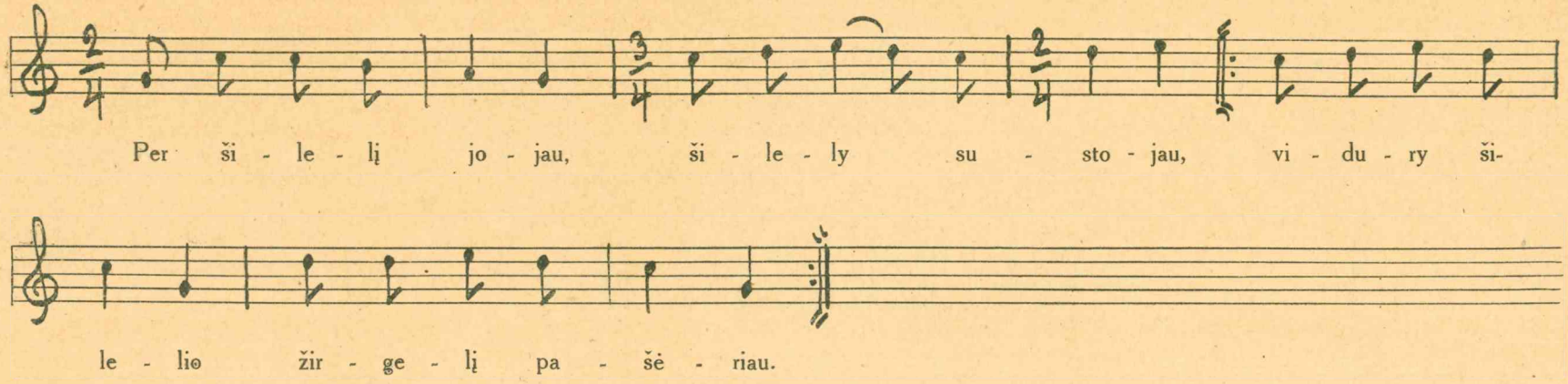

Žirgelį pašėriau, šienelis suvyto,
Šienelis suvyto, žirgelis sužvengė.

Ar tu, mergužėle, balta lelijėle,
Ar tu negirdėjai, kaip žirgelis žvengė?

— Aš girdėt girdėjau, laiko neturėjau,
Senai motinėlei patalėlį klojau;

Patalėlį klojau, kojelėsna puoliau, —
Nežadėk, motule, nemeilaus bernelio!

O kad prižadėsi nemeilų bernelį,
Nepildyk, motule, pilnų kieliškėlių;

Nepildyk, motule, pilnų kieliškėlių:
Aš dasipildysiu gailių ašarėlių!

Nekaupuok, motule, man pilnų skrynelių:
Aš dasikaupuosiu netikrų žodelių!

Tegul mumi peikia, kam dieglelio reikia,
Tegul mumi kalba, kam galvelėj skamba!

Vainikėlis prastas, rūtų darže rastas.
Ant mano galvelės, kaip aukso žiedelis.

Čepčiukėlis puikus, nes jis labai sunkus,
Ant mano galvelės, kaip girios lauželis.

Padainavo
Emilija Ščerbovičiutė
iš Anykštų sodžiaus, Kietavišklų par.

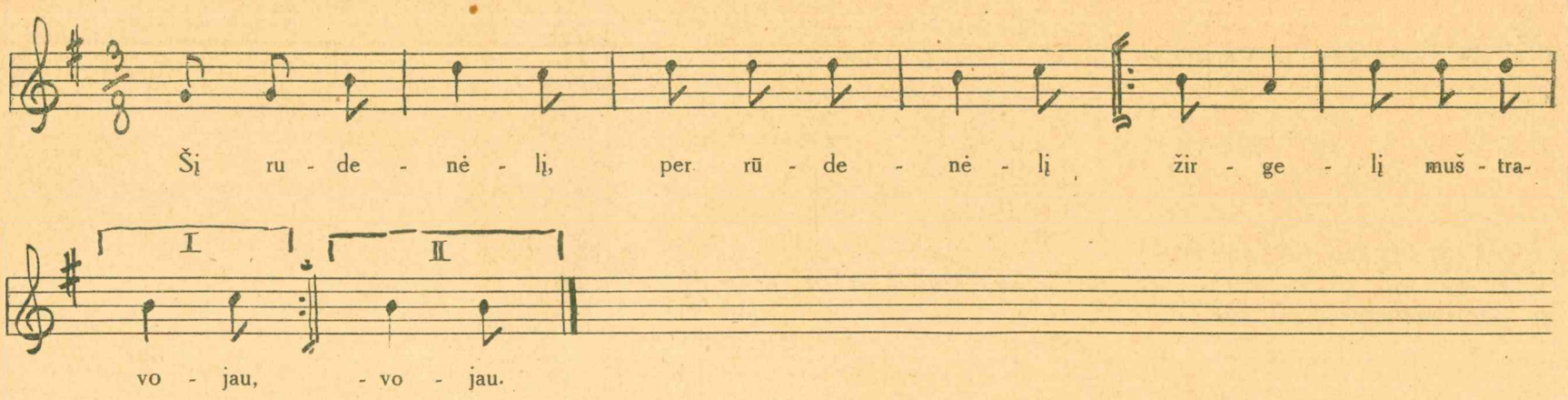

Išmuštravojau bėrą žirgelį,
mergelę jodamas.

Mergele mano, jaunoji mano,
Kur man dėti žirgelis?

— Berneli mano, jaunasai mano,
Pririšk į rūtelę, pririšk į žaliąją.

— Mergele mano, jaunoji mano,
Ar negaila rūtelių, ar negaila žaliųjų?

Gailėt gailėjau, širdelė skaudžia,
Bet ką jau aš darysiu.

Oi, bodis, bodis mane brolelis
Šį mielą rudenėlį.

Išsibodėsi mane, broleli,
Šioms trejoms nedelėlėms.

Išsibodėjo mane brolelis,
Iš vieno vakarėlio.

Ten neprisėsi kviečių, rugelių,
Kur mano žalios rūtos;

Ten nepastatysi risto žirgelio,
Kur mano margos skrynios;

Ten nepakarsi nei kamanėlių,
Kur mano kasnykėliai.

Padainavo
Emilija Ščerbovičiutė
iš Anykštų sodžiaus, Kietaviškių par.

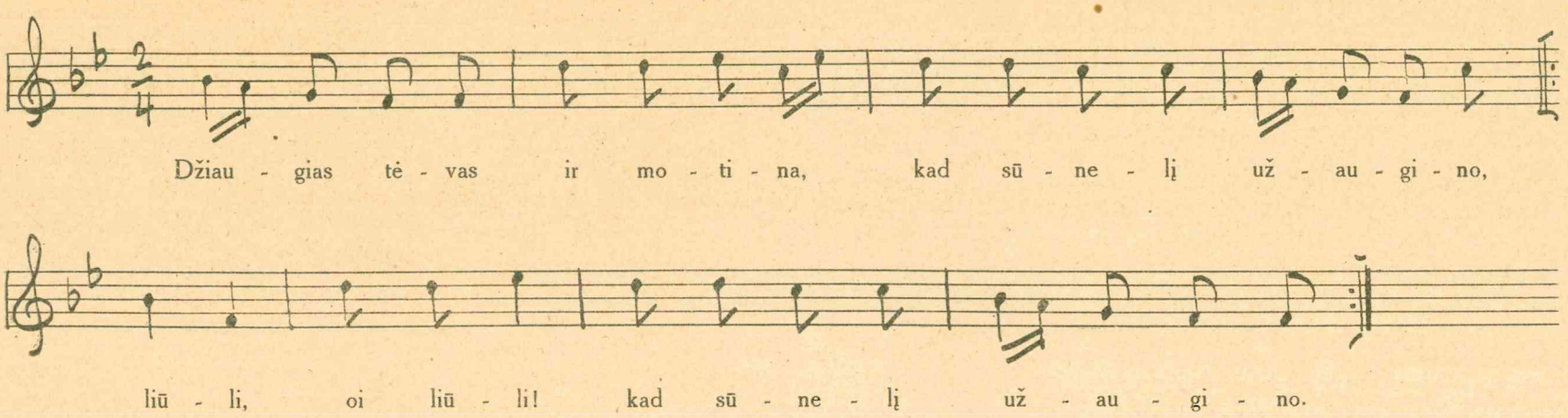

Sakė — bus jis artojėlis,
Ir išaugo kareivėlis,
Liūli, oi liūli! ir išaugo kareivėlis.

Verkė tėvas ir motina,
Kad sūnelį karan ima
Liūli i. t. t.

Reiks sūnelis karan duoti,
Ir žirgelis pabalnoti,
Liūli i. t. t.

Ir žirgelis pabalnoti,
Ir kardelis išpustyti,
Liūli i. t. t.

Oi tu motul, motinėle,
Kol negimdei akmenėliu?
Liūli i. t. t.

Būtai leidus ko toliausia,
Būtau skendęs ko giliausia,
Liūli i. t. t.

Oi, geriau man sudumbluoti,
Nei karelin jaunam joti!
Liūli i. t. t.

Oi, geriau man su nendrele,
Nei karaliui su kardeliu!
Liūli i. t. t.

Oi, kur mūs bus suėjimas,
Ten bus kraujo praliejimas,
Liūli i. t. t.

Kur bus klonis ar kalnelis,
Ten bus kraujo lygiai kelių,
Liūli i. t. t.

Padainavo
Emilija Ščerbovičiūtė
iš Anykštų sodžiaus, Kietaviškių par.

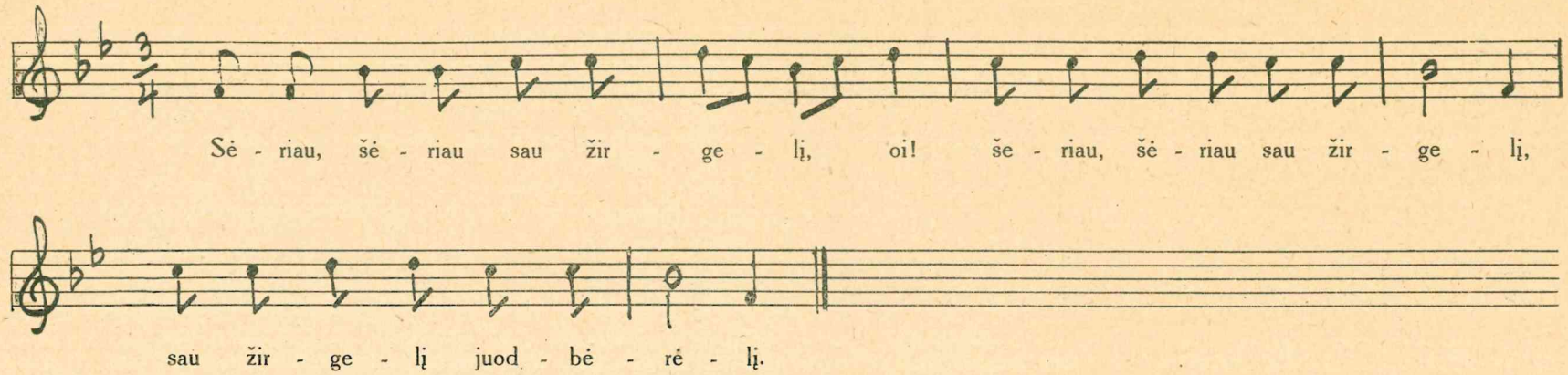

Jojau lauku, jojau antru,
Oi! jojau lauku, jojau antru
Ir dajojau aš girelę:

Tu girele, tu žalioji,
Oi! tu girele, tu žalioji,
Pilna mažųjų paukštelių.

Ar man joti ar sustoti,
Oi! ar man joti ar sustoti,
Ar paukštelių paklausyti?

Oi, aš jojau nestustojau,
Oi, oi! aš jojau nesustojau,
Nei paukštelių nežiūrėjau.

Šėriau, šėriau sau žirgelį,
Oi! šėriau, šėriau sau žirgelį,
Sau žirgelį juodbėrėlį.

Jojau lauku, jojau antru,
Oi! jojau lauku, jojau antru
Ir dajojau aš upelę:

Tu upele, tu Strėvele,
Oi! tu upele, tu Strėvele!
Pilna upė žuvų neršti.

Ar man joti, ar sustoti,
Oi! ar man joti ar sustoti,
Ar žuvelių padaboti?

Oi aš jojau nesustojau,
Oi, oi! aš jojau nesustojau,
Nei žuvelių nedabojau.

Šėriau, šėriau sau žirgėlį,
Oi! šėriau, šėriau sau žirgelį,
Sau žirgelį juodbėrėlį.

Jojau lauku, jojau antru,
Oi! jojau lauku, jojau antru
Ir dajojau aš dvarelį:

Tu dvareli, tu didžiausias,
Oi! tu dvareli, tu didžiausias
Pilnas dvaras mergužėlių.

Ar man joti, ar sustoti,
Oi! ar man joti ar sustoti,
Ar mergelių padaboti?

Padabojau sau mergelę,
Oi! padabojau sau mergelę,
Kaip daržely lelijėlę.

Padainavo
Emilija Ščerbovičiutė
iš Anykštų sodžiaus, Kietaviškių par.

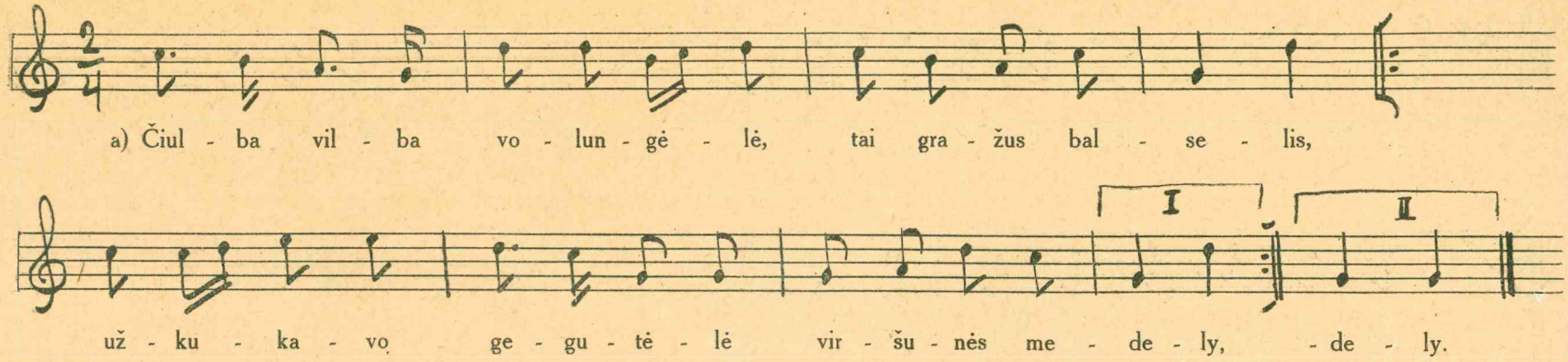

* * *

Nusižvengė ristas žirgas,
Jau metas balnoti,
Kur nuo Dievo bus žadėta,
Ten reiks man nujoti.

b) Vis dūmojau, kad tai niekas,
Už bernelio eiti,
Vis mislinau, kad tai niekas,
Už bernelio eiti.

Suvažiavo giminėlės,
Veseilios darytų,
Mums nereikia to verkimo,
Kad visi girdėtų.

Padainavo
Emilija Ščerbovičiutė
iš Anykštų sodžiaus, Kietaviškių par.

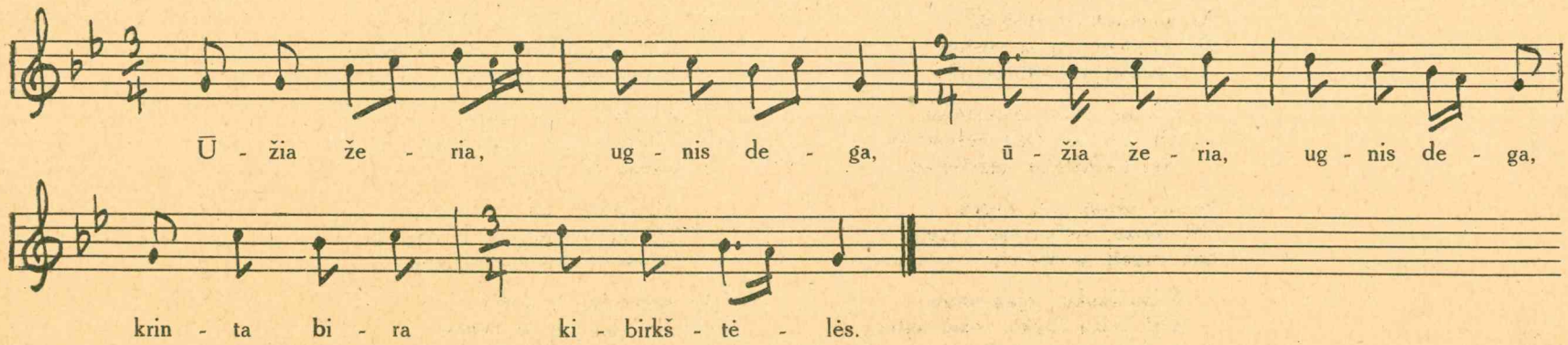

Krinta bira kibirkštėlės (bis),
Kaip našlaitės ašarėlės.
Eisiu sodnan, paklausysiu (bis),
Ar kukuoja gegutėlės?
Ar kukuoja gegutėlės (bis),
Ar ramina našlaitėlę?

Tai kukuoja gegužėlė (bis),
Tai ramina našlaitėlę.
Sunku giriai be gegulės (bis),
Kaip našlaitei be tėvelių.
Sunku vyšniai be šakelių (bis),
Kaip našlaitei be brolelių.

Sunku vyšniai be sedulės (bis),
Kaip našlaitei be sesulės.

Padainavo
Emilija Ščerbovičiutė
iš Anykštų sodžiaus, Kietaviškių par.

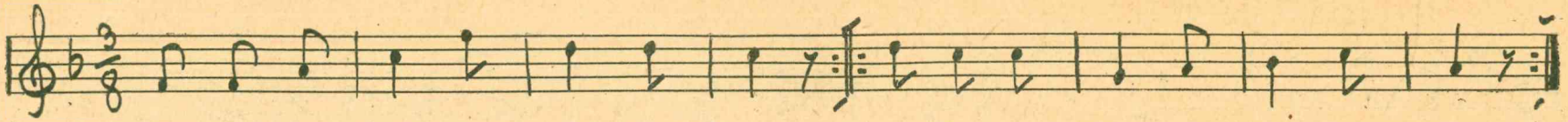

Tai saldžios, gardžios uogelės,
Tai slaunas vardas martelės.

Tai slaunas vardas martelės,
O dar slaunesnis mergelės:

Penkių brolelių seselė,
Tėvo motulės dukrelė;

Šilko skarelėj vystyta,
Ties veidrodėliu šokdyta;

Ties veidrodėliu šokdyta,
Aukso žiedeliu bovyta.

Padainavo
Emilija Ščerbovičiutė
iš Anykštų sodžiaus, Kietaviškių par.

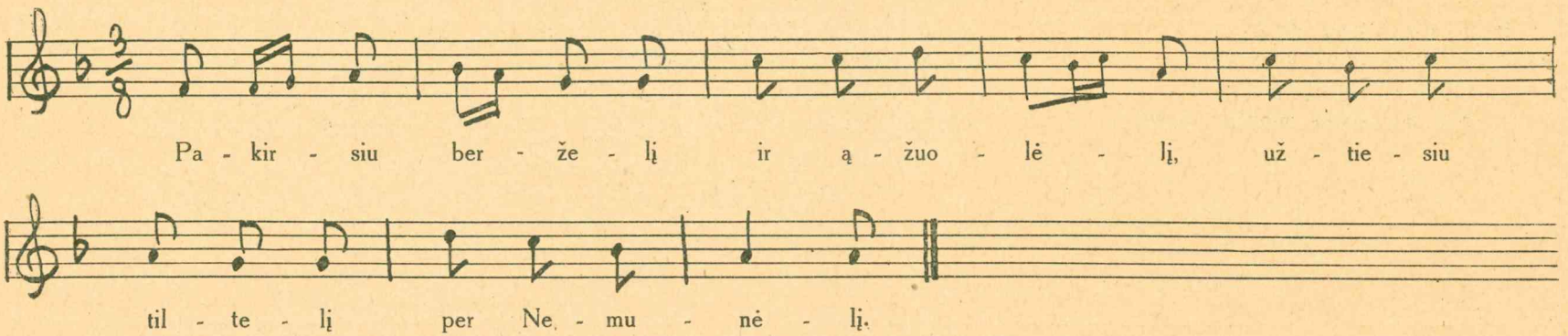

Užtiesiu tiltelį per Nemunėlį,
Lankysiu mergelę kas subatėlę.

Lankysiu mergelę kas subatėlę,
O seną uošvelę kas nedėlėlę.

Mergele jaunoii, ar būsi mano,
Mergele jaunoji, ar eisi už mane?

— Berneli jaunas, nebūsiu tavo,
Berneli jaunasai, aš neisiu už tavęs.

— Del ko, mergele, nebūsi mano?
Del ko gi, jaunoji, tu neisi už manęs?

— Berneli jaunas, daug tu skolų turi,
Berneli jaunasai, daug tu skolų turi.

— Mergele jaunoji, kas tau pasakė,
Ar mandros gazietos tai tau išrašė?

—Oi Vilniaus berneliai tai man pasakė,
O mandros gazietos tai vis išrašė.

— Nebijok, mergele, nebijok, jaunoji:
Aš šitą skolelę išsimokėsiu,

Aš šitą skolelę išsimokėsiu,
Grinuoju aukseliu išsivaduosiu.

Padainavo
Emilija Ščerbovičiutė
iš Anykštų sodžiaus, Kietaviškiu par.

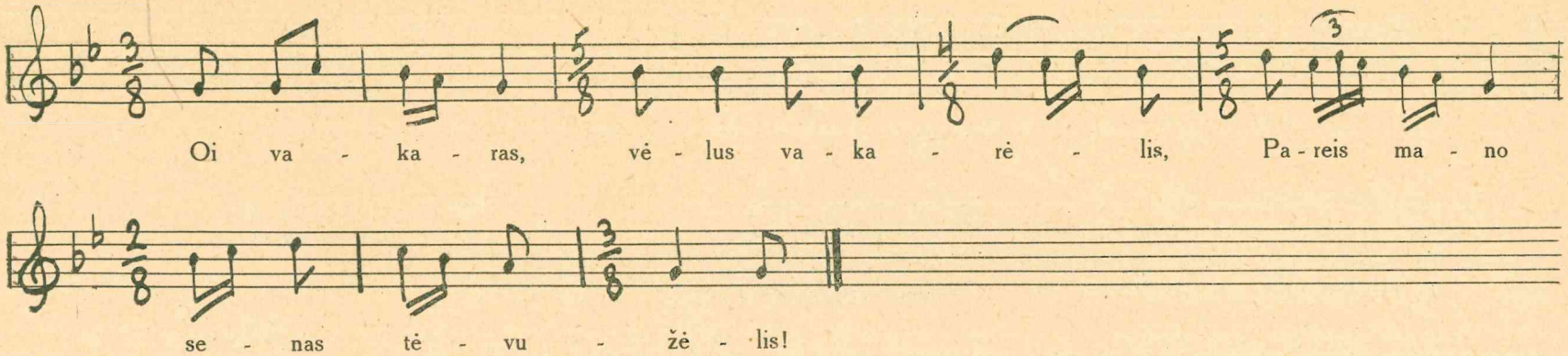

Pareis mano senas tėvužėlis
Iš karčiamos gėręs, ūliavojęs.

Oi tėveli, mielas tėvužėli,
Kas tau paklos minkštą patalėlį?

Ar tau paklos jauniausia dukrelė,
Ar tau paklos vyriausia martelė?

— Prabočyk, senas tėvužėli, —
Mano žmona labai negalėjo.

Mano žmona labai negalėjo —
Iš vakaro galvelė sopėjo,

Iš vakaro galvelė sopėjo
Vidunakty sūnelį turėjo.

Padainavo
Emilija Ščerbovičiutė
iš Anykštų sodžiaus, Kietaviškių par.

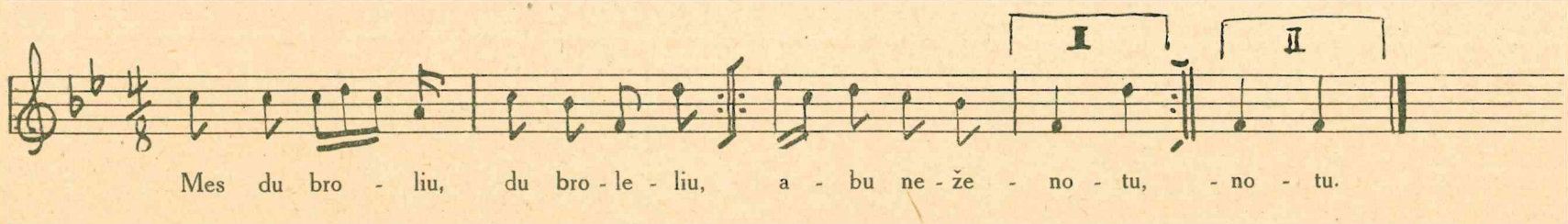

Mes turėjom po žirgeliu,
Abu pabalnotu.

Kur mes josim, du broleliu,
Žirgelių ganytų?

Mes, pagirdę bėrus žirgus,
Josim kermošėlin.

Žalion lankon, lygion pievon,
Baltan dobilynan.

Mes, priganę bėrus žirgus,
Vesim pagirdytų.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

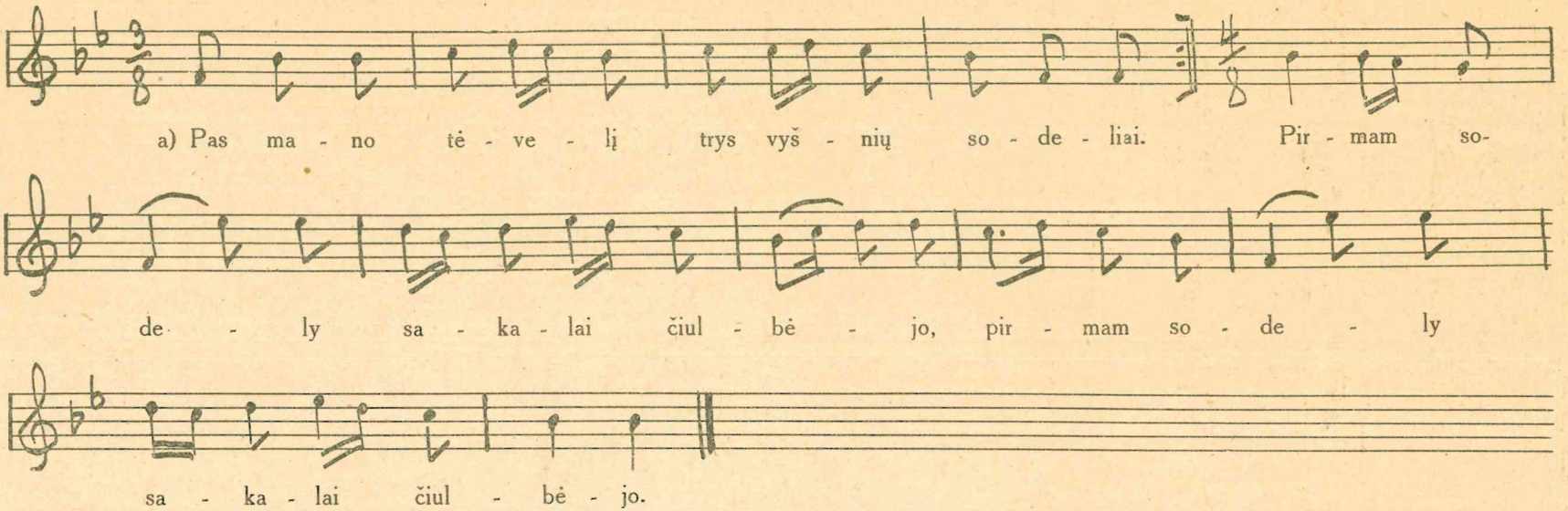

Nei sakalo balsas, nei girios paukštelės, —
Tėvelio sūnelis labai gailiai verkė.
Labai gailiai verkė, į žirgą kalbėjo:
— Oi žirge, žirge, žirge juodbėrėli,
Jau daugiau nešersiu nuo šio rudenėlio,
Daugiau nemandrausiu nuo šios nedėlėlės!

* * *

b) Pas mano motulę trys rūtų darželiai.
Pirmam daržely gegulė kukavo.
Nei gegulės balsas, nei girios paukštelės,—
Motulės dukrelė labai gailiai verkė.

Labai gailiai verkė, į rūtą kalbėjo:
— Oi rūta, rūta, rūtele žalioji,
Aš daugiau nesėsiu nuo šios vasarėlės,
Daugiau nenešiosiu nuo šios nedėlėlės!

Padainavo
Emilija Ščerbovičiutė
iš Anykštų sodžiaus, Kietaviškių par.

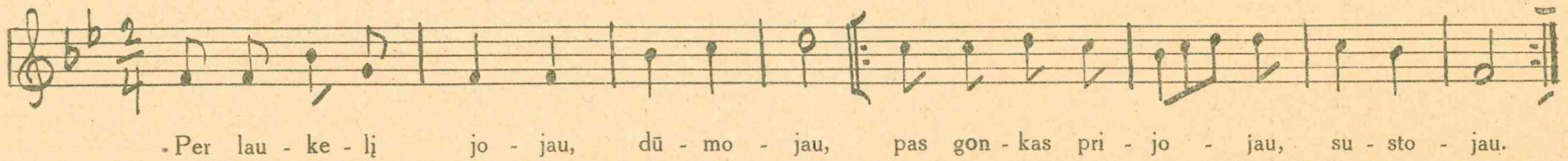

Pririšau žirgelį į tvorą,
Į žalių rūtelių tvorelę.
Žirgelis galvelę pakratė,
Ir naują tvorelę išvertė;

Ir naują tvorelę išvertė,
Ir žalią rūtelę nukando.
Išėjo mergelė verkdama,
Bernelio žirgelį keikdama.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

VYTAUTO DIDŽIOJO UNIVERSITETO
BIBLIOTEKA
Inv. Nr. A128963(4)

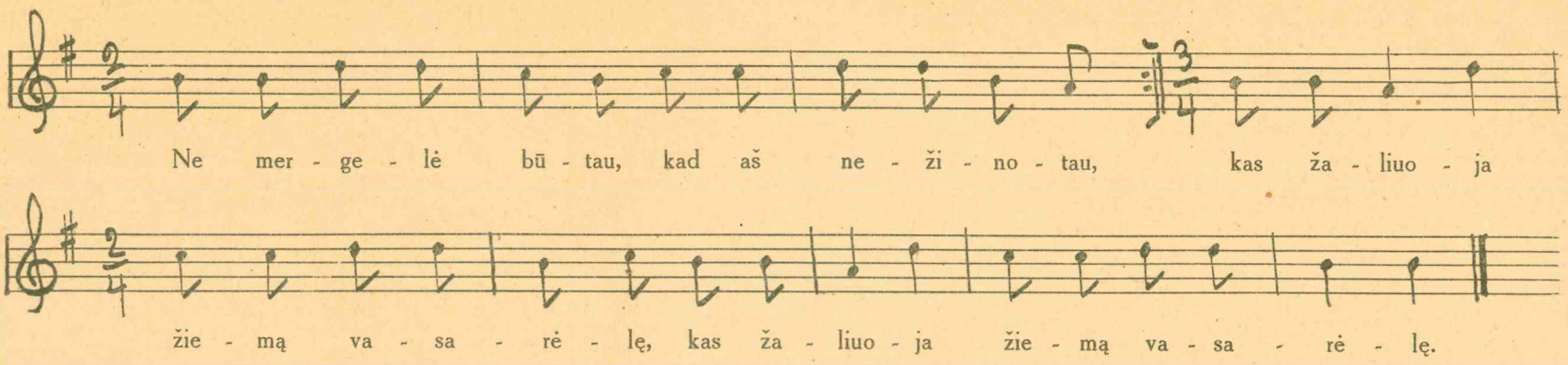

Šilely pušelė, daržely rūtelė,
Tai žaliuoja žiemą vasarėlę (bis).

Ne mergelė būtau, kad aš nežinotau,
Kas sunkesnis yr už akmenėlį (bis).

Prisėdo našlelis prie mano šalelės,
Uždėjo rankelę ant mano petelių, —
Tai sunkesnė yr už akmenėlį.

Ne mergelė būtau, kad aš nežinotau,
Kas lengvesnė už povos plunksnelę (bis).

Prisėdo bernelis prie mano šalelės,
Uždėjo rankelę ant mano petelių, —
Tai lengvesnė už povos plunksnelę.

Ne mergelė būtau, kad aš nežinotau,
Kas greitesnis bėga be kojelių (bis).

Giliam Dūnojėly tyras vandenėlis, —
Tai greitesnis bėga be kojelių (bis).

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

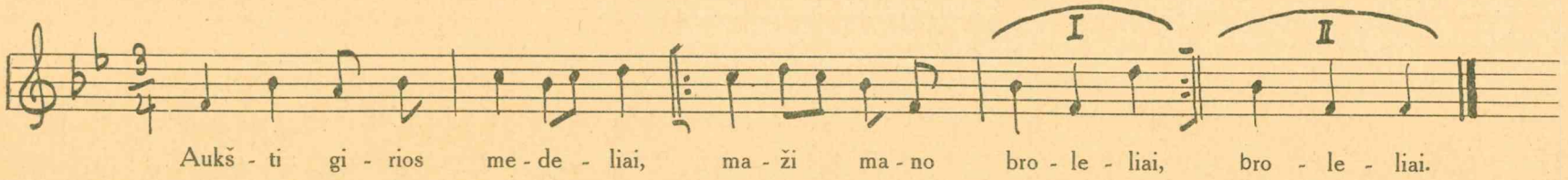

Užaugs mano broleliai,
Parkirs girios medelius;

Parkirs girios medelius,
Statys tamsią turmelę;

— Už rūtų vainikėlį,
Už žaliąją rūtelę.

Statys tamsią turmelę,
Sodins šelmį bernelį.

— Mergele jauna mano,
Už kokią priežastėlę?

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

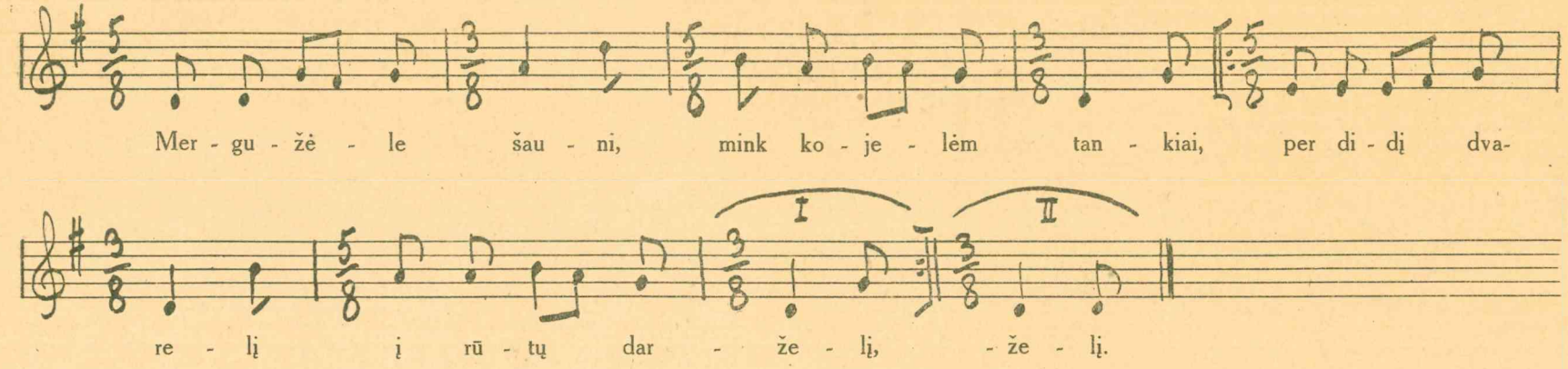

Cepčiukėlis sunkus,
Nes jis labai tankus,
Ant mano galvelės,
Kaip girios lauželis.

Vainikėlis prastas,
Rūtų darže rastas,
Ant mano galvelės,
Kaip aukso žiedelis.

Einų aš per kiemą,
Girdžiu aš per sieną,
Kalba mane žmonės,
Slauni susiedėliai.

Tegul mane kalba,
Kam galvelėj skamba,
Tegul mane peikia,
Kam dieglelis reikia.

Padainavo
Michalina Gudeiyrė
iš Kietaviškių.

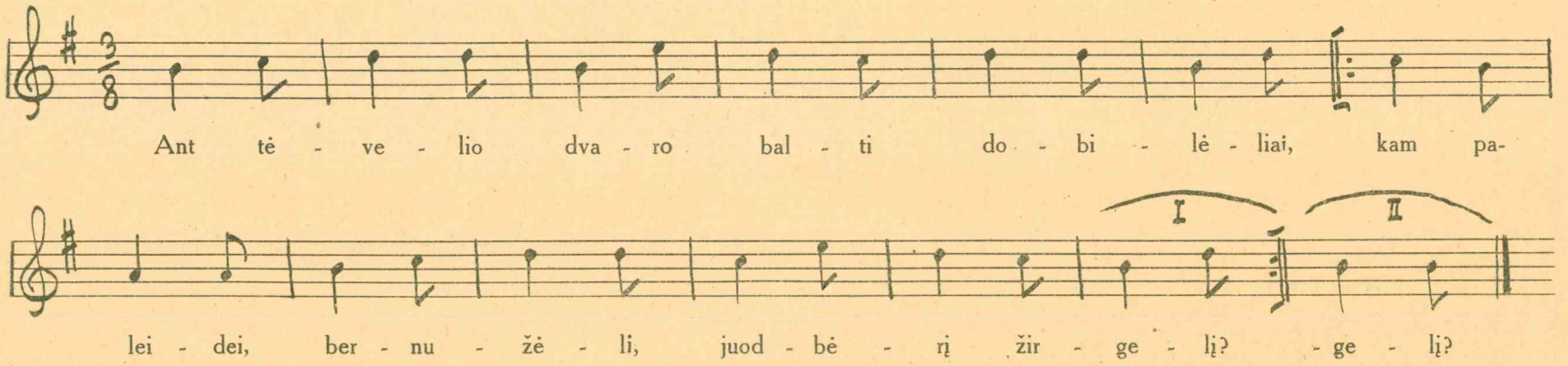

— Paleidau žirgelį, užmigau miegelį,
Girdžių, girdžių per sapnelį gegulės balselį.
Ne gegulės balsas, bet mergelės verksmas:
— Atiduoki, bernužėlį, rūtų vainikėlį!

— Aš duoti neduosiu, tik žodį kalbėsiu:
Pamergauki, mergužėle, iki rudenėlio.
— Aš mergaut mergausiu, tu kitos negausi.
Jodinėsi, važinėsi, pas mane sugrįši.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

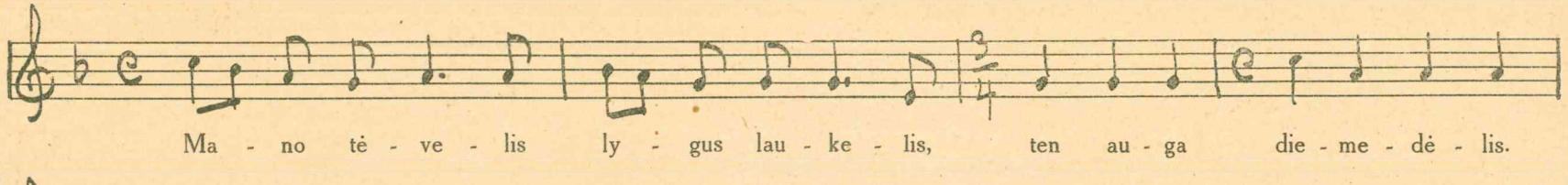

Tas diemedėlis šimtašakelis.
Trys sesutės stovėjo,
Oi daliuli, oi daliuli!
Trys sesutės stovėjo.

Jos stovėdamos, gailiai verkdamos
Su motule kalbėjo.
Oi daliuli, i. t. t.
— Motule mano, širdele mano,
Kur man dėt vanikėlis?
Oi daliuli, i. t. t.

— Mesk vainikėlį tai Dūnojėlin,
Tan tyran vandenėlin.
Oi daliuli, i. t. t. —
Vėjelis pūtė, Dūnojus liūliavo,
Vainikėlis žaliavo.
Oi daliuli i. t. t.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

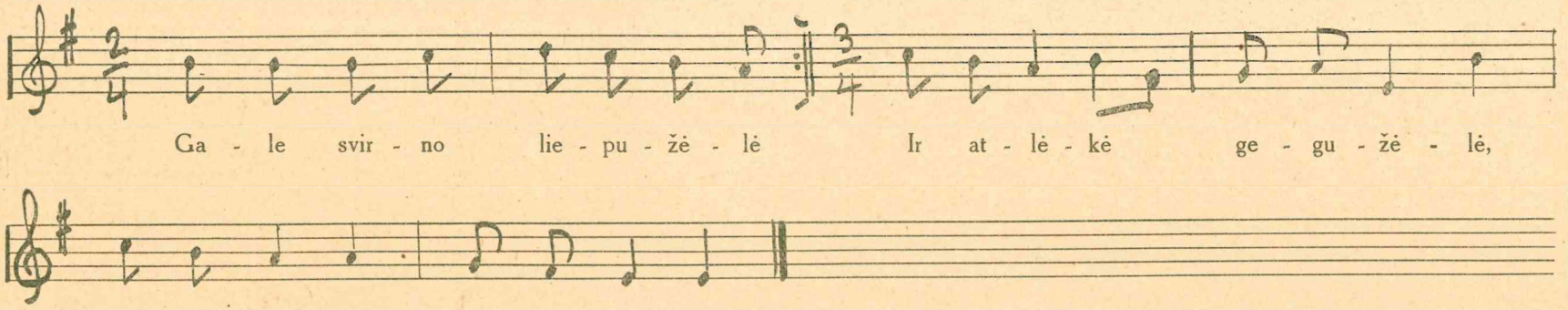

Ir atlėkė gegužėlė,
Ir įtūpė liepužėlėn.
Kelkis, kelkis, martužėle,
Jau anyta atsikėlė!

Jau anyta atsikėlė,
Ir skrynelėn pažiūrėjo.
Ir skrynelėn pažiūrėjo,
Tave jauną apkalbėjo:

— Slauna mano martužėlė,
Pilna skrynia audeklėlių;
Pilna skrynia audeklėlių,
Plonų drobių, abrūsėlių.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

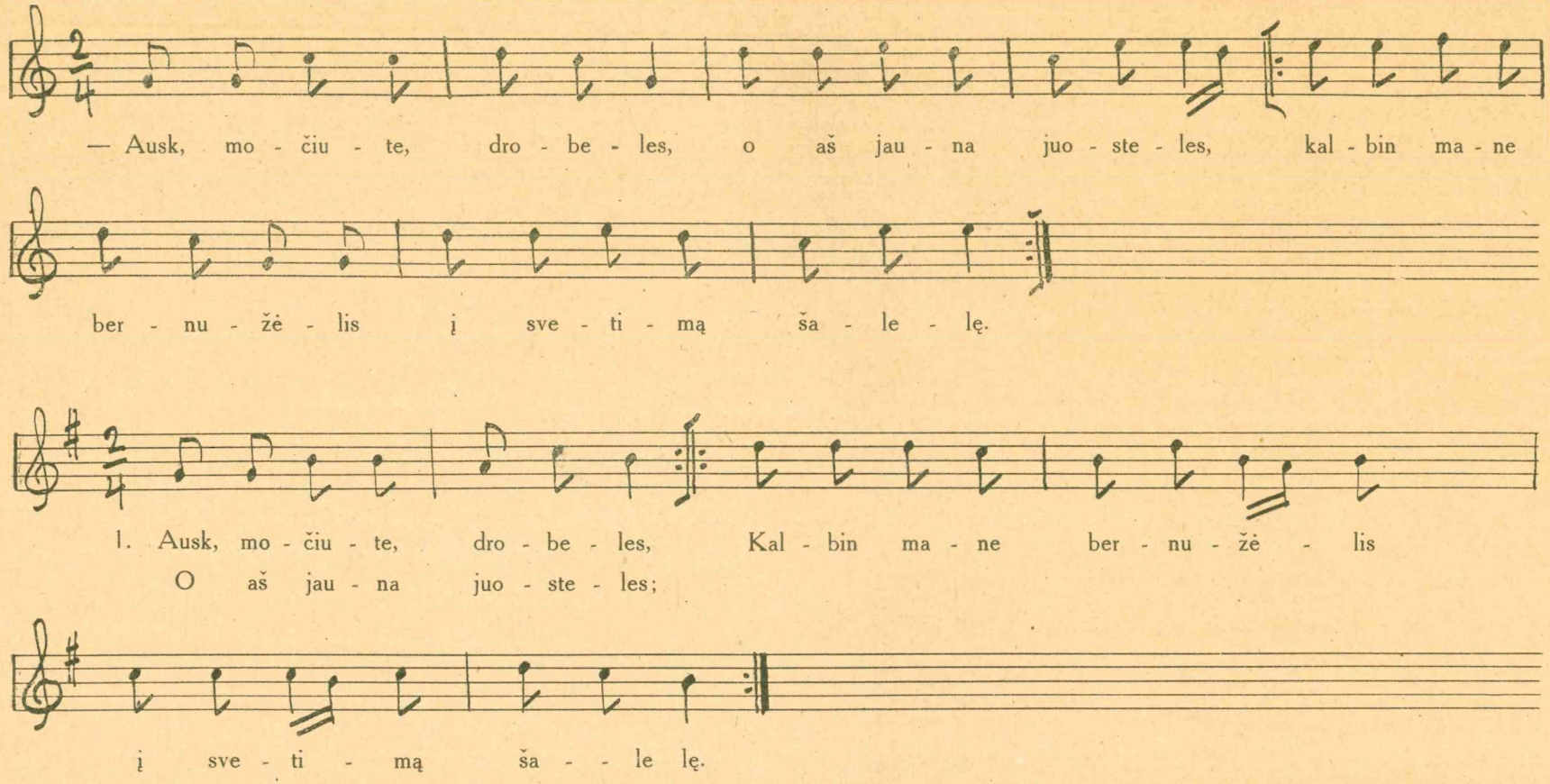

2. — Dar palauki, dukrele,
Dar palauki, jaunoji,
Dar palauki, dukružėle,
Dvejus trejus metelius. —

3. — Aš nelauksiu, močiute,
Aš nelauksiu, širdele,
Aš nelauksiu, motinėle,
Dviejų trijų dienelių.

4. Dunda bilda skrynelės,
Dunda bilda margosios,
Gailiai verkia dukružėlė
Su močiute skirdamos.

5. — Cit, neverki, dukrele,
Cit, neverki, jaunoji, —
Aš tau duosiu uogelių,
Aš tau duosiu raudonų.

6. — Aš nenoriu uogelių,
Aš nenoriu raudonų, —
Aš už uogą raudonesnė
Nuo anytos žodelių.

Padainavo
Ona Lisauskaitė
iš Čiobiškio.

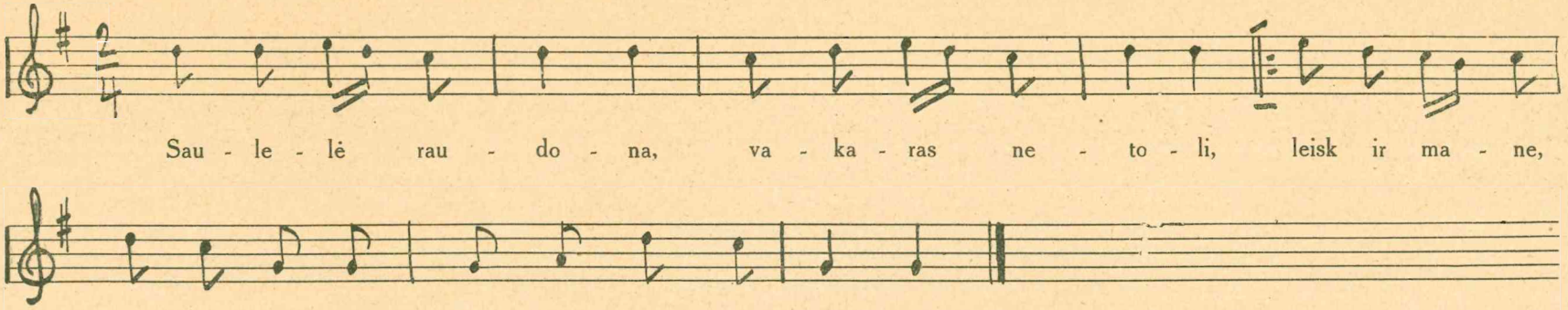

Oi aš ir nueisiu rūtelių darželin,
Išsirinksiu tris gėleles, tai ko nuogražiausias:

Broleliui rūtelę, dieveriui mėtelę,
O tam šelmiui bernužėliui piktą dilgėlėlę.

Oi aš ir nueisiu į margą skrynelę,
Išsirinksiu tris skareles, tai ko nuogražiausias:

Broleliui šilkinę dieveriui megstinę,
O tam šelmiui bernužėliui storą pakulninę.

Oi aš ir nueisiu naujona stainelėn,
Išsirinksiu tris žirgelius, tai ko nuogražiausius:

Broleliui juodukas, dieveriui bėrukas,
O tam šelmiui bernužėliui ožys pabalnotas.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

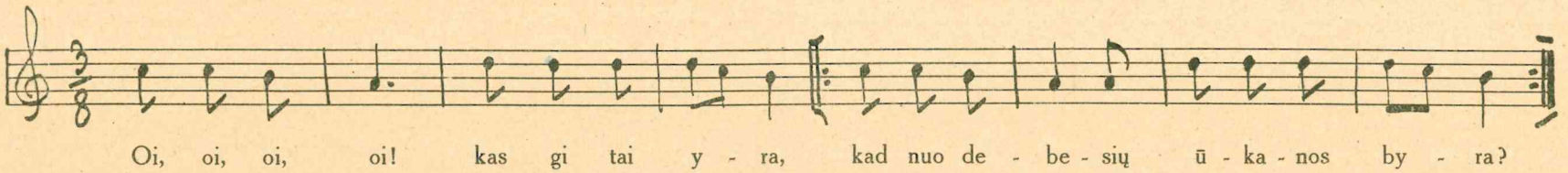

Eisiu darželin, takus mindžiosiu,
Ža ų rūtelių lapus braukysiu.

Aš prisiskinsiu žalių lapelių
Ir nusipinsiu sau vainikėlį;

Ir nusipinsiu sau vainikėlį,
Ir užsidėsiu sau ant galvelės.

O kaip aš sėdau tan vežimėlin,
Lenkiau galvelę tai jaunimėliui.

Štai ir užtiko šiauras vėjelis,
Tai ir nupūtė man vainikėlį.

Išeik, motule, išeik, širdele,
Paduok, motule, man vainikėlį!

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

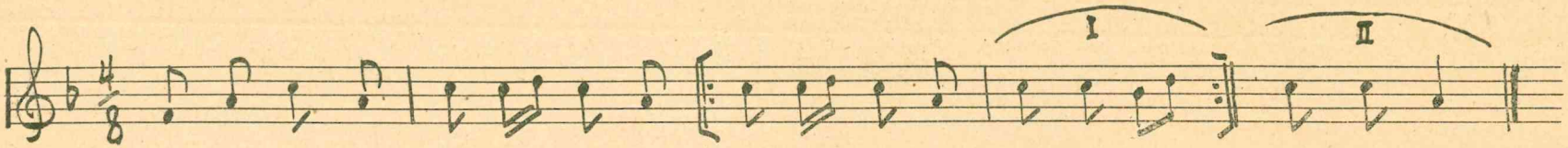

Kai pašersiu bėrą žirgą,
Pirk tymelio balnelį.

Kai nupirksi tymo balną,
Duok mergelei žinelę.

Kai sužinos mergužėlė,
Gamins jauna kraitelį.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

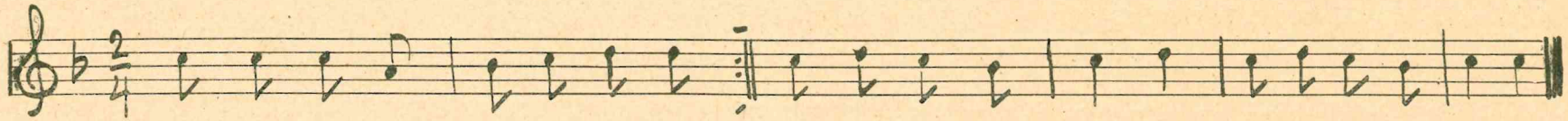

Pravirkdino mergužėlę
Seklyčioj už stalo. (bis)

Vai ko verki, mergužėle,
Oi ko, jauna mano? (bis)

Ar tau gaila tėvo dvaro,
Ar jaunų dienelių? (bis)

— Nei man gaila tėvo dvaro,
Nei jaunų dienelių, (bis)

Tik man gaila rankų darbo
Ir žalių rūtelių. — (bis)

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

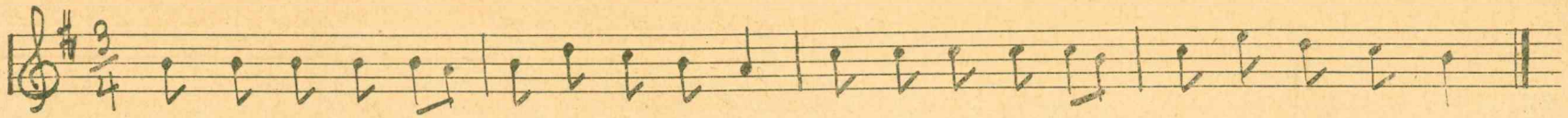

Del ko pažinai, kad aš našlaitė?
Tur būt numanai, kad aš ir liūdna?
Tramta, tramtata, o! —
Tur būt numanai, kad aš ir liūdna.

Tur būt numanai, kad aš ir liūdna:
Pilki rūbeliai, kaip gegutėlės.
Tramta i. t. t.

Tėvelis senas, brolelis mažas,
Mūsų našlaičių pilnas pasaulis,
Tramta i. t. t.

Tėvelis numirs, brolelis užaugs,
Mūsų našlaičių niekas nesušauks.
Tramta i. t. t.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

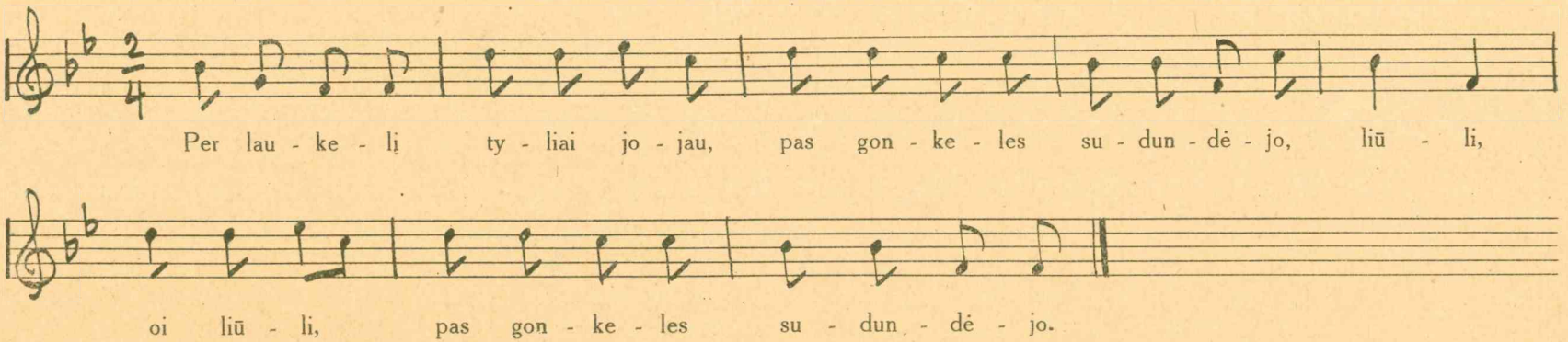

Ar čia durys, ar čia siena,
Ar mergelė guli viena?
Liūli, oi liūli, ar mergelė guli viena?

Nei čia durys, nei čia siena,
Nei mergelė guli viena.
Liūli i. t. t.

Čionai guli motinėlė
Su jauniausia dukružėle.
Liūli, oi liūli, su jauniausia dukružėle.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

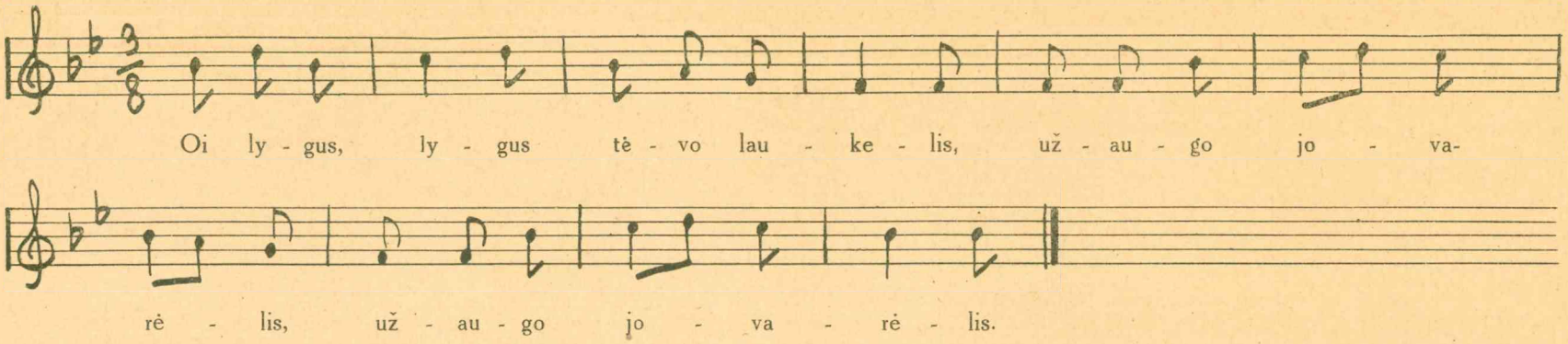

Ant to jovaro devynšakėlio,
Ten gegulė kukavo (bis).

Tai ne gegulė, tai ne lakštulė, –
Motulė dukrą rengia (bis).

— Renkis, dukrele, renkis, vaikeli,
Svetimojon šalelėn? (bis).

Vienas brolelis žirgelį kinkė,
O antras paiydėjo (bis).

Oi lydi lydi brolis seselę
Svetimojon šalelėn, (bis).

Prisižiūrėjo brolis mergelę
Ant Nemuno tiltelio (bis).

Graži žiūrėti, meili kalbėti,
Nežinau jos dorumėlio (bis).

Sėsiu, pasėsiu tris daržus rūtų,
Po žirgelio kojalėm (bis).

Tai gražiai dygo, gražiai žaliavo,
Žirgelio numindžiotos (bis).

Oi dreba dreba žalios rūtelės,
Vėjelio papučiamos (bis).

Taip tu drebėsi, jaunoji mergele,
Kai mano valioj būsi (bis).

— Kad aš žinojus tave bernelį
Tokios rūsčios širdelės, (bis).

Būtau nežengus nei ant slankstelio,
Nemuno nežiūrėjus! (bis).

Padainavo
Ona Lisauskaitė
iš Čiobiškio.

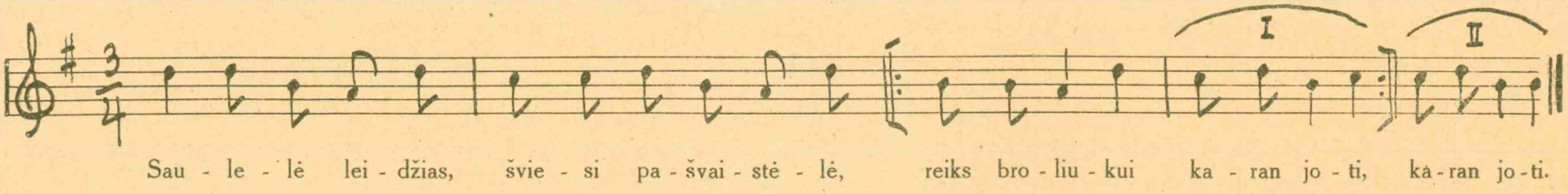

Stovi seselė šaly brolužėlio,
Ašarėles šluostydama.

Cit, neverk, sesule, balta lelijėle,
Gal sugrįšiu, nepražūsiu.

O kad nesugrįšiu, karalium pastosiu,
Vilniaus miestą išvaduosiu.

Vilniaus miestelio keliai brukavoti,
Ašaromis išmazgoti.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

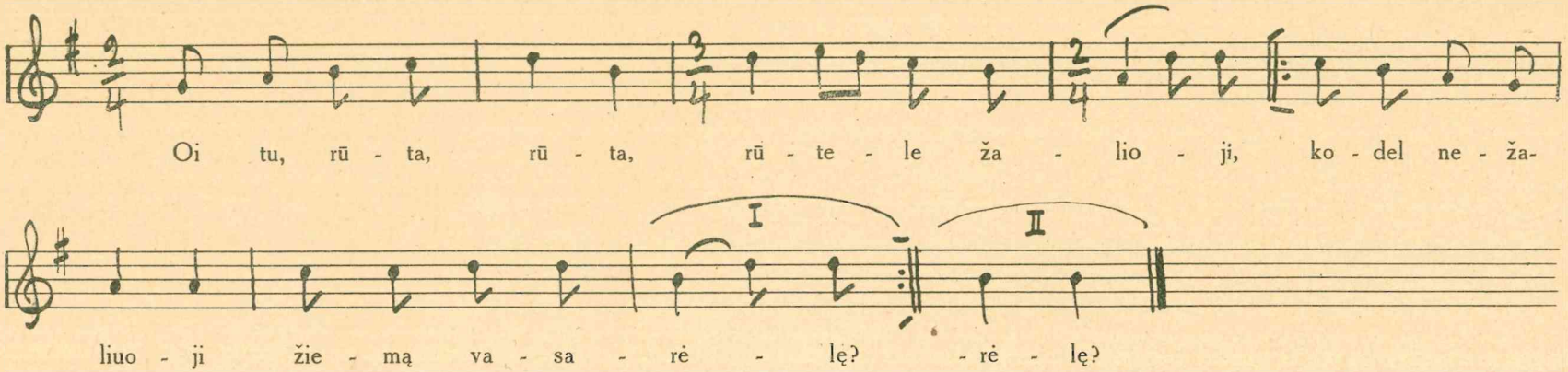

— Oi kaip aš žaliuosiu žiemą vasarėlę —
Sesulė nesėjo, ten kur aš norėjau.
Tik sesulė sėjo aukštuose kalnuose,
Aukštuose kalnuose, tuose dirvonuose.
Nei vėjelis pučia, nei lietulis lyja,
Nei skaisti saulelė niekad neužeina. —
Oi sesul, sesul, sesutėle mano,
Kodel netekėjai šitą rudenėlį?

— Oi kaip aš tekėsiu šitą rudenėlį —
Motulė neleido, už ko aš norėjau.
Tik motulė leido už šelmio bernelio,
Už šelmio bernelio, už to girtuoklėlio.
Nei jis moka arti, nei jis akėti,
Nei plieno dalgelės rankona paimti.
Tik jis moka gerti, karčiamoj ūlioti,
Iš karčmos parėjęs žmoną muštravoti. —

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

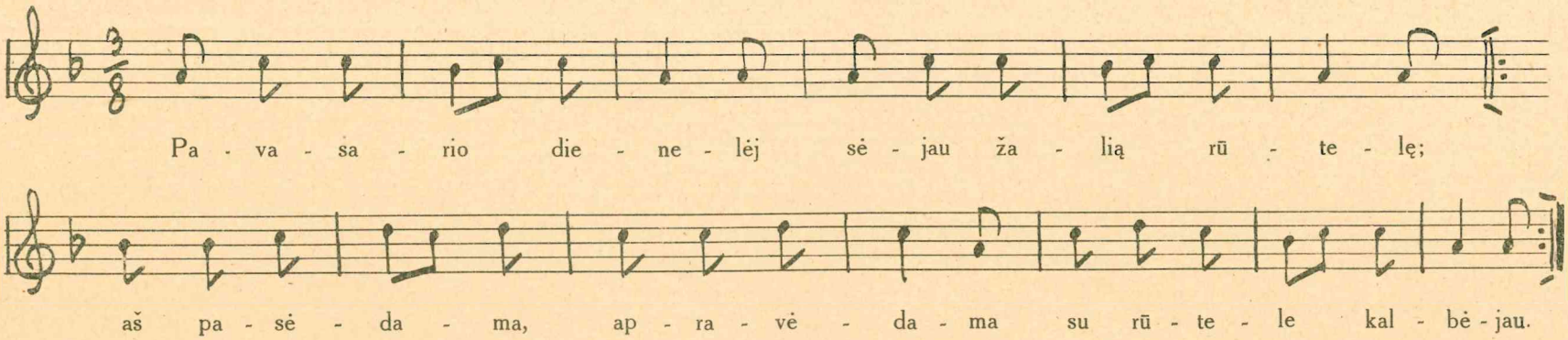

Tu, rūtele žalioji, gėlele kvepiančioji,
Nesitikėjau šį rudenėlį tavęs žalios palikti.
Veža mūsų sesulę svetimona šalelėn,
Iš šalių joja po du broleliu, seselę lydėdamu.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

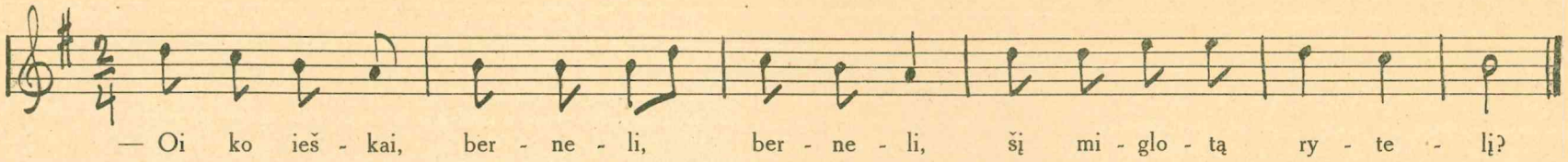

— Oi aš ieškau, mergele, mergele,
Savo bėro žirgelio.
— Tavo bėras žirgelis, žirgelis
Mano tėvo stoinelėj.
— Pasakyk man, mergele, mergele,
Kokią skriaudą padarė?
— Žalią rūtą nukando, nukando,
Radastėlį nulaužė.

— Pasakyk man, mergele, mergele,
Kiek kaštuos gėlelės?
— Žalia rūta du šimtu, du šimtu,
Radastėlis šimtelį.
— Pašauk savo tėvelio, tėvelio,
Atskaitysim šimtelius.
— Garsus mano tėvelis, tėvelis,
Ir be tavo šimtelių.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

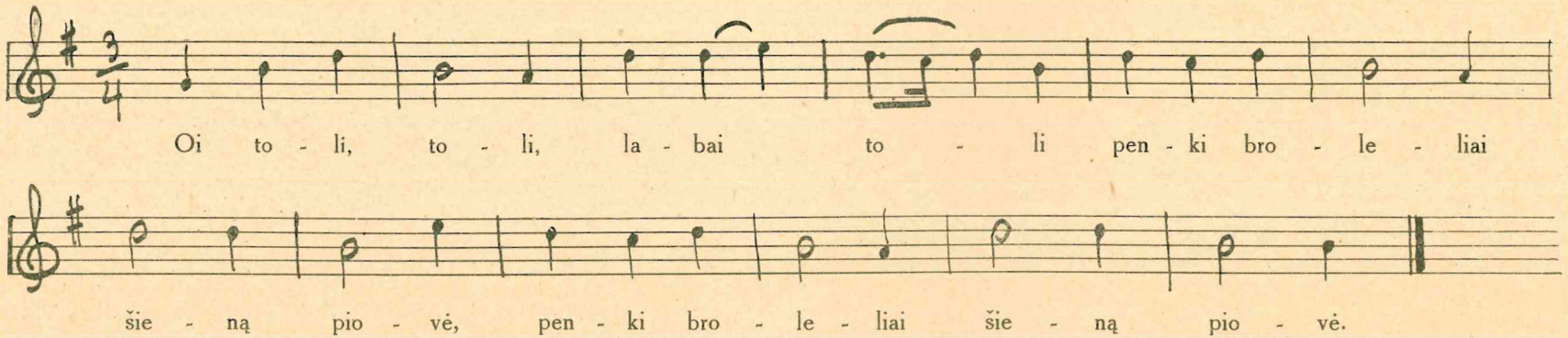

Penki broleliai šieną piovė,
Šešta sesutė vienturėlė (bis).
Šešta sesutė vienturėlė
Nešė broleliams pusrytėlį (bis).
Vienoj rankelėj pusrytėlį,
Antroj rankelėj rankšluostėlį (bis).

Oi ir sutiko tris ponaičius,
Nelabai puikus bajoraičius (bis).
Oi ir atėmė pusrytėlį
Ir iš rankelės rankšluostėlį (bis).
Oi broliai, broliai, broliužėliai,
Smeikit dalgeles į pievelę (bis).

Smeikit dalgeles į pievelę,
Vykit ponaičius bajoraičius (bis).
Oi vijo vijo ir pavijo,
Kardeliais kirto, ir nukirto (bis).
— Mindžiokit, ponai, purvynėlį,
Ne mūs sesutės vainikėlį (bis).

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

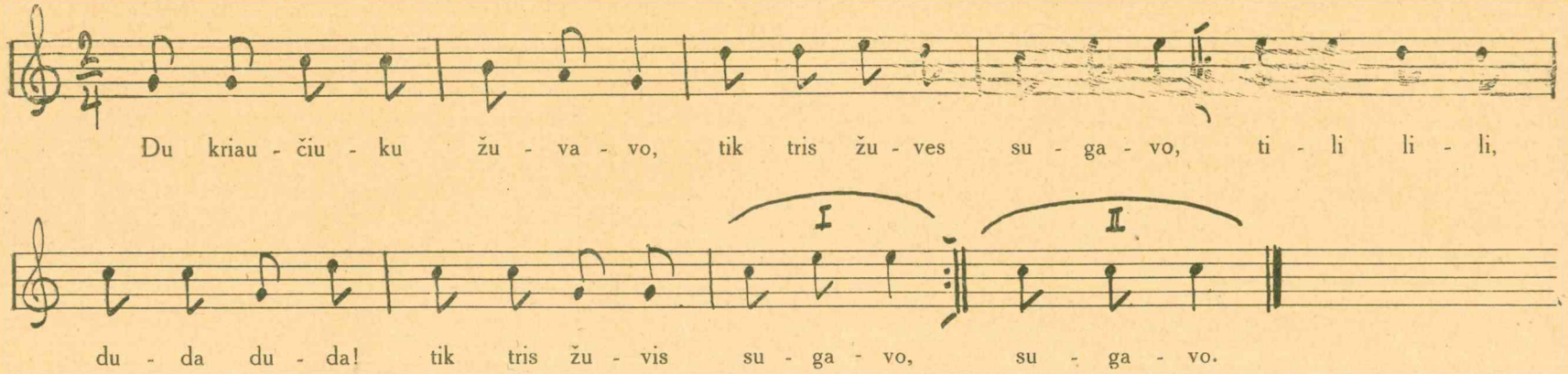

Augustienė gera žmona, spaudė sūrį su smetona,
Tili lili, duda duda! spaudė sūrį su smetona.

Milėj mergą bernelis ir pavogti norėjo,
Tili lili, duda duda! ir pavogti norėjo.

Kaip močiutė užmatė, šluota langą užstatė,
Tili lili, duda duda! šluota langą užstatė.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

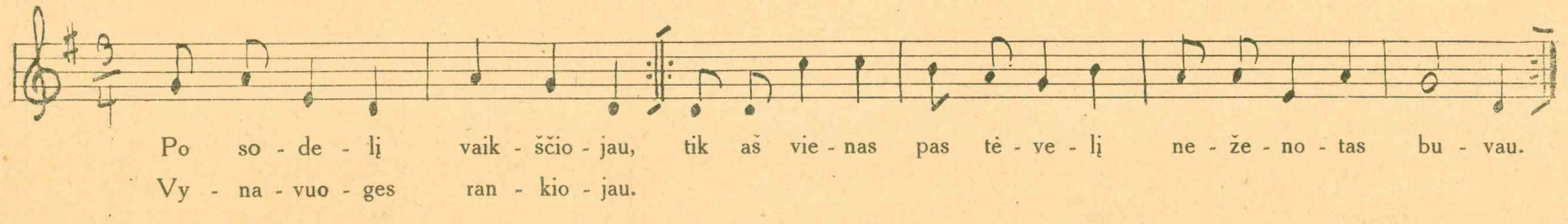

Oi ženykis, sūneli,
Imk karaliaus dukrelę.
Kai paimsiu karalaitės
Didelį kraitelį:

Devyn bačkas vynučio,
O dešimtą alučio,
Tada būsi karalienė,
Mano pati miela.

Važiuosiu užprašytas
Tenai, kur laukia manęs,
Laukia, langai atdaryti, —
Eisim sveklyčėlėn

Eisim sveklyčėlėn,
Sėsim už skobnelių,
Toj sveklyčioj, už skobnelių
Trys mergos sėdėjo.

Viena merga Ona,
Antra Marijona,
O toj trečia mergužėlė —
Mano pati miela.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

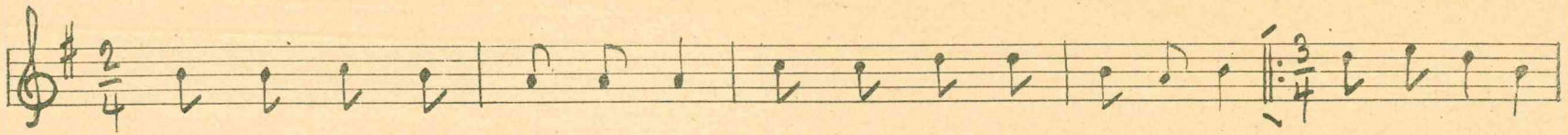

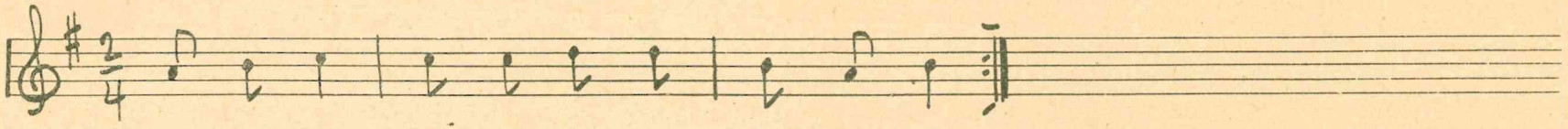

Kai pasėjau, linksma buvau,
Apravėjau, dar linksmesnė.
Tik nuliūdau sk ndama,
Vainikėlį (vydama) pindama.
Paskutinis vakarėlis,
Ant galvelės vainikėlis;
Ant gelvelės, ant glotnios,
Už kaselės geltonos.
Paskutinį vakarėlį,
Aš pas savo motinėlę
Už skobnelių sėdėjau,
Lelijėle žydėjau.

* * *

b) Šerk, berneli, žirgelį,
Bernužėli, juodbėrį!
Kai pašersi, pabalnok,
Balnodamas kamanok.
Kai pašėriau, linksmas buvau,
Pabalnojęs, dar linksmesnis.
Tik nuliūdau sėsdamas,
Pas mergelę jodamas.
Paskutinį vakarėlį
Aš pas savo tėvelį,
Už skobnelių sėdėjau,
Pinaviju žydėjau.

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

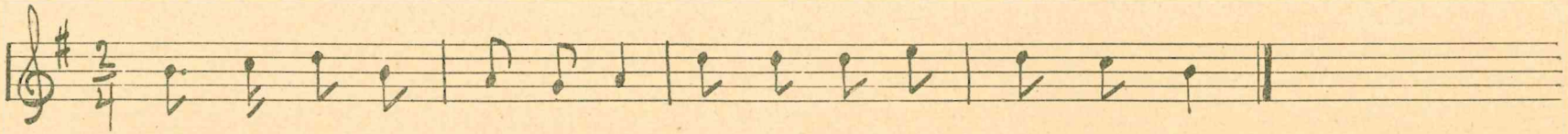

Skyrei mane berneliui ant didžiųjų vargelių,
Už bernelio nudavei ant didžiųjų vargelių.
Motinyte, kur guli? — Aukštam kalne, smėlely. —
Kad turėtau sparnelius, ir aš tenai nuskristau.

Šauktau, keltau motulę balsu girios gegulės:
Kelkis, miela motule, mane vargai kankina!
Kur aš einu keleliu, ten upeliai ašarų,
Kur kalnelis ar klonelė, lygiai kelių ašarėlių!

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

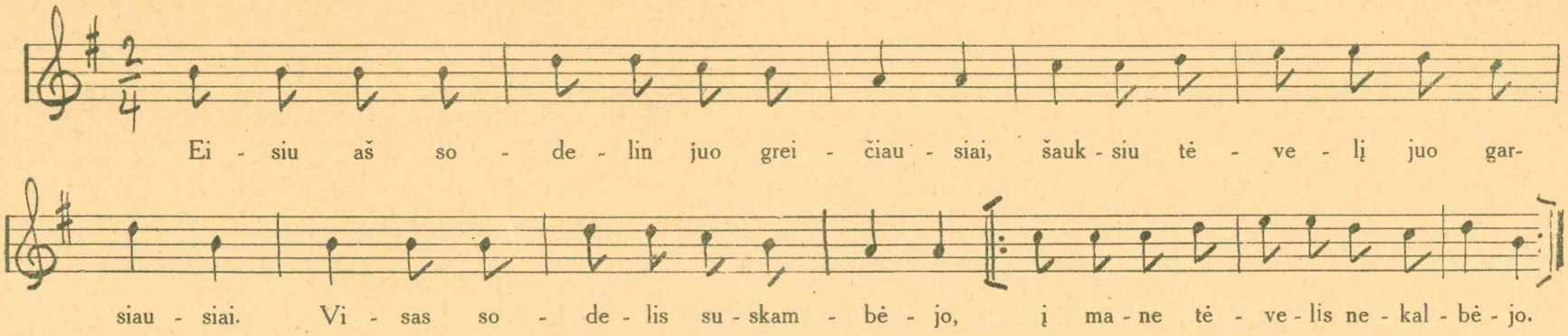

Oi tu, Dievuliau, kaip man liūdna!
Neturiu tėvelio, tai man liūdna!
Eisiu aš klėtelėn juo greičiausiai,
Šauksiu motulę juo garsiausiai.
Visa klėtelė suskambėjo,
Į mane motulė nekalbėjo.

Oi tu, Dievuliau, kaip man liūdna!
Neturiu motulės, tai man liūdna!
Eisiu aš stainelėn juo greičiausiai.
Šauksiu brolelį juo garsiausiai.
Visi žirgeliai žvengt pradėjo,
Į mane brolelis nekalbėjo.

Oi tu, Dievuliau, kaip man liūdna!
Neturiu brolelio, tai man liūdna.
Eisiu aš darželin juo grečiausiai,
Šauksiu sesulės juo garsiausiai.
Visos gėlelės sužydėjo,
Į mane sesulė nekalbėjo.
Oi tu, Dievuliau, kaip man liūdna,
Viena našlaitėlė, tai man liūdna!

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

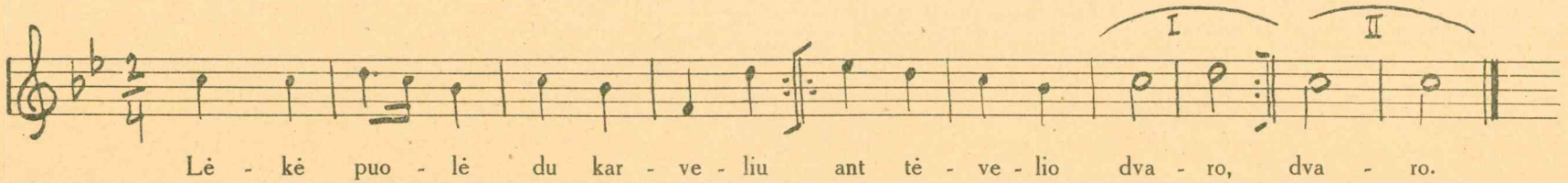

— Išeik, išeik, mergužėle,
Karvelių gaudytų.
Nor išėjo, nesugavo
Pilko karvelėlio.

— Oi ko verki, mergužėle,
Ko verki, jaunoji?
Ar tau gaila tėvo dvaro,
Ar pilkų karvelių?

— Nei man gaila tėvo dvaro
Nei pilkų karvelių,
Tik man gaila jaunų dienų,
Žaliosios rūtelės.

Padainavo
Emilija Mikalauskaitė
iš Bajorų sodžiaus, Kietaviškių par.

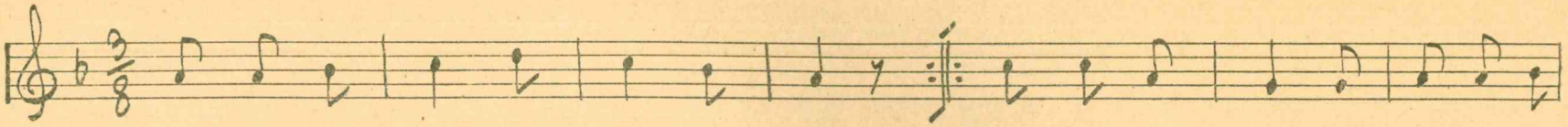

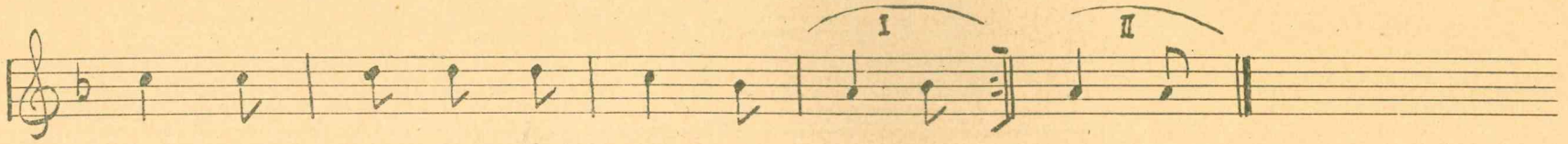

Dar neišdygo rūtelės,
Dar neišdygo žaliosios,
Oi kodel, del ko, jaunas berneli,
Taip anksti atsilankei?

Ar tau pamėgo rūtelės,
Ar tau pamėgo žaliosios?
Ar tau pamėgo, jaunas berneli,
Mano baltos rankelės?

— Nei man pamėgo rūtelės,
Nei man pamėgo žaliosios,
Tik man pamėgo, jauna mergele,
Tavo baltos rankelės. —

Padainavo
Michalina Gudelytė
iš Kietaviškių.

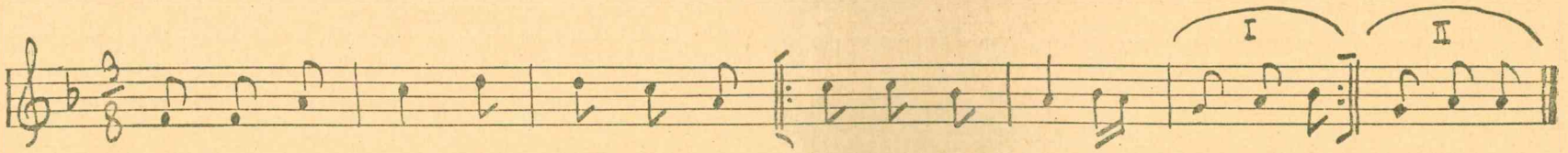

Žalią žylutę sugavau,
Vyšnelių sodan įleidau.
Ką veiks žylutė sodely,
Ką veiks mergelė daržely?
Žylutė rūteles skynė,
Mergelė vainiką pynė.

Žylutė galvą šukavo,
Mergelė vainiką smeigė.
Mergelė krėsle sėdėjo,
Žylutę rankoj turėjo.
Mergelė saldžiai užsnūdo,
Žylutė iš rankos išsprūdo.

Kelkis, mergele, iš miego,
Gaudyk žylutę ant sniego.
Žylutė žaliai geltona,
Mergelė balta raudona.
Žylutė aukštai lakioja,
Mergelė vargus nešioja.

Padainavo
Emilija Kertenytė
iš Girialės sodžiaus, Kietaviškių par.

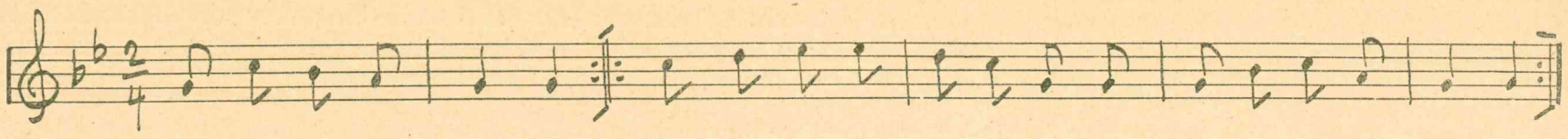

Prašysiu tėvelio,
Prašysiu širdelės,
Kad nueitų, kad parneštų
Šalto vandenėlio.
Mano tėvužėlis
Laiko neturėjo,
Lygiam lauke rugius sėjo,
Laiko neturėjo.
Prašysiu motulės,
Prašysiu širdelės,
Kad nueitų, kad parneštų
Šalto vandenėlio.
Mano motinėlė
Laiko neturėjo,
Lygiam lauke rugius piovė,
Laiko neturėjo.

Prašysiu seselės,
Prašysiu širdelės,
Kad nueitų, kad parneštų
Šalto vandenėlio.
Mano sesutėlė
Laiko neturėjo;
Naujam darže rūtas sėjo,
Laiko neturėjo.
Prašysiu brolelio,
Prašysiu širdelės,
Kad nueitų kad parneštų
Šalto vandenėlio.
Mano brolytėlis
Laiko neturėjo,
Žalioj lankoj žirgus ganė,
Laiko neturėjo.

Padainavo
Emilija Kertenytė
iš Giralės sodžiaus, Kietaviškių par.

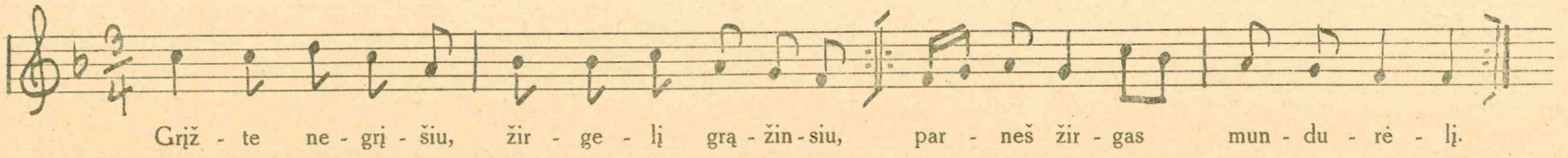

Skalauk, mergele, mano mundurėlį,
Savo gailiom ašarėlėm.
Džiovink, mergele, mano mundurėlį
Savo sunkiais dūsulėliais.

Kočiok, mergele, mano mundurėlį
Savo baltojom rankelėm.
Įdėk, mergele, mano mundurėlį
Savo margojon skrynelėn.

Skrynę vožysi, drobeles rėžysi,
Mundurėlį bevartosi.

Padainavo
Emilija Kertenytė
iš Giralės sodžiaus, Kietaviškių par.

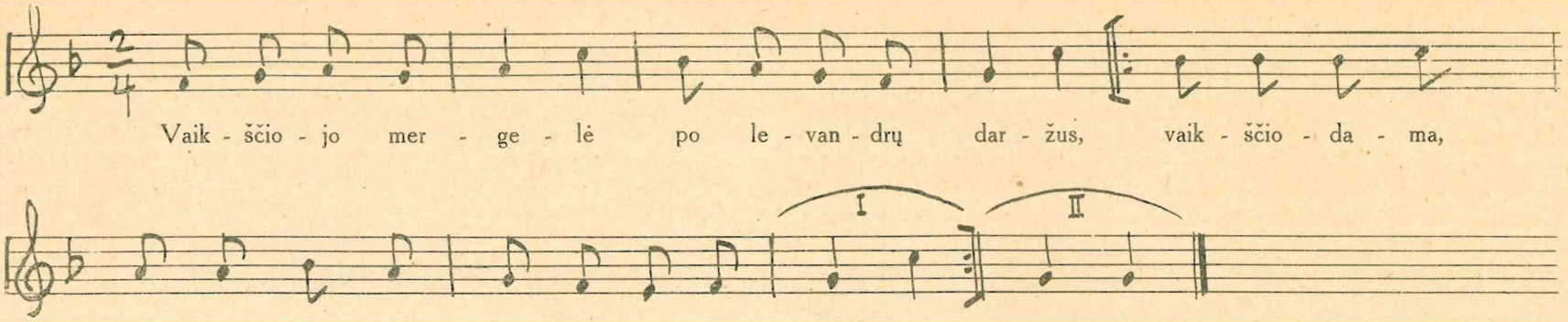

Vaik - ščio - jo mer - ge - lė po le - van - drų dar - žus, vaik - ščio - da - ma,

ū - lio - da - ma le - van - drė - les lai - stė, lai - stė.

Oi jūs, levandrėlės, žali žolynėliai,
Ar nematėt to bernelio, kurį aš mylėjau?
Aš mylėt mylėjau, širdelėj turėjau,
Aš su savo bernužėliu per sapnus kalbėjau.
Atjojo bernelis per lygius laukelius
Ir pririšo bėrą žirgą pas rūtų daržėlį.

Išėjo mergelė, balta lelijėlė,
Ir nukėlė tymo balną nuo bėro žirgelio.
— Mergužėle mano, balta lelijėle,
Kad priėmei tymo balną, priimk ir žirgelį!
— Ima tave niekai su tavo žirgeliu,
Atiduok vainiką žaliųjų rūtelių!

— Aš duoti neduosiu, ir ginti neginsiu,
Rytoj atjos penki šeši, ir aš pats pribūsiu.
Važiuosim, mergele, šventon bažnytėlėn,
Vysta tavo, mergužėle, žaliosios rūtelės.
— Turiu aš sesutę, už save jaunesnę,
Kai pasės, apravės žaliasas rūteles.

Padainavo
Emilija Kertenytė
iš Girialės sodžiaus, Kietaviškių par.

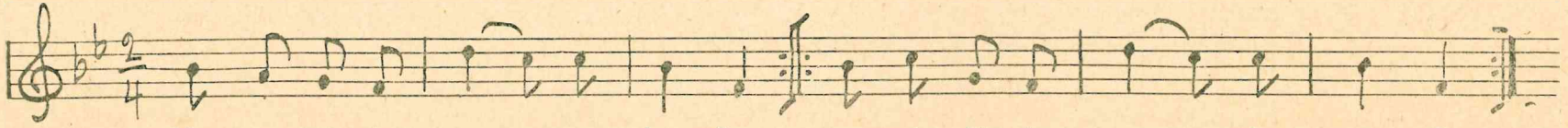

Mes nu - ei - sim sa so - de - lin, nu - si - skin - sim po la - pe - lį;

Parašysim po raštelį
Ir nusiųsim į tėvelį.
Tėvas močiai parskaitys,
Mūs vargelius sužinos.

Ein motutė ūkaudama,
Laimės dalios ieškodama.
Atsiliepė laimė dalia
Anoj pusėj marelių.

Padainavo
Emilija Kertenytė
iš Giria ės sodžiaus, Kietaviškių par.

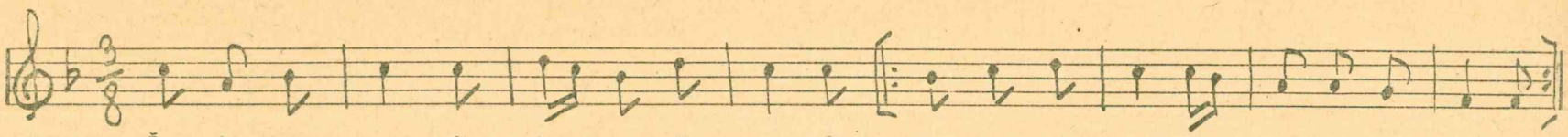

Būsi nebūsi, mergele mano,
Bet nesipirki šilkų skarelės.
Devyni metai, kaip viena diena,
Oi kai aš buvau namie pas tėvą.
Oi aš pavirsiu tai karvelėliu,
Oi aš nulėksiu sa tėviškėlėn.
Aš atsisėsiu tai obelėlėn,
Oi aš ulbėsiu visą naktelę.
Čiulbėjau rytą ir vakarėlį,
Bet manęs jauno niekas negirdi.

Oi tik užgirdo senas tėvelis,
Po margą dvarą bevaikščiodamas;
Po savą dvarą bevaikščiodamas
Jaunus sūnelius bebudindamas.
— Kelkitės, ma jauni sūneliai,
Oi paklausykit, kas per paukštelis!?
Oi paklausykit, kas per paukštelis,
Visą naktelę gražiai čiulbėjo?
— Tėveli mūsų, senasis mūsų,
Ar ne tas mūsų jaunas brolelis,

Katram nešėrei bėro žirgelio,
Katram nepirkai tymo balnelio?
— Sūneli mano, vaikeli mano,
Aš tau nušersiu bėrą žirgelį;
Aš tau nušersiu bėrą žirgelį,
Aš tau nupirksiu tymo balnelį.
— Tėveli mano, senasai mano.
Dabar ne metas manęs gailėti,
Kai jau suaugo kiemo mergelės,
Kai jau pastojau žmonių ženteliu.

Padainavo
Emilija Kertenytė
iš Girialės sodžiaus, Kietaviškių par.

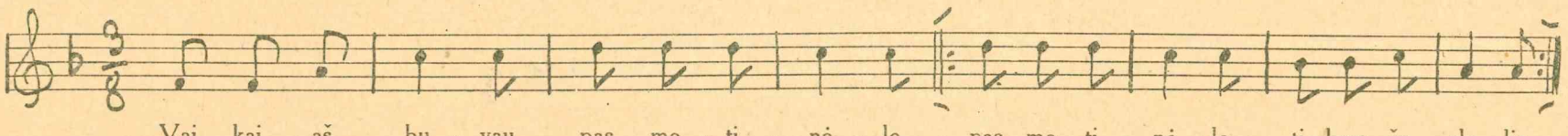

Pioviau rugelius su broliužėliais,
Namo parėjau su sesutėlėm.
Liepė motulė eit atsilsėtų,
Rūtų daržėlį nors pažiūrėtų.
Oi kai patekau į anytėlę,
Į anytėlę rūsčiažodėlę,
Pioviau rugelius su dieverėliais,
Namo parėjau su martužėlėm.
Liepė anyta eit pasilsėtų,
Siaurų girnelių nors patraukėtų;
Siaurų girnelių nors patraukėtų,
Žalių rugelių nors pamalėtų,
Ne tiek aš maliau, kiek gailiai verkiau,
Pro stiklo langą aušros žiūrėjau.

Aušta aušrelė, teka saulelė,
Tai jau ateina sena anyta.
— Kelkis, martele, eik pavaikščiotų:
Palšus jautelius išsivarysi;
Palšus jautelius išsivarysi,
Žalioj girelėj nors paganysi. —
Aušta aušrelė, teka saulelė.
Tai ir ateina jaunas bernelis.
— Oi tu berneli, tu viliokėli,
Kam mane jauną tu suviliojai?
Sakei — netrauksi siaurų girnelių,
Sakei — nemalsi žaiių rugelių;
Sakei — nemalsi žalių rugelių,
Sakei — negysi palšų jautelių.

Padainavo
Emilija Kertenytė
iš Girialės sodž., Kietaviškių par.

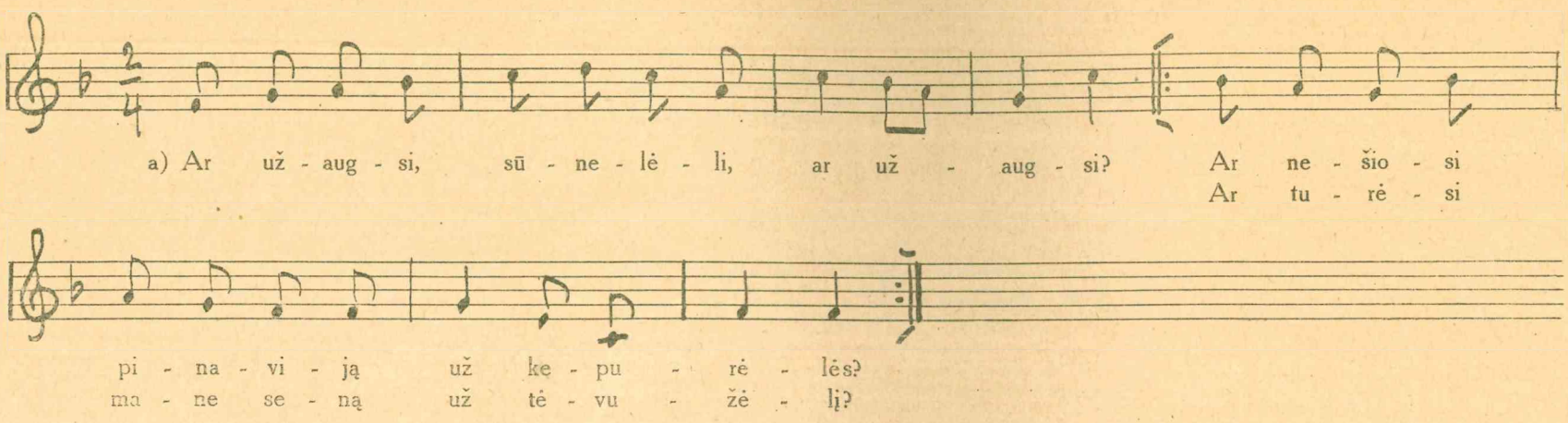

— Tai užaugsiu, tėvužėli, tai užaugsiu,
Tai nešiosiu pinaviją už kepurėlės,
Tai laikysiu tave seną už tėvužėlį. —
Pražydėjo pinavijos rūtų daržely,
O jau mano sūnužėlis žmonių žentelis (bis).

* * *

b) Ar ūžaugsi, dukružėlė, ar užaugsi?
Ar nešiosi lelijėlę už kasnikėlių,
Ar laikysi mane seną už motinėlę?

— Tai užaugsiu, motinėle, tai užaugsiu,
Tai nešiosiu lelijėlę už kasnikėlių,
Tai laikysiu tave seną už motinėlę. —
Pražydėjo lelijėlė rūtų daržely,
O jau mano dukružėlė žmonių martelė (bis).

Padainavo
Emilija Kertenytė
iš Girialės sodž., Kietaviškių par.

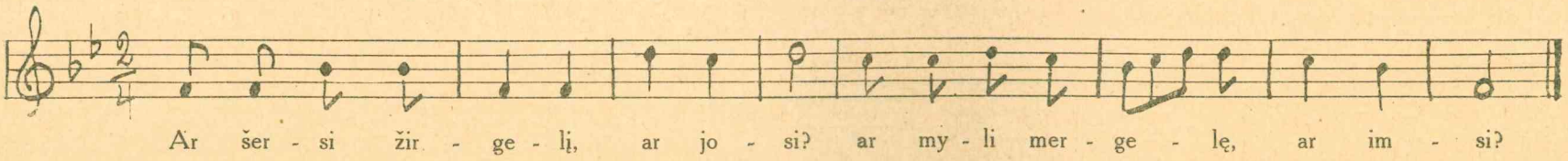

— Tai šersiu žirgelį, tai josiu,
Tai myliu mergelę, tai imsiu.
Per laukelį jojau, dūmojau,
Į vartus prijojau, sustojau.
Pririšau žirgelį į tvorą,
Į naują tvorelę, į tvorą.

Pakratė žirgelis galvelę,
Išvertė naują tvorelę.
Išėjo mergelė verkdama,
Bernelio žirgelį bardama.
— Cit neverk, mergele jaunoji,
Ištversiu tvorelę naująją.

Ištversiu tvorelę naująją,
Prisėsiu rūtelių žaliųjų.
— Nedrūta bernelio tvorelė,
Nežaliuoja mano rūtelės;
Tai drūta buvo brolio tvora,
Tai žaliavo mano rūtelės! —

Padainavo
Ona Bagdonaitė
iš Kietaviškių.

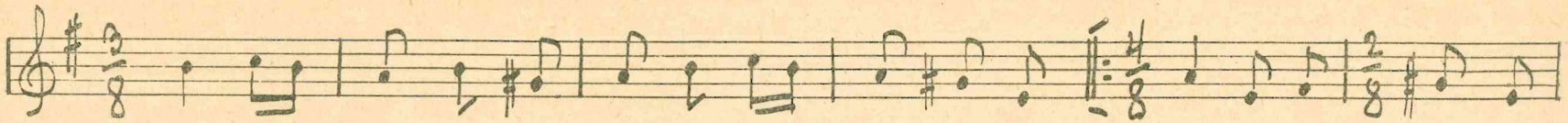

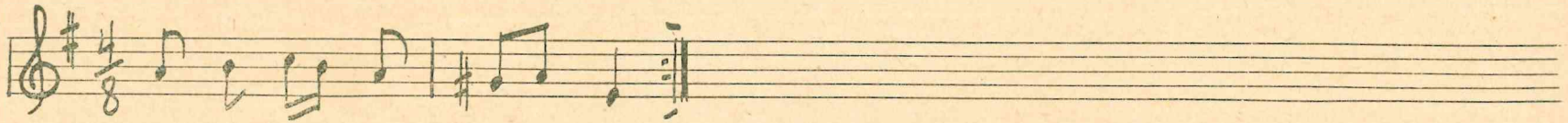

— Sūnel, sūneli, sūneli vaikeli,
Kaip tu ten būsi be savo tėvelio?
— Danguj mėnulis tai mano tėvelis, —
Kai užtekėsi, toli palydėsiu.

a) — Sūnel, sūneli, sūneli vaikeli,
Kaip tu ten būsi be senos motulės?

b) Danguj saulėle tai mano motulė, —
Kai užtekėsi, toli palydėsiu.
— Sūnel, sūneli, sūneli vaikeli,
Kaip tu ten būsi be savo brolelių?
— Danguj Sėtynas tai mano broleliai, —
Kai užtekėsi, toli palydėsiu.

— Sūnel, sūneli, sūneli vaikeli,
Kaip tu ten būsi, be savo sesutės?
— Danguj žvaigždelės tai mano seselės, —
Kai užtekės jos, toli palydėsiu.

Padainavo
Emilija Kertenytė
iš Girialės sodž., Kietaviškių par.

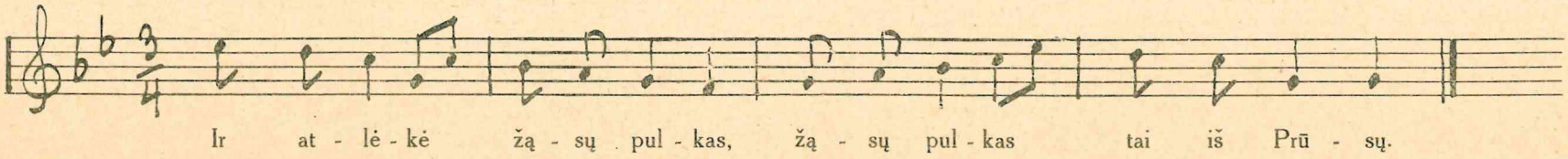

Ir nutūpė ant kalnelio,
Ant kalnelio prieklonėj;
Sulapsėjo sparneliais,
Sugirgsėjo žąselės.
Išeik, jauna našlaitėle,
Paklausyki, iš kur pučia,
Iš kur pučia šiaurės vėjas,
Iš kur ūžia ąžuolėlis;
Oi ir ūžia ąžuolėliai,
Oi ir eina kareivėliai!
Tavo vyras mūsų pulke,
Mūsų pulko raituželis;
Ant kojelių pentinėliai,
Ant rankelių galionėliai.
Kol aš tavęs pamatysiu,
Dieną darbo nepadirbsiu;
Dieną darbo nepadirbsiu,
Nakčia miego nemiegosiu.

Padainavo
Emilija Černauskaitė
iš Kietaviškių.

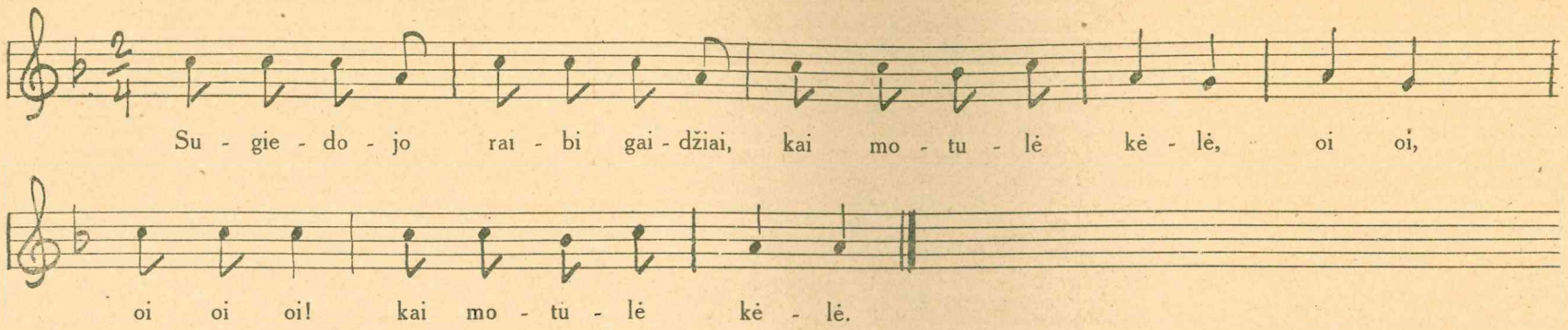

Atsikėlė motinėlė, dukrelės nerado,
Oi oi, oi oi oi! dukrelės nerado.
Vaikštinėjo po klėtelę, sūnelius budino,
Oi oi i. t. t
Kelkis, sūnel, sūnelėli, balnoke žirgelį,
Oi oi i. t. t.
Vyk sesutę, vyk širdelę sešiais vieškelėliais.
Oi oi i. t. t.

Aš prijojau prie pievelės, — žirgelių ganyta,
Oi oi i. t. t.
Aš prijojau prie upelės, — žirgelių girdyta,
Oi oi i. t. t
Po liepele, plačiašakė jaunumėlio šokta,
Oi oi i. t. t.
O liepelės viršūnėlė kasnykais rėdyta
Oi oi i. t. t.

Aš prijojau prie dvarelio — čia mūsų sesulė,
Oi oi i. t. t.
Grįžk, sesule, grįžk, viešnele, grįžk į motinėlę!
Oi oi i t. t.
— Grįžkyt vieni, brolužėliai, o aš nesugrįšiu,
Oi oi i. t. t. —

Padainavo
Emilija Kertenytė
iš Girialės sodž., Kietaviškių par.

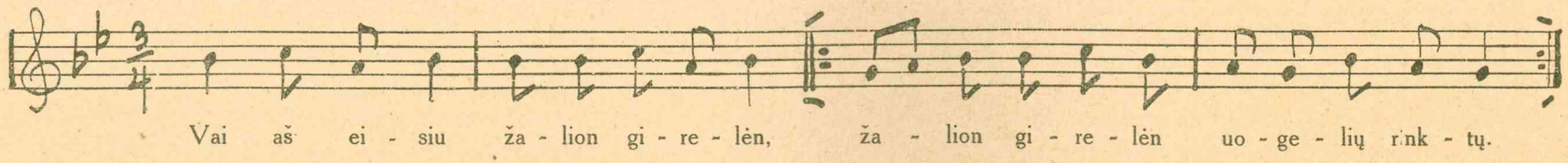

Netiek aš rinkau, kiek gailiai verkiau,
Ant baltų rankelių pasiremdama.
Oi žeme, žeme, žemele juoda,
Priėmei motulę, priimk ir mane!

— Oi dukre, dukre, dukrele mano,
Ar tau nubodo jaunos dienelės?
Ar tau nubodo jaunos dienelės
Jaunos dienelės, žalios rutelės?

— Nei man nubudo jaunos dienelės,
Jaunos dieneles, žalios rūteles;
Tik man nubodo sunkūs darbeliai,
Sunkūs darbeliai, žmonių kalbelės

Padainavo
Emilija Černiauskaitė
iš Kietaviškių.

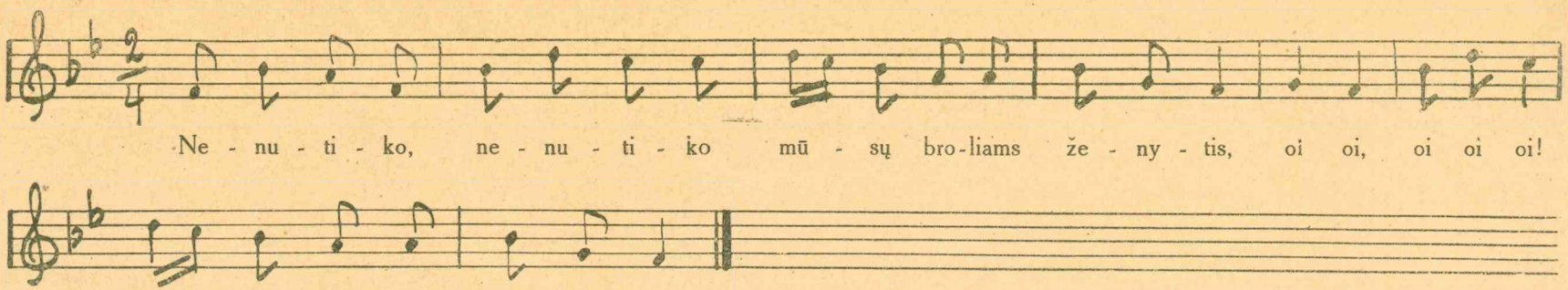

Kur mes dėsim, kur mes dėsim tas netikusias pačias?
Oi oi, oi oi oi oi! tas netikusias pačias?
Patys eisim, patys eisim tona žalion girelėn, oi oi i. t. t.

Mes nukirsim, mes nukirsim tą baltąją liepelę, oi oi i. t. t.
Padarysim, padarysim ant marelių luotelius, oi oi i t. t.
Susodinsim, susodinsim tas netikusias pačias, oi oi i. t. t.
Ir paleisim, ir paleisim į tas gilias mareles, oi oi i. t. t.

Mes nueisim, mes nueisim ant to aukšto kalnelio, oi oi i. t. t.
Pažiūrėsim, pažiūrėsim, kur luoteliai liūliuoja, oi oi i. t. t.
Grįžkit, pačios, grįžkit, pačios, jūsų verkia vaikeliai, oi oi i. t. t.
— Mes negrįšim, mes negrįšim, mūsų šelmos vyreliai! oi oi i. t. t.

Padainavo
Emilija Kertenytė
iš Girialės sodž., Kietaviškių par.

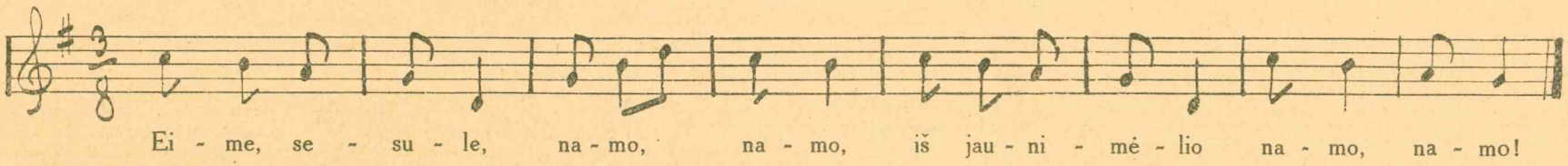

Rasim motulę nemiegančią,
Šviesų liktorių negesantį;
Šviesų liktorių negesantį,
Baltus linelius beverpiančią.
Neverpk, motule, labai plonai,
Neduok dukrelės labai toli,

Už šimtą mylių, už mylelių,
Už žalių girių, už girelių.
— Verpsiu drobeles juo ploniausiai,
Duosiu dukrelę juo toliausiai,
Už šimto mylių, už mylelių,
Už žalių girių, už girelių.

Pabuvau metus ir antruosius,
O jau trečiaisiais susigalvojau;
O jau trečiaisiais susigalvojau,
Kad aš pavirstau gegutėle;
Kad aš pavirstau gegutėle,
Tai aš nulėktau į motinėlę.

Padainavo
Kotryna Akulevičienė
iš Mijaugonių, Kietaviškių par.

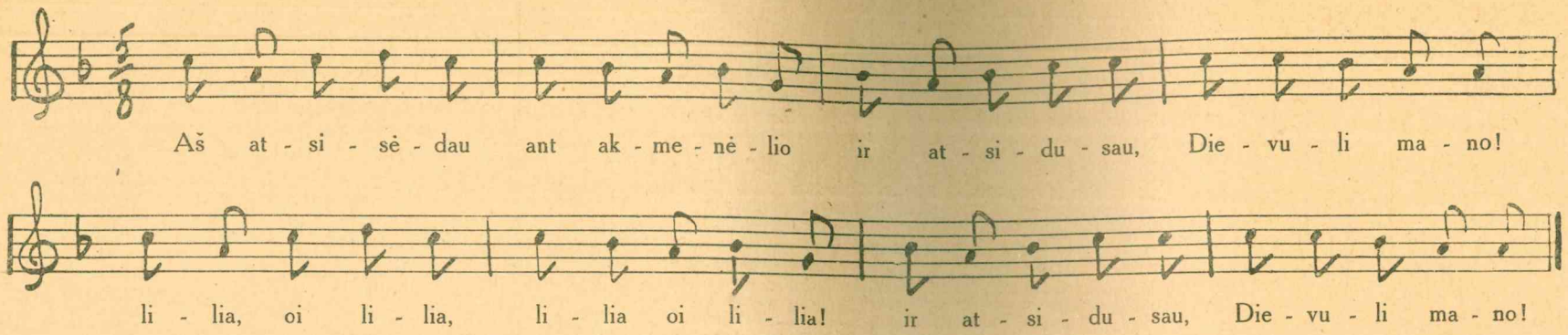

Tėvelis senas, brolelis mažas,
Reiks man išjoti, pulkelin stoti.
Lilia, oi lilia i. t. t.

Eisim, sesulės, eisim, jaunosios,
Brolelį ruoštų, žirgą balnotų, lilia i. t. t.

Viena sesulė žirgelį veda, lilia i. t. t.
Antra sesulė balnelį neša, lilia i. t. t.

O toj trečioji, visų mažioji,
Vartus atkėlė ir palydėjo, lilia i. t. t.

— Broleli mūsų, jaunasai mūsų,
Kokią parneši mums dovanėlę? lilia i. t. t.

— Vienai sesulei rūtų vainiką,
Antrai sesulei šilko kasnyką, lilia i. t. t.

O trečiajai, visų mažiajai,
Aukso žiedelį visam amželiui, lilia i. t. t.

Atbėgo žirgelis, atplėvėsavo,
Prie jo šonelio šoblelė švitravo, lilia i. t. t.

— Žirgeli mūsų, bėrasai mūsų,
Vai kur palikai brolelį mūsų? lilia i. t. t.

— Jūsų brolelis Prūsų šalelėj
Guli kraujuose ir purvynuose, lilia i. t. t.

Devynis šimtus tai nugalėjo,
O su dešimtu pats galvą dėjo, lilia i. t. t.

Devynios kulkos šalia pralėkė,
O jau dešimta jaunam pataikė, lilia i. t. t.

Devynius rytus rūku rūkavo,
Dešimtą rytą krauju plūdavo, lilia i. t. t.

Padainavo
Barbora Mikalaitė
iš Kretonų sodžiaus, Kaltinėnų par.

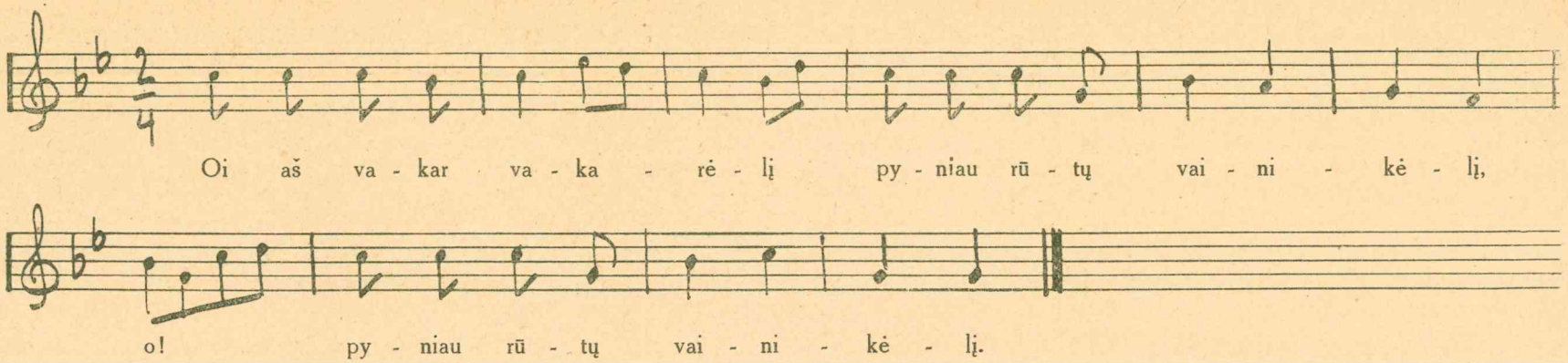

Nusipynus, nudabinus
Ant galvelės užsidėjau,
O! ant galvelės užsidėjau.

Siuntė mane motinėlė
Šalton upėn vandenėlio,
O! šalton upėn vandenėlio.

Kai ištiko šiauras vėjas,
Ir nupūtė vainikėlį,
O! ir nupūtė vainikėlį.

Anoj pusėj Nemunėlio
Stovi pulkas bernužėlių,
O! stovi pulkas bernužėlių.

Jūs, berneliai, dobilėliai,
Ar nematėt vainikėlio,
O! ar nematėt vainikėlio?

— Oi ką tu mums dovanosi,
Atiduosim vainikėlį,
O! atiduosim vainikėlį?

— Vienam duosiu rūtų gėlę,
Kitam duosiu aukso žiedą,
O! kitam duosiu aukso žiedą,

O trečiajam bernužėliui
Pati save prižadėsiu,
O! pati save prižadėsiu.

Padainavo
Kotryna Akulevičienė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

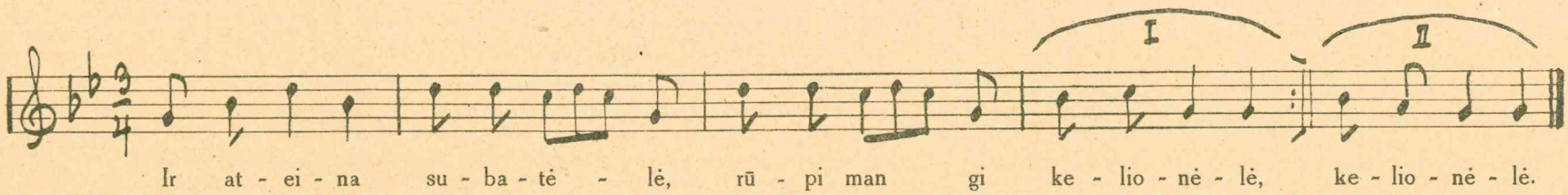

Sudūmojau sau dūmelę:
Kas man nešti į mergelę?

Ar iš lauko žolynėlis,
Ar šilkinis kasnykėlis?

Nei iš lauko žolinėlis,
Nei šilkinis kasnykėlis:

Iš daržėlio žolynėlis—
Žalių rūtų vainikėlis,

Padainavo
Emilija Černiauskaitė
iš Kietaviškių.

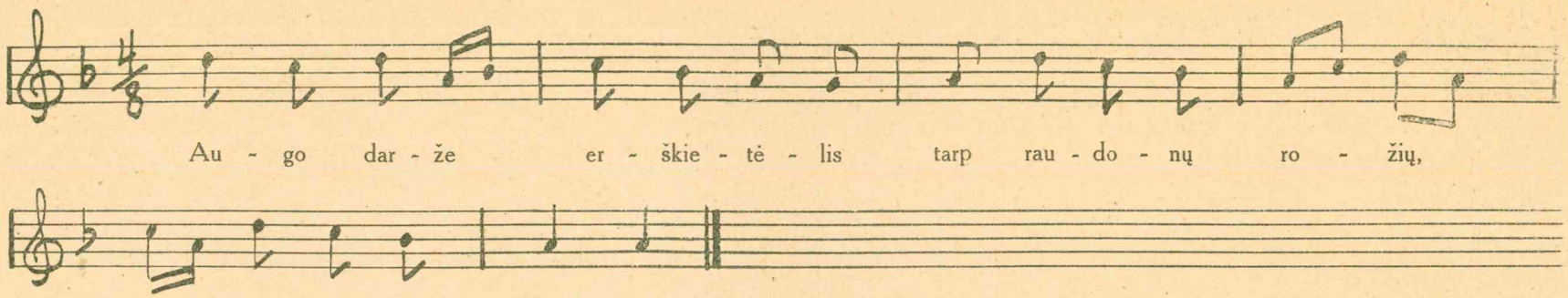

Aš iškirsiu iškaposiu,
Per tvorą išmesiu.
— Kai tu kirsi ir kaposi,
Aš geriau krūmuosin.
Kai tu josi į mergelę,
Kelelį pastosiu.

Kai aš jojau į mergelę,
Plačia ulitėlė,
Aš pamačiau mergužėlę
Per dvarelį einant.
Aš paklausiau pas mergelę:
Ką šį rytą veikei?

— Šį rytelį, per rytelį
Skaistų veidą prausiau. —
Aš paklausiau pas mergelę:
Kuo veidelį prausei?
— Žalio vyno vandenėliu,
Rūtelių rasele. —

Padainavo
Emilija Černauskaitė
iš Kietaviškių.

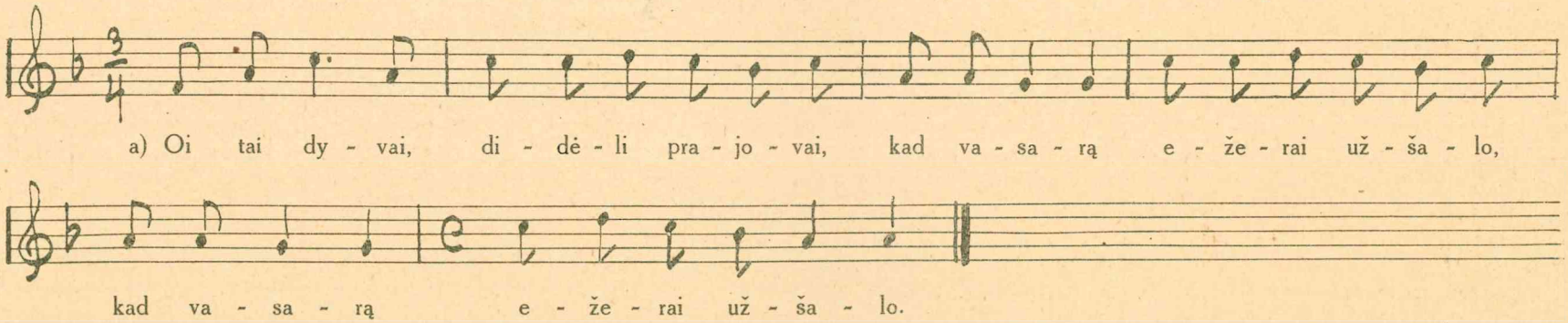

Rūpinasi trys jaunos mergelės:
— Kur baltinsim plonąsias drobeles?
— Duos Dievulis kaitriąją saulelę
Ir nušildys ežere ledelius;
Ir nušildys ežere ledelius,
Tai baltinsim plonąsias drobeles.

* * *

b) Oi tai dyvai, dideli prajovai,
Kad vasarą ežerai užšalo.
Rūpinasi trys jauni berneliai:
— Kur girdysim juodbėrius žirgelius?

— Duos Dievulis kaitriąją saulelę
Ir nušildys ežere ledelius;
Ir nušildys ežere ledelius,
Tai girdysim juodbėrius žirgelius.

Padainavo
Ona Bagdonaitė
iš Kietaviškių.

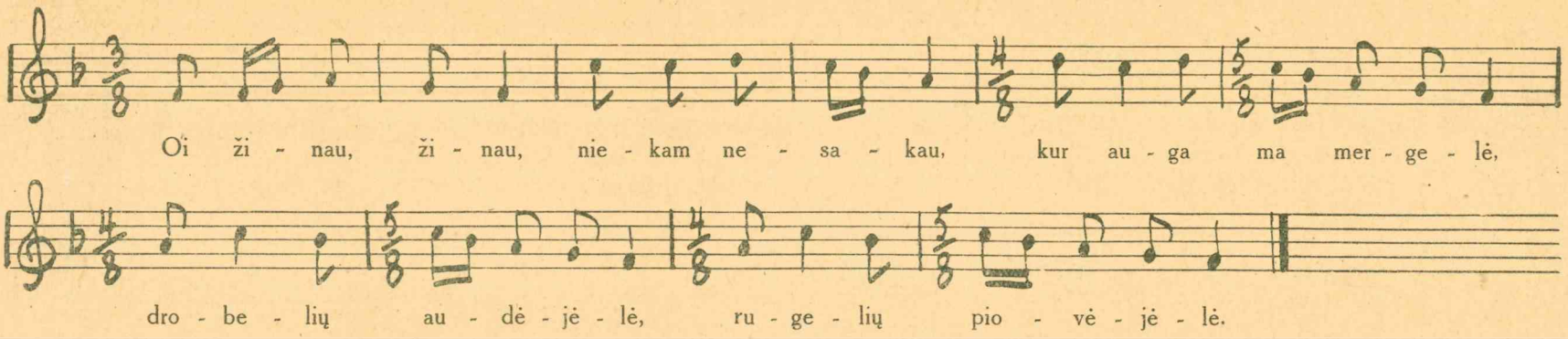

Raudoni dvarai,
Krištolo langai,
Kur auga ma mergelė,
Drobelių audėjėlė,
Rugelių piovėjėlė.

Kad primanytau,
Savo mergelę
Ant rankelių nešiotau,
Kaip aukselio žiedelį (bis).
Kad primanytau,
Savo mergelę
Už kepurės nešiotau,
Kaip povelės plunksnelę (bis).

— Nešiok, berneli,
Nešiok, jaunasai,
Ant baltųjų rankelių
Tai aukselio žiedelį (bis)!
Nešiok, berneli,
Nešiok, jaunasai,
Už savo kepurėlės
Tai povelės plunksnelę (bis)!

Padainavo
Marijona Ramanauskienė
iš Ašakėnių sodž., Kietaviškių par.

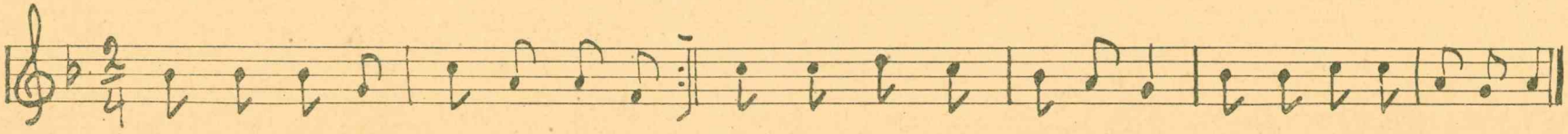

Mes perjojom daug šalelių,
Matėm visokių mergelių,
Senų, jaunų ir mažų,
Lėtų, greitų ir gražių.

Mergų metai vieno vargo,
Daug apkenčia blogų kalbų:
Katras kojų nekelia,
Ir tas snuki atveria.

Padainavo
Marijona Rulevičienė
iš Ašakėnių sodž., Kietaviškių par.

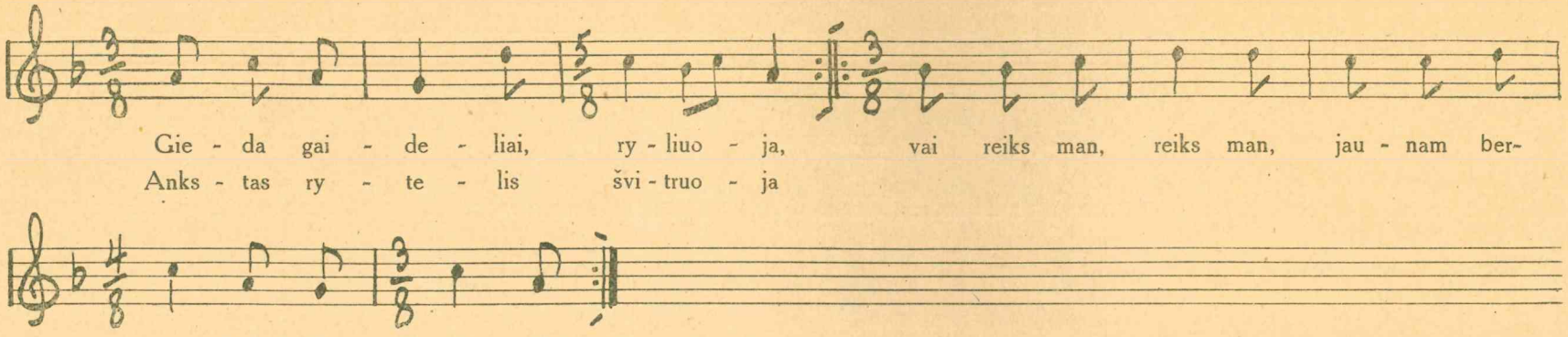

Per laukus jojau, dūmojau,
Vartus prijojau, sustojau.
— Išeik ant dvaro,
Mergelė mano jaunoji!
— Berneli, ant dvaro neisiu
Ir tau vartelių nekelsiu:
Stovėk, berneli,
Trečiam pulkely už vartų. —

Nulijo mano žirgelį
Ir ant žirgelio balnelį,
Sulijo mano
Brangus rūbelius ant manęs.
— Skolintas tavo žirgelis
Ir ant žirgelio balnelis,
Skolinti tavo
Brangūs rūbeliai ant tavęs. —

Mergele mano jaunoji,
Kas tau pasakė, jaunoji?
— Vilniaus studentai
Gazetas rašė, tai sakė.

Padainavo
Marijona Rulevičienė
iš Ašakėnių sodž., Kietaviškių par.

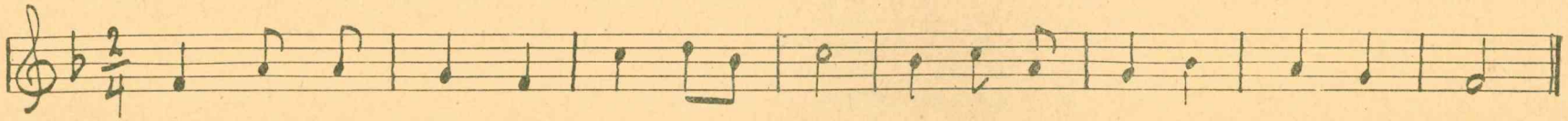

Pulkas bernelių stovėjo,
Žalią vynelį derėjo:
Oi, už vynelį rublelis,
O už mergelę šimtelis.

Nori bernelis apgauti,
Ir karčiamėlėn nuvesti:
— Kad tu, berneli, nesulauktai,
Kad mane jauną apgautai!

Kad mane jauną apgautai,
Ir karčiamėlėn nuvestai;
Ir karčiamėlėn nuvestai,
Žaliu vyneliu girdytai;

Žaliu vyneliu girdytai,
Rūtų vainiką sumintai;
Rūtų vainiką nuimtai,
Ir purvynėlin įmestai.

Padainavo
Marijona Ramanauskienė
iš Ašakienių sodž., Kietaviškių par.

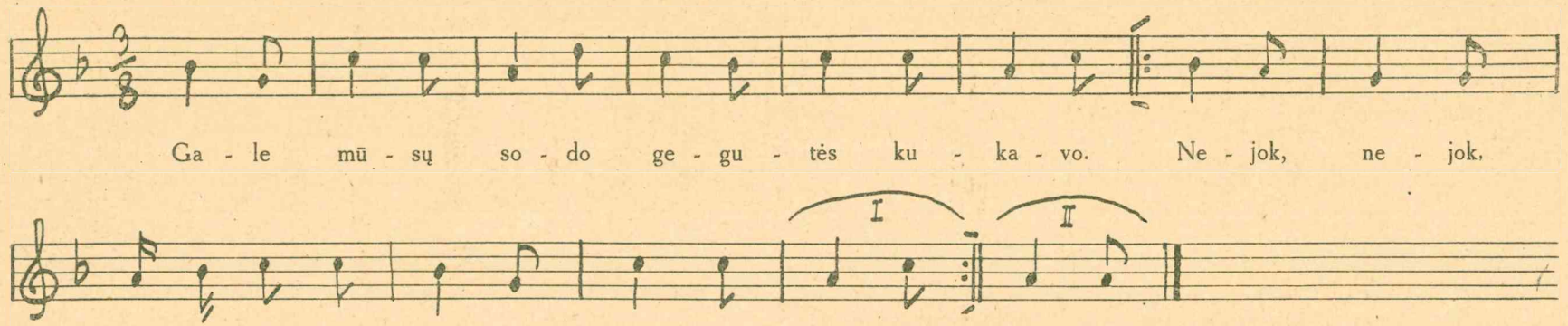

Neturiu pasogo,
Anei jokio rėdo,
Žada mane motinėlė
Ne už bet ko duoti.

Daržely sėdėjau,
Rūteles ravėjau,
Ravėdama sudūmojau
Vainikėlį pinti.

Vainikėlį pyniau,
Ant galvelės dėjau,
Ant galvelės dėjau,
Už skobnelių sėdau.

Už skobnių sėdėjau,
Pro langą žiūrėjau,
Ir atjojo bernužėlis
Mano mylimiausias.

Padainavo
Marijona Rulevičrenė
iš Ašakienių sodž., Kietaviškių par.

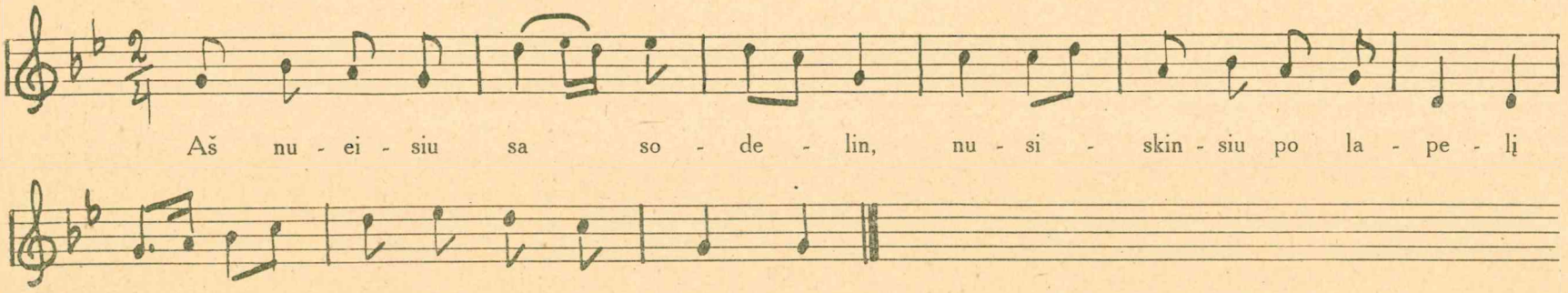

Nusiskinsiu po lapelį,
Parašysiu po raštelį (bis);

Parašysiu po raštelį,
Ir nusiųsiu į tėvelį (bis);

Ir nusiųsiu į tevelį,
Kad neduotų manęs jaunos (bis);

Kad neduotų manęs jaunos
Už mėlynų marelių,
Už žaliųjų girelių.

Padainavo
Marijona Marcinkevičienė
iš Vindziulių sodž., Kietaviškių par.

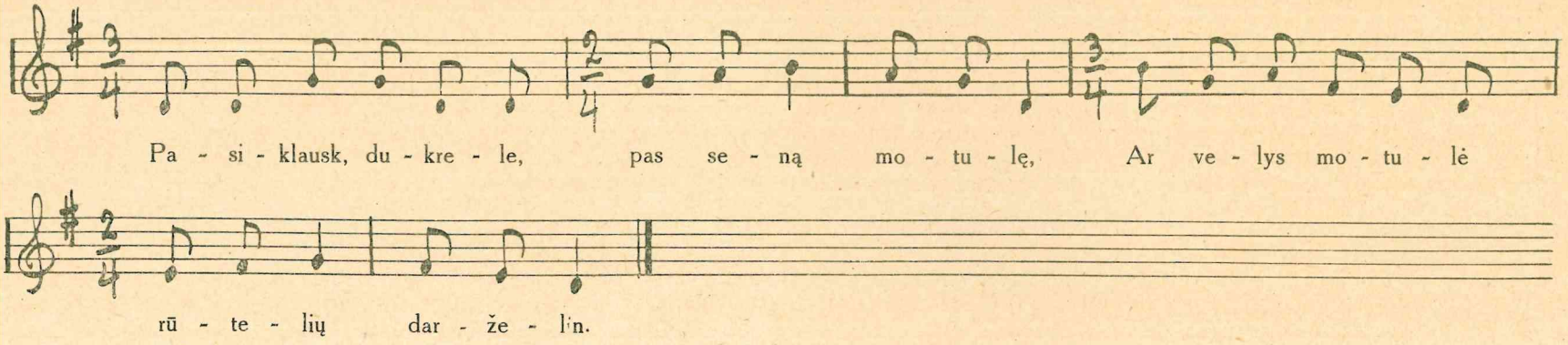

Dar aš nepriėjau į rūtų darželį,
Jau varo varteliai patys atsidarė.
Dar aš nenuskyniau nei vienos rūtelės,
Jau žalia rūtelė tai ji prakalbėjo:
— Mergele jaunoji, kas tavo pranešios,
Kas tavo pranešios rūtelių vainikėlį?

Aš turiu sesulę už save jaunesnę,
Tai ji pranešios rūtelių vainikėlį.
— Mergele jaunoji, kas tavo pranešios,
Kas tavo pranešios šilkelių kasnykėlius?
— Aš turiu seselę už save jaunesnę,
Tai ji pranešios šilkelių kasnykėlius.

— Mergele jaunoji, kas tavo pranešios,
Kas tavo pranešios aukselio žiedelį?
— Aš turiu sesulę už save jaunesnę,
Tai ji pranešios aukselio žiedelį.

Padainavo
Marijona Ramanauskienė
iš Ašakėnų sodž., Kietaviškių par.

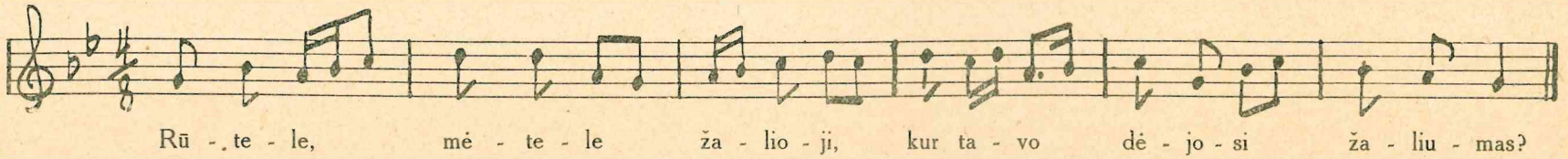

Kur tavo dėjosi žaliumas
Ir tavo viršūnių tankumas?
— Kaip ištiko šalnelė, vėjelis,
Nugėlė rūtelių žaliumą.
Nugėlė rūtelių žaliumą,
Nukando viršūnių tankumą. —

Mergele skaisčioji, jaunoji,
Kur tavo dėjosi mandrumas?
Kur tavo dėjosi gudrumas
Ir tavo veidelio skaistumas?
— Kai patekau berneliui šelmiui,
Prapuldžiau aš savo gudrumą;

Prapuldžiau aš savo gudrumą
Ir savo veidelių skaistumą

Padainavo
Marijona Marcinkevičienė
iš Vindziulių sodž., Kietaviškių par.

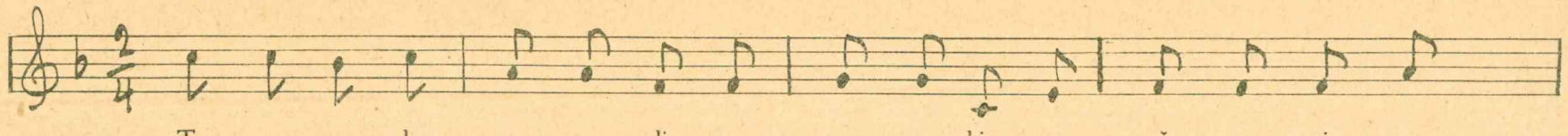

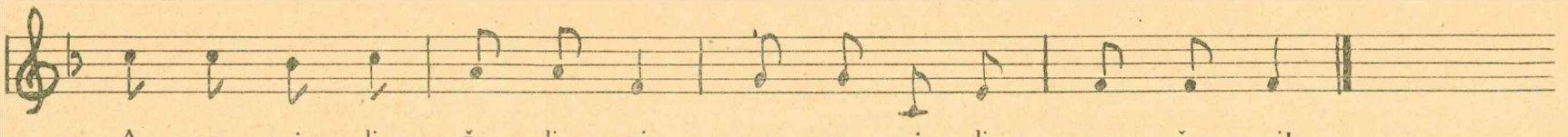

Tave žalią aptvėrė,
Mane kalbom apkėlė,
Apynėli žaliasai,
Puronėli gražusai!
Tave žalią nuskynė,
Mane jauną supynė,
Apynėli i. t. t.

Tave žalią virino,
Mane jauną virkdino,
Apynėli i. t. t.
Tave leido bačkelėn,
Mane kėlė bričkelėn,
Apynėli i. t. t.

Tave leido viedrelin,
Mane vedė svirnelin,
Apynėli i. t. t.
Tave pylė sklėnyčion,
Mane vedė seklyčion,
Apynėli i. t. t.

Tas alutis šumavoja,
Mane jauną šliūbavoja,
Apynėli i. t. t.
Apynėlis tai buinas,
O bernelis tai durnas,
Apynėli i. t. t.

Padainavo
Marijona Šeškevičienė
iš Vindžiulių sodž., Kietaviškių par.

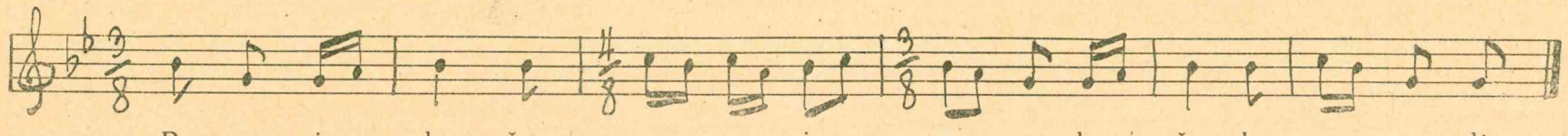

Budėk, antele, budėk,
Ba jau atlekia vanagas;
Atlekia vanagas,
Atmandravoja sakalas.
— Aš to vanago nebijau,
Aš to sakalo netbo u:
Turiu kojeles, pabėgsiu,
Turiu sparnelius, palėksiu.—

Rūtelių daržas; rūtelių,
Tame daržely mergelė.
Budėk, mergelė, budėk,
Nes jau atjoja sveteliai;
Nes jau atjoja sveteliai,
Atmandravoja piršleliai.
— Aš tų svetelių nebijau,
Aš tų piršlelių netboju:

Turiu tėvelį turtingą
Ir motinėlę mylimą;
Išrinks tėvelis dalelę,
Išpirks motulė valelę.

Padainavo
Marijona Marcinkevičienė
iš Vindziulių sodž., Kietaviškių par.

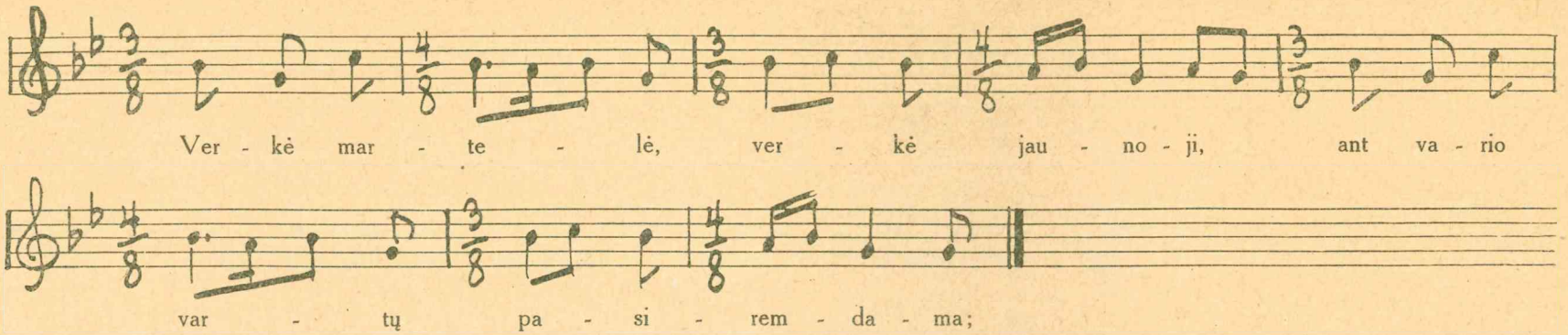

Ant vario vartų pasiremdama,
Motulės valią atsimindama:
— O kai aš buvau pas motinėlę,
Pas motinėlę meiliažodėlę,
Linelius roviau su sesutėlėm,
Namo parėjau su broliužėliais;
O kai patinka sena motulė:
Eiki, dukrele, eik pasilsėtų!

Eiki, dukrele, eik pasilsėtų,
Naujan svirnelin eik pagulėtų!
Glaudžiau galvelę į paduškėlę,
Šildžiau kojeles į pėrynėlę.
O kai papuoliau į anytėlę,
Į anytėlę griaudžiažodėlę,
Linelius roviau su martužėlėm,
Namo parėjau su dieverėliais;

O kai patiko sena anyta,
Sena anyta pusiau dvarelio:
Eiki, martele, eik pasilsėtų,
Žalių grūdelų eik pamalėtų!
Glaudžiau galvelę į sąsparėlę,
Šildžiau kojeles į akmenėlį.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

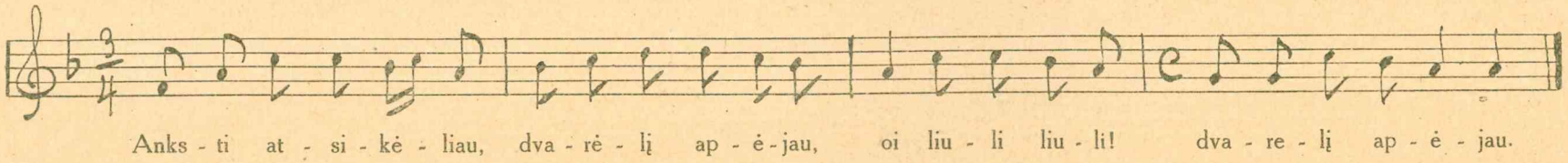

Dvarelį apėjau, žirgelį pašėriau,
Oi liuli liuli! i. t. t.
Žirgelį pašėriau ir pasibalnojau,
Oi liuli i. t. t.
Kai pasibalnojau, pas mergelę jojau,
Oi liuli i. t. t.

Jojau pro sodelį, sodas sužydėjo,
Oi liuli i. t. t.
Sodas sužydėjo, gegulės kukavo,
Oi liuli i. t. t.
Jojau pro girelę, giria sužaliavo,
Oi liuli i. t. t.

Giria sužaliavo, paukšteliai čiulbėjo,
Oi liuli i. t. t.
Jojau per kiemelį, langai atsidarė,
Oi liuli i. t. t.
Langai atsidarė, mergelės žiūrėjo,
Oi liuli i. t. t.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių, sodž., Kietaviškių par.

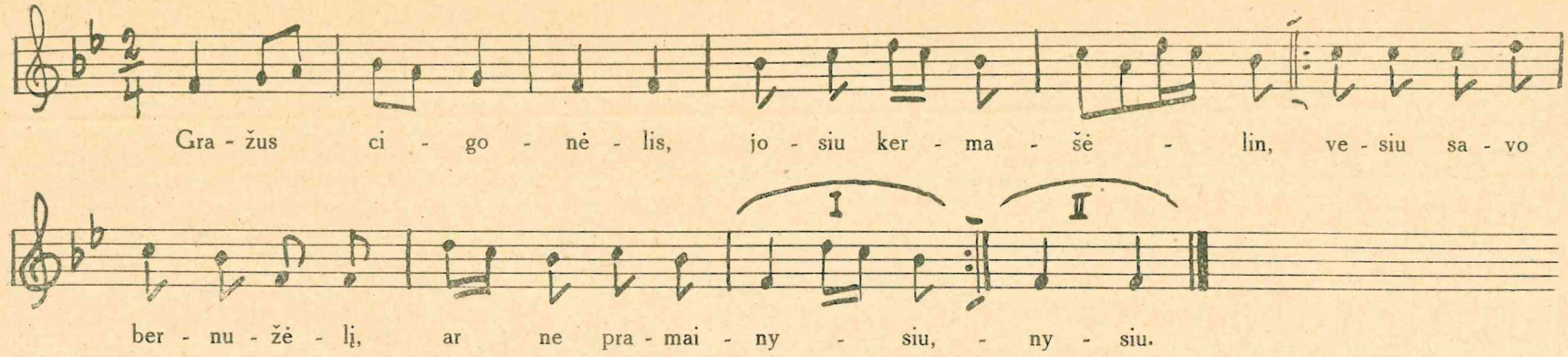

Nei jo niekas maino, nei jo niekas žiūri,
Oi oi oi oi, Dieve mano! reiks vargelis vargti!
Einu aš per dvarą, girdžiu dvare kalba,
Kad anyta su sūneliu martelę nukalba:

— Sūnužėli mano, vaikelėli mano,
Mes atskirsim tą martelę, dalelės neduosim.—
Martelė girdėjo, greitai prakalbėjo:
Laikys mane Ponas Dievas be jūsų dalelės.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

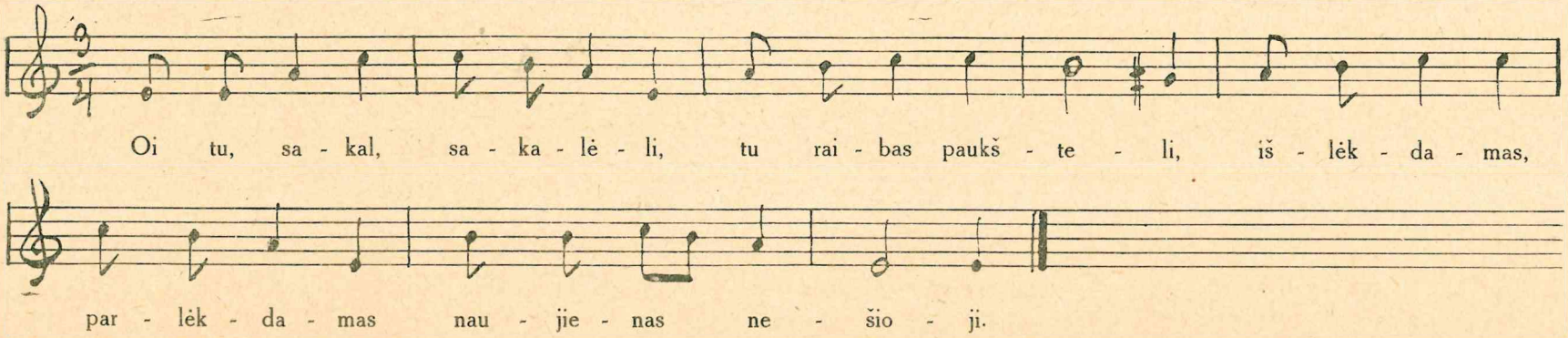

Ir parnešė naujienėlę labai nemalonią,
Kad jau mano mergužėlė rytoj šliūban stoja.
Tegul stoja, tegul stoja, tegul šliūbavoja,
Pabalnosiu sau žirgelį ir aš ten nujosiu.

Išvijokit, išvijokit šitą kalne rožę,
Šliūbavokit, šliubavokit mano mergužėlę!
Ženkli saulė, ženklus mėnuo tarp trijų žvaigždelių,
Ženkli mano mergužėlė tarp trijų porelių.

Eina mano mergužėlė galvelę lenkdama,
O man jaunam širdį sopa, kai į ja pažiūriu.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

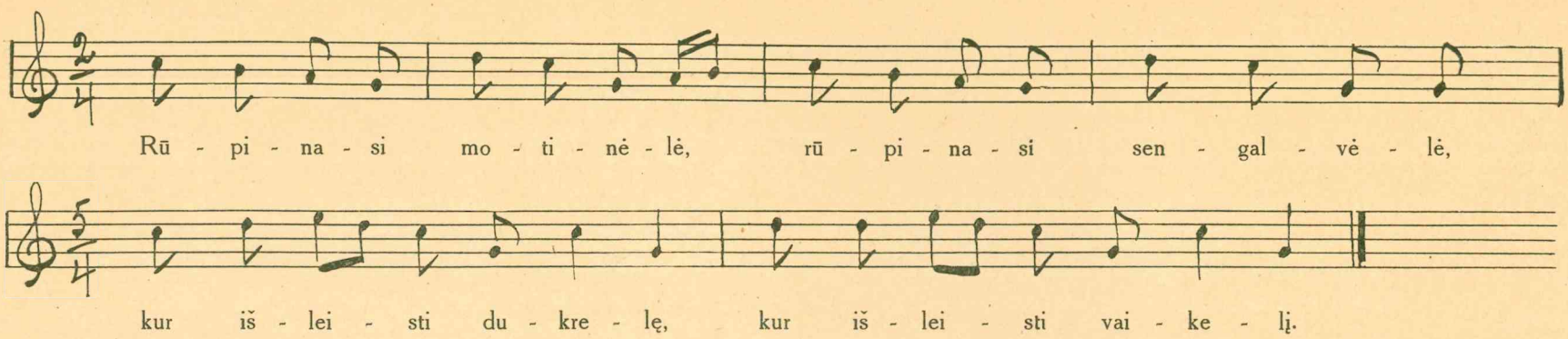

Ar į Tilžės miestužėlį,
Ar į margą dvarelį,
Ar į aukštą kalnelį (bis)?
Nei į Tilžės miestužėlį,
Nei į margą dvarelį,
Tik į aukštą kalnelį (bis).
Pavasario ilgos dienos,
Išves broliai bėrus žirgus,
Lankys seselės kapelį (bis).

Kelkis, kelkis, sesutėle,
Kelkis, kelkis, viešnutėle,
Statyk naujus stovelius,
Auski plonas drobeles!
— Nebekelsiuos, brolužėliai,
Nebstatysiu stovužėlių,
Nebeausiu drobelių,
Nebeausiu drobelių! —

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

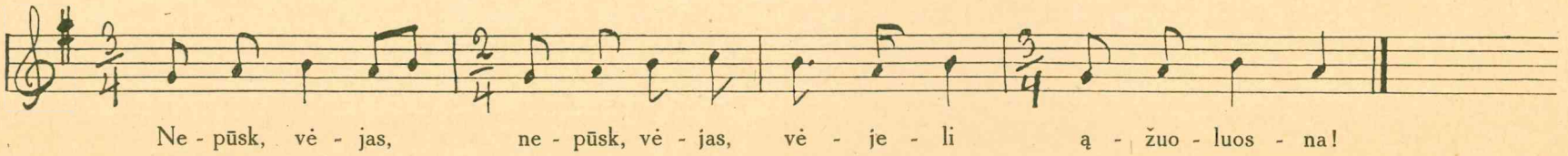

Oi kur buvai,
Oi kur buvai, kur lakiojai,
Rūta žalioj?
— Oi aš buvau,
Oi aš buvau, aš lakiojau,
Rūta žalioj,
Prūsų žemėj,
Prūsų žemėj už rubežiaus,
Rūta žalioj.

— Vai ką matei,
Vai ką matei, ką girdėjai,
Rūta žalioj?
— Vai aš mačiau,
Vai aš mačiau, aš girdėjau,
Rūta žalioj,
Kaip raiteliai,
Kaip berneliai vajevojo,
Rūta žalioj.

Birzgė kulkos,
Birzgė kulkos, kaip bitelės,
Rūta žalioj;
Krito galvos,
Krito galvos kaip kopūstai,
Rūta žalioj;
Bėgo kraujas,
Bėgo kraujas, kaip upeliai,
Rūta žalioj.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

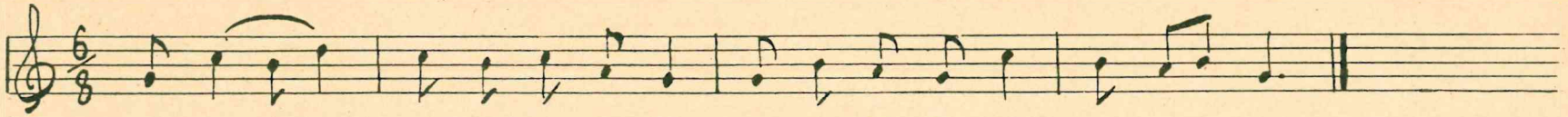

Ta tu! bepigu tau baltam dobilėliui, ta tu tu!
Ta tu! prie lygumėlių, prie sausumėlių, ta tu tu!
Ta tu! bepigu man, sausai nedrelėj, ta tu tu!
Ta tu! prie šlapumėlių, prie pūdymėlių, ta tu tu!
Ta tu! vėjelis pūčia, mane linguoja, ta tu tu!
Ta tu! lietulis lija, šakneles plauja, ta tu tu!

* * *

Ta tu! kalba martelė su maželėle, ta tu tu!
Ta tu! bepigu tau jaunai maželėlei, ta tu tu!
Ta tu! prie tėvelio, prie motinėlės, ta tu tu!
Ta tu! bepigu man, jaunai martelei, ta tu tu!
Ta tu! liepė anyta nedėlioj žlugti, ta tu tu!
Ta tu! aš ne žydelka nedėlioj žlugti, ta tu tu!
Ta tu! liepė anyta ant marių velėti, ta tu tu!
Ta tu! aš ne antelė ant marių velėti, ta tu tu!
Ta tu! liepė anyta ant medžių džiauti, ta tu tu!
Ta tu! aš ne gegutė ant medžių džiauti, ta tu tu!
Ta tu! liepė anyta ant dangaus kočioti, ta tu tu!
Ta tu! aš ne saulelė ant dangaus kočioti, ta tu tu!

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

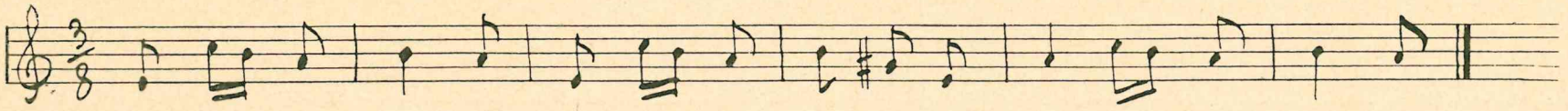

Ar ne aukselio (bis)
Rakteliai skambėjo?
Ten ne aukselio (bis)
Rakteliai skambėjo;
Tenai martelė (bis)
Gailiai verkė.
Gailiai verkė (bis),
Dieverėlių prašė:

— Oi jus dieverėliai (bis),
Kaip tikri broleliai,
Prašau išpiauti (bis)
Stiklelio langelį!
Tai aš pažiūrėsiu (bis)
Per stiklo langelį,
Tai aš pamatysiu (bis)
Tėvelį ateinant,

Tėvelį ateinant (bis),
Karveles atvarant,
Karveles atvarant (bis),
Šimtą melžėjėlių. —

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž, Kietaviškių par.

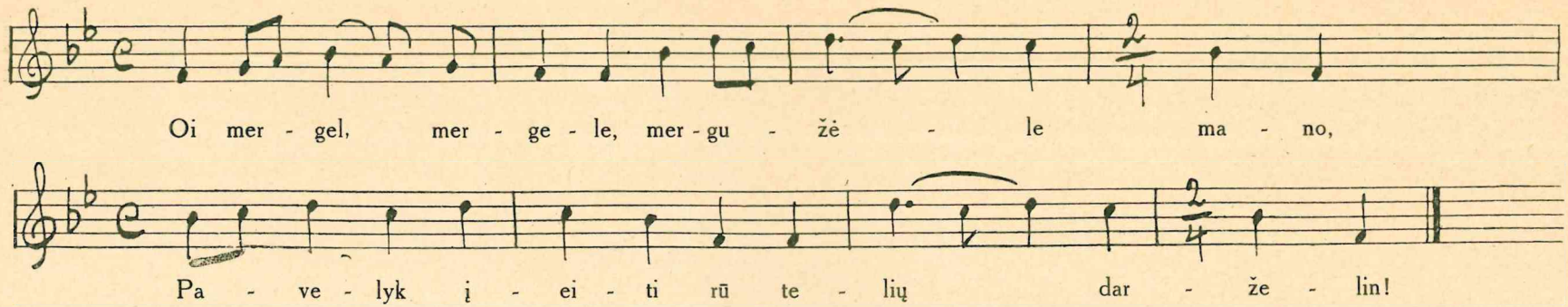

Pavelyk įeiti rūtelių darželin,
Pavelyk nuskinti rūtelių šakelę!

Dar aš nepriėjau prie rūtų darželio,
Jau vario varteliai patys atsidarė;

Jau vario varteliai patys atsidarė,
Jau žalia rūtelė manęs nusigando;

Jau žalia rūtelė manęs nusigando,
Garbinoj šakelė į žemę nulinko;

Garbinoj šakelė į žemę nulinko,
Geltoni žiedeliai ant žemės nukrito,

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

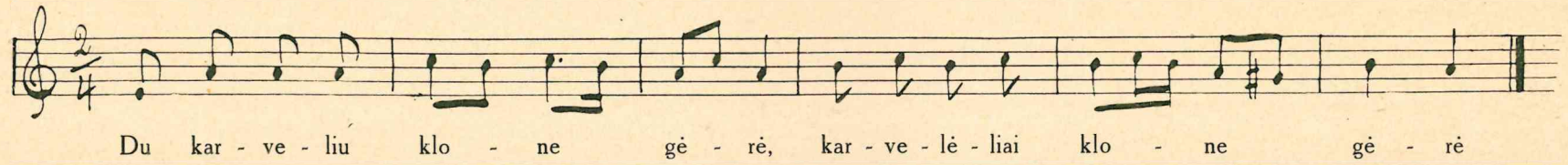

Begerdami suulbėjo,
Karvelėliai suulbėjo:

— Kur mes lėksim du karvėliu,
Kur lakiosim karvelėliu?

Oi mes lėksim žalion girion,
Karvelėliai žalion girion.

Mes sutūpsim balton liepon,
Karvelėliai balton liepon.

Paklausysim du karveliu,
Kaip martelė gailiai verkia,

Po švirnelį vaikščiodama,
Patalėlį klostydama:

— Gulėk, jaunas, pataluose,
Kaip aukselis sidabruose,

O aš jauna prie šalelės,
Kaip rūtelė prie galvelės! —

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

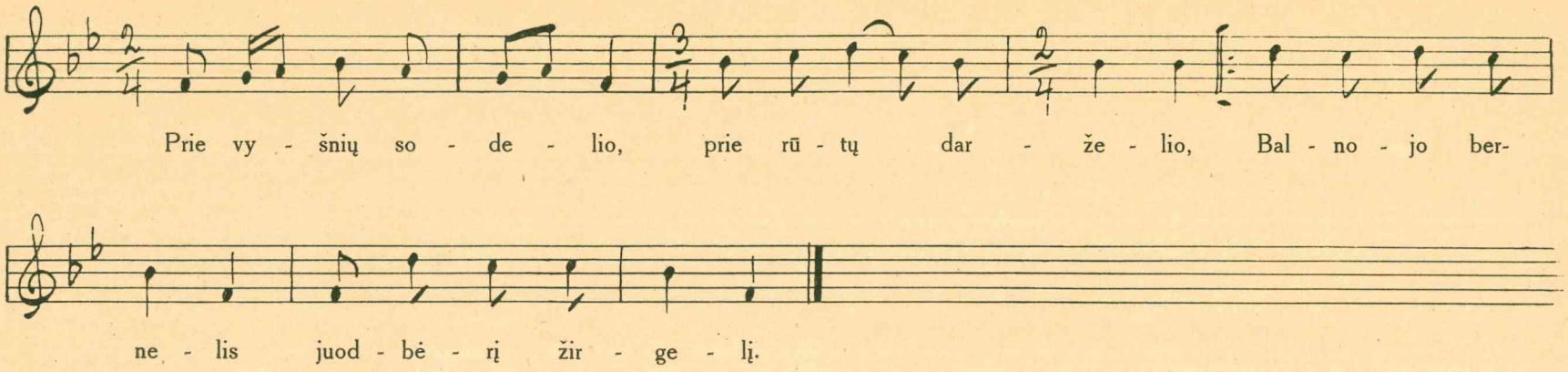

Oi broli, broleli, brolužėli mano,
Oi ir kur balnoji juodbėrą žirgelį?

Ar į kelionėlę, ar į mergužėlę,
Ar ton kelionėlėn, svetimon šalelėn?

— Nei į kelionėlę, nei į mergužėlę:
Svetimon šalelėn, karaliaus žemelėn.

Dar aš nedajojau į karaliaus dvarą,
Išėjo karalius ant didžio dvarelio.

Klausia pas bernelį, ko bernelis liūdnas,
Ko bernelis liūdnas, žirgelis nelinksmas?

Kaip man nebūt liūdnam, žirgeliui nelinksmam —
Palikau mergelę dvylikos metelių.

Palikau mergelę dvylikos metelių,
Nežinau, ar grįšiu aš savo šalelėn.

Dar aš nedajojau į tėvo dvarelį,
Išėjo sesulė, vartus atidarė.

Klausia sesutėlė sveikatėlės mano,
Aš pas sesutėlę — mergužėlės savo.

Oi sesut, sesute, sesutėlė mano,
Ar neištekėjo mano mergužėlė?

— Du šimteliu buvo, nė už vieno nėjo,
O šį rudenėlį jauna ištekėjo. —

Oi Dievuli mano, Dievulėli mano,
Kad būtau žinojęs, iš karo nejojęs!

Kad būtau žinojęs, iš karo nejojęs,
Būtau mergužėlę sau kitą dabojęs!

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

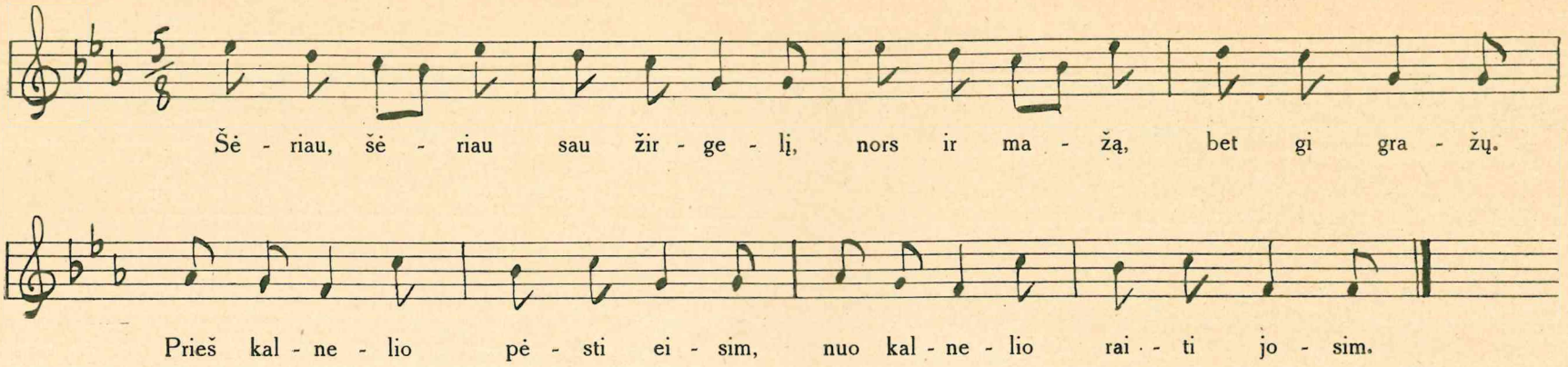

Kaip dajojau aš girelę,
Pilna giria paukščių čiūlba.
Ar mes josim, ar sustosim,
Ar paukštelių paklausysim?

Mes čia josim, nesustosim,
Nei paukštelių neklausysim.
Jojom lauku, jojom antru
Ir prijojom mes upelę.

Toj upelėj, toj staujojoj,
Pilna upė žuvių neršti.
Ar man joti, ar sustoti,
Ar žuvelių pažiūrėti?

Mes čia josim, nesustosim,
Nei žuvelių nežiūrėsim.
Jojom lauku, jojom antru,
Ir prijojom mes dvarelį.

Tam dvarely, tam naujame,
Pilnas dvaras gaidžių gieda.
Ar mes josim, ar sustosim,
Ar gaidelių paklausysim?

Mes nejosim, čia sustosim
Ir gaidelių paklausysim.
Ir išėjo panytėlė
Iš rūtelių darželėlio.

— Bernužėliai raitojėliai,
Veskit žirgus tai stainelėn;
Veskit žirgus tai stainelėn,
Patys jauni už stalelio.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

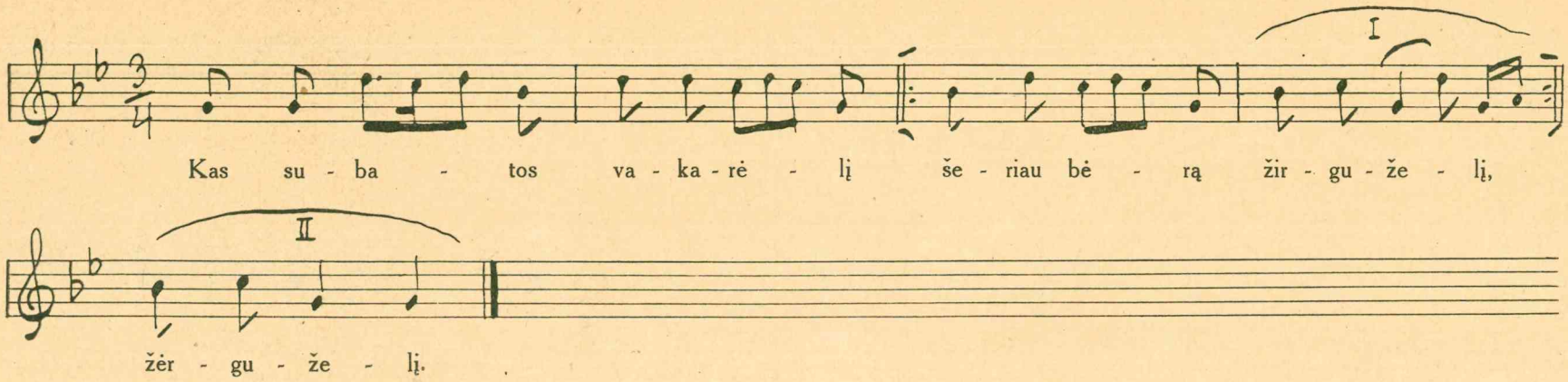

Bešerdamas girdydamas,
Sudūmojau sau dūmelę.
Sudūmojau sau dūmelę:
— Kur man joti pas mergelę?
Jojau lauku, jojau antru,
Ir prijojau aš upelę.

Ten nusėdau nuo žirgelio
Atsirėmiau ant balnelio.
Atsirėmiau ant balnelio,
Sudūmojau sau dūmelę.
Sudūmojau sau dūmelę:
Kas man nešti merguželei?

Ar iš kromo kasnykėlį,
Ar iš daržo žolynėlį?
Nei iš kromo kasnykėlį,
Nei iš daržo žolynėlį:
Iš rūtelių daržėlelio
Žalių rūtų vainikėlį. —

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

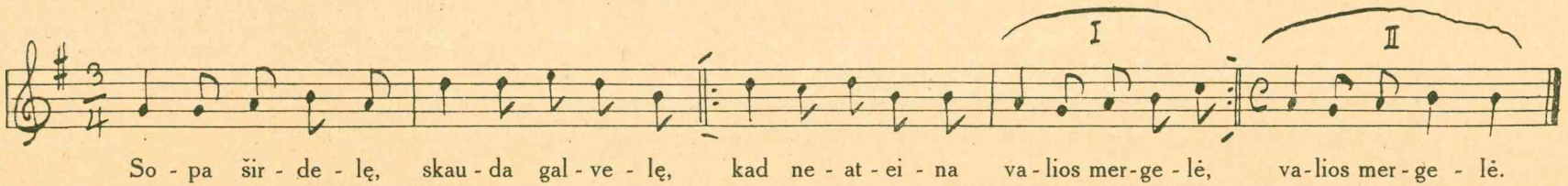

Aš atsikėliau ankstų rytelį,
Išėjau arti lygian laukelin,
Išariau varsną ir pusvarsnėlį,
Dar neatnešė man pusrytėlių.
Žmonių mergelės pečius kūrena,
Pečius kūrena, pietučius verda.

Valios mergelė ilgai migdyta,
Į pusrytėlį neprabudyta.
Aš išsipiausiu beržo rykštelę,
Eisiu budytų valios mergelę.
Dar nepraėjau pusės dvarelio,
Graudžiai suverkė valios mergelė:

— Berneli mano, gėlele mano,
Kam būdavojai tamsius namelius?
Iškirsk sienelę, statyk langelį,
Kad užtekėtų sviesi saulelė.
Nei aš čia matau saulelę tekant,
Nei piemenėlių laukelin genant.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

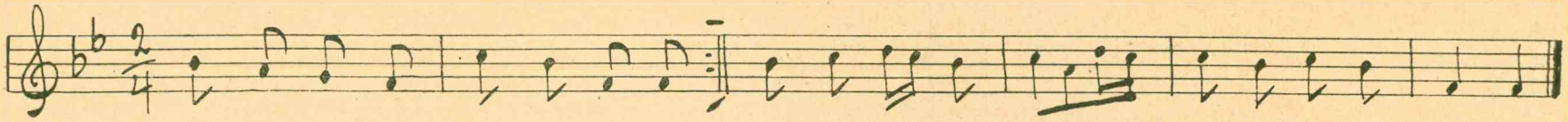

Tu rū - te - le, tu ža - lio - ji, ko - del tu ne ža - lia, ir - ne gar bi - nuo - ta?
Tu rū - te - le gar - bi - nio - ji.

— O kaip man būti žaliai,
Kaip būt garbinuotai? —
Nuskynė sesutė,
Suvytino mane. —
Tu mergele, tu jaunoji,
Tu mergele, tu linksmoji,
Kodel tu nelinksma,
Kodel nedainuoji?

— O kaip man būt linksmai,
O kaip man dainuoti —
Nedavė motulė,
Už ko aš norėjau.
Tik motulė leido
Už to girtuoklėlio,
Už to nedorėlio,
Už šelmio bernelio.

Jis pragėrė namelius
Ir nuo lauko rugelius,
Jis pragėrė man jaunai
Nuo rankelių žiedelius!

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

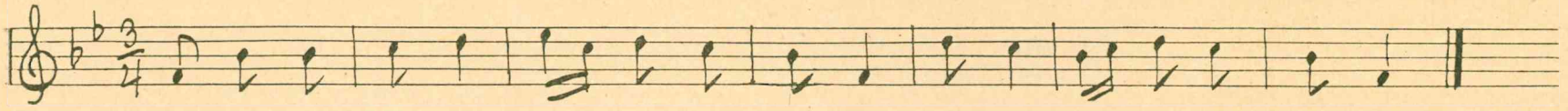

a) Oi gi - rioj, gi - rioj, ža - lioj gi - re - lėj pil - na ma - žų pauk - šte - lių.

Gražioj dienelėj
Gražiai čiulbėjo,
Ūkanėlę lydėjo.

Oi rengia, rengia
Motina dukrelę
Svetimojon šalelėn.

Ne taip ji rengia,
Kaip gailiai verkia,
Dukrelę išleisdama.

Oi verkia, verkia
Jauna dukrelė,
Nemokanti darbelio.

Vai audė, audė,
Šeivos neišaudė,
Laužė nendrės skietelį.

* * *

b) Gražioj dienelėj,
Gražiai čiulbėjo,
Ūkanėlę lydėjo.

O rengia, rengia
Tėvas sūnelį
Svetimojon šalelėn.

Ne tiek jis rengia,
Kiek gailiai verkia,
Sūnelį išleisdamas.

Sūneli mano,
Vaikeli mano,
Balnokis sau žirgelį!

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

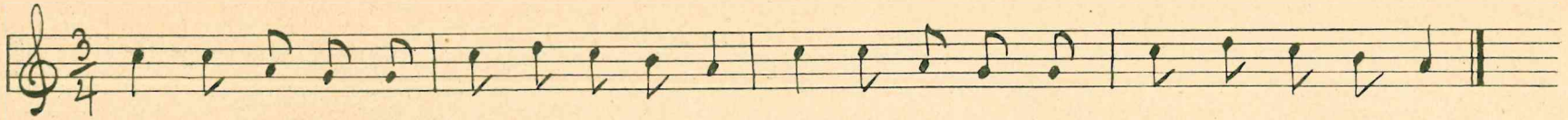

Kelkis, mergele,
Gana gulėti,
Eiki darželin,
Rūtelių sėtų!
Rūteles sėjau,
Paliedinėjau,
Su bernužėliu
Meiliai kalbėjau.

Kiek ant rūtelių,
Žalių lapelių,
Tai tiek pas mumi
Meilių žodelių.
Nukris rūtelių
Žali lapeliai,
Pranyks tarp mūsų
Meilūs žodeliai.

O dukrel, dukrel,
Dukrele mano,
Kaip padabojai
Tu kareivėlį?
Reiks kareivėliui
Karelin joti,
O tau, dukrele,
Vargelis vargti.

Geriaus kukuosiu
Su gegutėlėms,
Ne ką rokuosiu
Su anytėlėms.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

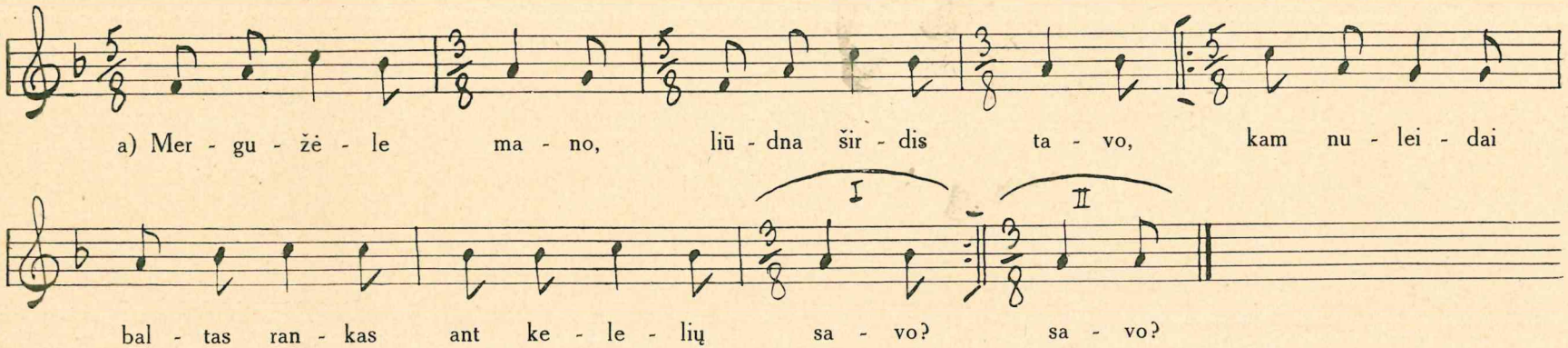

Ar nebuvai daržely,
Ar neskynei rūtelių,
Ar ne tavo ašarėlės
Ant žalių rūtelių?

— Aš nebuvau daržely,
Aš neskyniau rūtelių,
Tai ne mano ašarėlės
Ant žalių rūtelių.

Tai sesulė buvo,
Tai sesulė skynė,
Tai sesulės ašarėlės
Ant žalių rūtelių. —

* * *

b) Bernuželi mano,
Liūdna širdis tavo,
Kam nuleidai baltas rankas
Ant kelelių savo?

Ar nebuvai stainelėj,
Ar nešėrei žirgelio,
Ar ne tavo kepurėlė
Liko ant kablelio?

— Aš nebuvau stainelėj,
Aš nešėriau žirgelio,
Tai ne mano kepurėlė
Liko ant kablelio.

Tai brolelis buvo,
Tai brolelis šėrė,
Tai brolelio kepurėlė
Liko ant kablelio.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

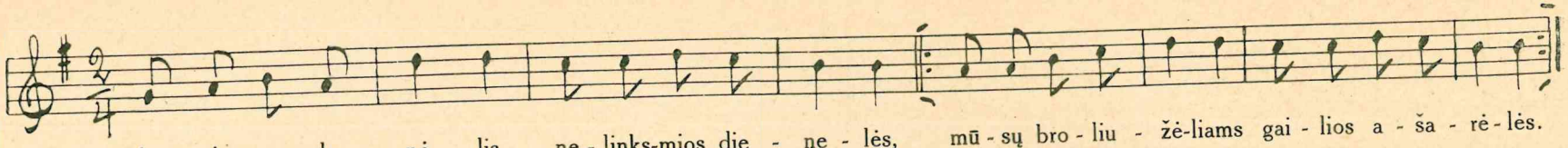

Mūsų ulytėlė medžių nusodinta,
Ten ėjo broleliai visi dainuodami.
Ėjo į prijomą visi dainuodami,
Giminės lydėjo visi raudodami.
Prijomo durys atidaryta,
Ten mūsų broleliai visi suvaryta.
Sėdi ponai, blizga guzikuoti,
Stovi mūsų broleliai visi, kaip parduoti.

Mūsų broliužėliams dvidešimts metelių,
Salskiai, pisorėliai knygosna įrašė.
Krenta sesulė, kaip uoga raudona,
Kad mūsų brolelius prijoman vedžioja.
— Neverk, sesutėle, neverk, širdie mano,
Gal dar aš sugrįšiu už trijų metelių.
Per dviejus metelius laiškelius rašysiu,
An trečių metelių gal aš pats sugrįšiu.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

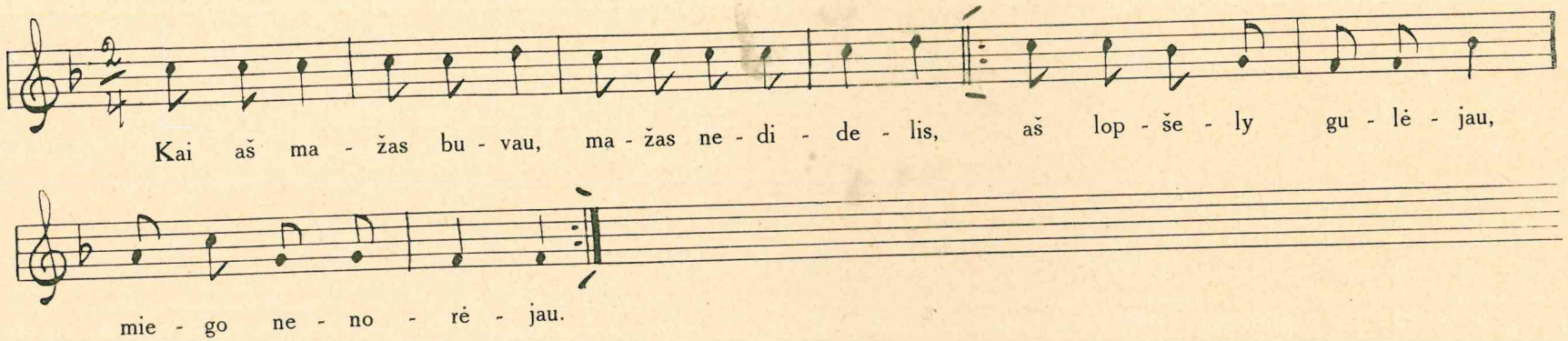

Kai paūgėjau
Vaikščioti pradėjau,
Aš nuėjau į stainelę
Žirgelio žiūrėtų.
Tėveli mano,
Senasai mano,
Katrą duosi man žirgelį
Į mergelę joti?

— Sūneli mano,
Didis artojėli, —
Širmas žirgas, tymo balnas
Į mergelę joti. —
Kai aš jojau
Per lygų laukelį,
Kai papuoliau akmenėlin —
Ugnim sužibėjo.

Kai aš jojau
Per žalią girelę,
Visų medžių rasa krinta
Ant mano žirgelio.
Kai aš išjojau
Iš žalios girelės,
Visų medžių rasa džiūvo
Nuo mano žirgelio.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par

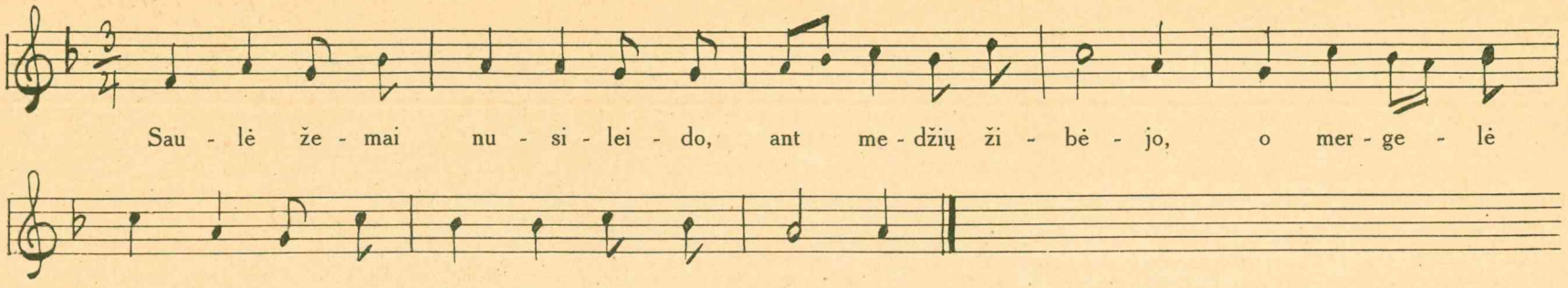

Rymodama ant rūtelių sau viena dejavo,
Apsakydama vargelius ir nelaimes savo.
— Jūs, rūtelės, kaip jūs žalios augdamos krūmely,
O aš, jauna našlaitėlė, paskendus vargely!
Kad galėtau, ant lapelio baltos lelijėlės
Surašytau savo vargus, sunkumus širdelės
Ir paleistau per vėjelį aukštybės danguosna,
Klaustau, del ko, motinėle, man skyrei varguosna.
Aš per savo visas dienas ašarom plūduoju,
Kaip nendrelė nuo vėjelio ant marių siūbuoju.
O Dievuli meilingiausias, ar mane apleisi
Ir plūduoti po vargelius ar ilgai dar leisi?

Tegul pildžias tavo noras ir šventa teisybė,
Nes Tu Tėvas gailingiausias šios visos gadynės.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

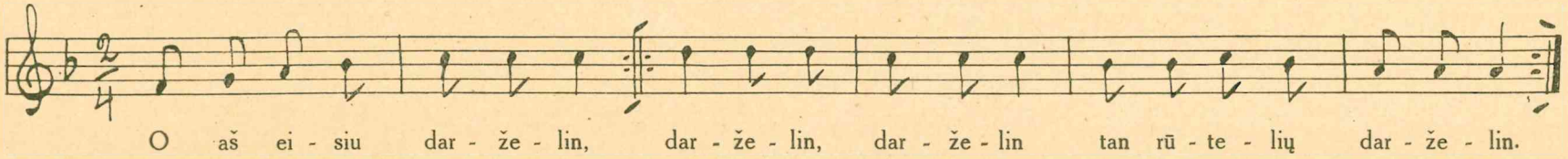

Nusiskinsiu gėliutę, nusiskinsiu gėliutę,
Gėliutę, gėliutę, žalių rūtų šakutę;
Nusipinsiu vainiką (bis),
Vainiką, vainiką, žalių rūtų vainiką;
Užsidesiu ant galvos (bis),
Ant galvos, ant galvos, už gelsvųjų kaselių;
Atsisėsiu už skobnių (bis),
Už skobnių, už skobnių, už baltųjų skobnelių.
Visi gudai žiūrėjo (bis),
Žiūrėjo, žiūrėjo, vainikėlį derėjo.
Susimušė du gudu (bis),
Du gudu, du gudu už lietuvę abudu.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

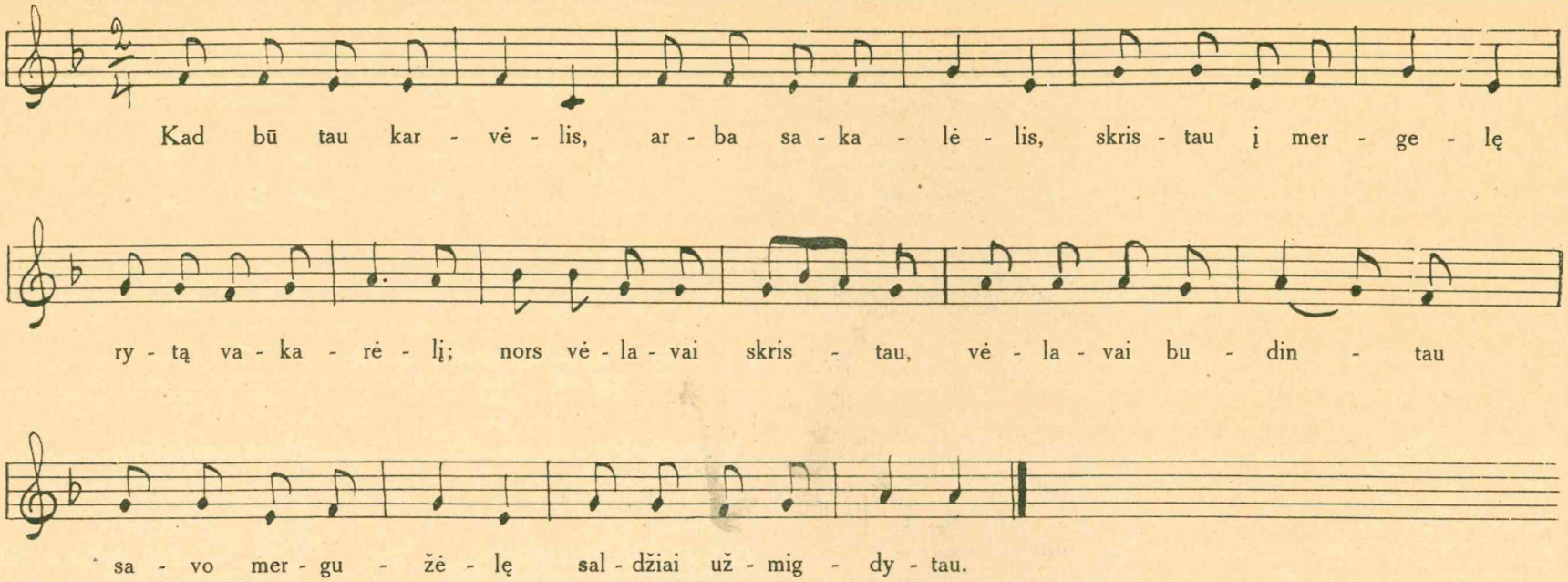

Jojau per vieškelį,
Balti žirniai žydi,
Kad turėtau mergelę,
Būt su kuo kalbėti,
Jojau per upelį,
Tyras vanduo bėga,
Kad turėtau mergelę,
Būtų kas lydėtų.

Jojau per girelę,
Gegulės kukavo,
Kad turėtau mergelę,
Būt su kuo dainuoti.
Jojau per kiemelį,
Langai atdaryti.
Mano mergužėlė
Moka parašyti.

Jai nereikia plunksnos,
Anei rašalėlio —
Mano mergužėlė
Žodeliais supranta.
Sėdau ant akmens aš,
Ant tokio kietumo,
Dieną ir naktelę
Neturiu ramumo.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

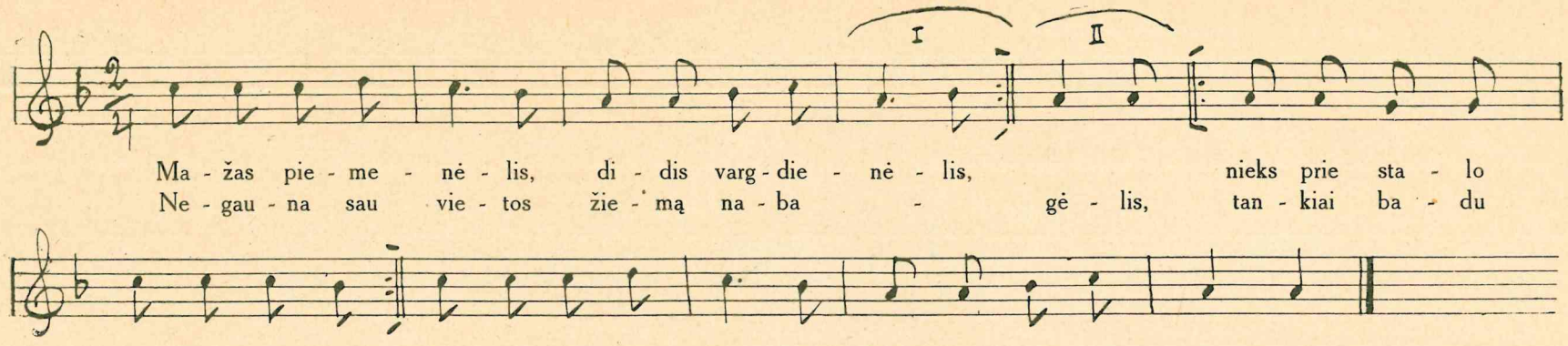

Iš kaimo kaiman
Per sniegą puškoja,
Visas apšarmojęs,
Ką tik bekvėpuoja;
Ašaros per veidus krinta,
Beveik kasdien vėju minta, —
Kas gal apsakyti,
Kaip save maitinti!
Greičiau, Dievulėli,
Duoki vasarėlę,
Aš linksmas ganysiu
Žmonių kaimenėlę,
Gausiu valgio, drapanėlę,
Algos, gražią sermėgėlę, —
Kas gal apsakyti,
Kaip linksma ganyti!
Jau giedri saulelė
Skaisčiai žiburiuoja,
Ant šiltos žemelės
Vejelė žaliuoja,
O stainioj žirgeliai žvengia
Padkavomis grindis dengia, —
Kas gal apsakyti,
Kaip linksma ganyti!

Baubdami jauteliai
Ragais žemę ardo,
Bėrieji žirgeliai
Dirvą trempsia, spardo,
Ten veršiukai roglinėja,
Čion ėriukai šokinėja, —
Kas gal apsakyti,
Kaip linksma ganyti!
Sugulė karvelės,
Atrajėlę kremto,
Gagena žąselės
Ant upelio kranto;
Po sparnais tupi žąsiukai,
Tili lili, mažiuliukai, —
Kas gal apsakyti,
Kaip linksma ganyti!
Garnys parkeliavęs
Lizdą sau dabina,
Medžių šakas pina
Ir linksmai kalina;
Aušant gieda vieversėlis,
Kad pabustų artojėlis, —
Kas gal apsakyti,
Kaip linksma ganyti!

Gegutė kukuoja
Vyšnelių sodely,
Lakštingėlė gieda
Žaliajam gojely;
Naktį kviečiuos putpeliukė
Putpeliuoja vienuolikėj, —
Kas gal apsakyti,
Kaip linksma ganyti!
Toli kur už kalnų
Debesis gūdena,
Piemuo kaimenėlę
Artyn namų gena,
Smarkus lietus kad neplaktų,
Viskas tvartuosna sukaktų, —
Kas gal apsakyti,
Kaip linksma ganyti!
Aš labai daboju
Visus gyvulėlius,
Kad neitų daržuosna,
Į gražius javelius;
Šoku, trepsiu, aplink bėgu,
Par tai niekad neužmiegu, —
Kas gal apsakyti,
Kaip linksma ganyti!

Mane gaspadorius
Giria prieš šeimyną,
O gera dėdienė
Dažnai palepina,
Tardama: „kad mums patiksi,
Tai ir kitiems metams liksi“, —
Kas gal apsakyti,
Kaip linksma ganyti!
Atėjo beganant
Žiemužė šaltoji,
Paliko ant vietos
Dėdienė geroji;
Liepė man mažuką supti,
Bulves skusti,
Griežčius lupti, —
Kas gal apsakyti,
Kaip linksma ganyti!
Likęs ant tos vietos
Viešpatį garbinu,
Gerus gaspadorius
Prieš žmones šlovinu.
Ir mažiuką lopšy supu,
Bulves skutu,
Griežčius lupu, —
Kas gal apsakyti,
Kaip linksma ganyti!

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

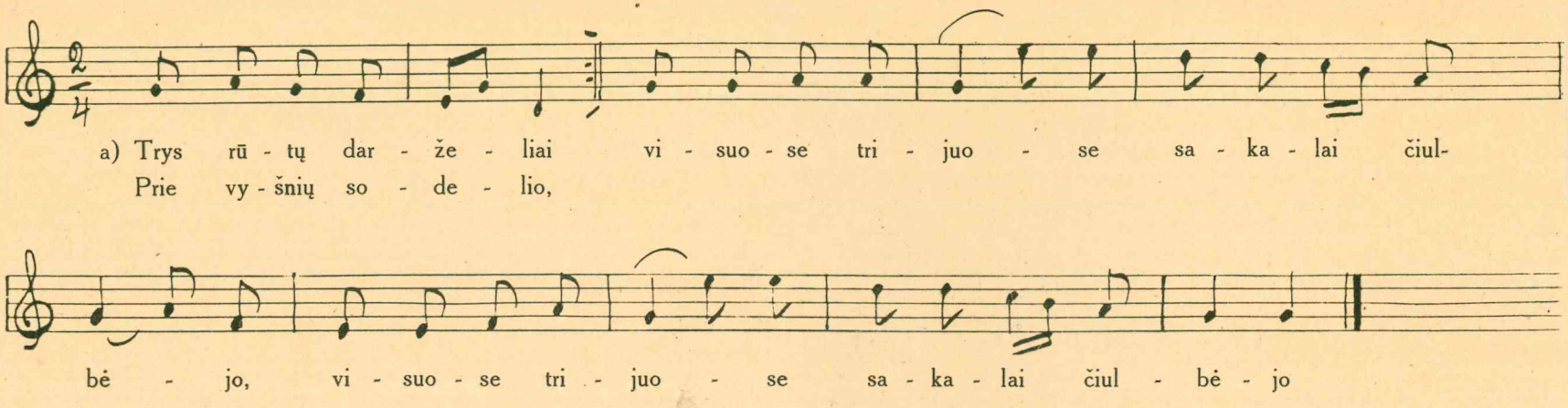

Nei sakalų balsai,
Nei mažų paukštelių:
Tėvelio sūnelis
Su žirgu kalbėjo.
— Oi žirgel, žirgeli,
Žirgel juodbėrėli,
Aš tavęs nešersiu
Nuo šio rudenėlio,
Anei nešukuosiu
Nuo šio vakarėlio!
Tegul tave šeria
Senas tėvužėlis
Ir tegul šukuoja
Jaunas brolytėlis. —

* * *

b) Trys rūtų darželiai
Prie vyšnių sodelio,
Visuose trijuose
Gegulės kukavo.
Nei gegulių balsai,
Nei mažų paukštelių:
Motulės dukrelė
Su rūta kalbėjo.

— Oi rūtel, rūtele,
Rūtele žalioji,
Aš tavęs nesėsiu
Nuo šios vasarėlės,
Anei neravėsiu
Nuo šio rudenėlio!
Tegul tave sėja
Sena motinėlė,
O tegul ravėja
Jauna sesutėlė.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

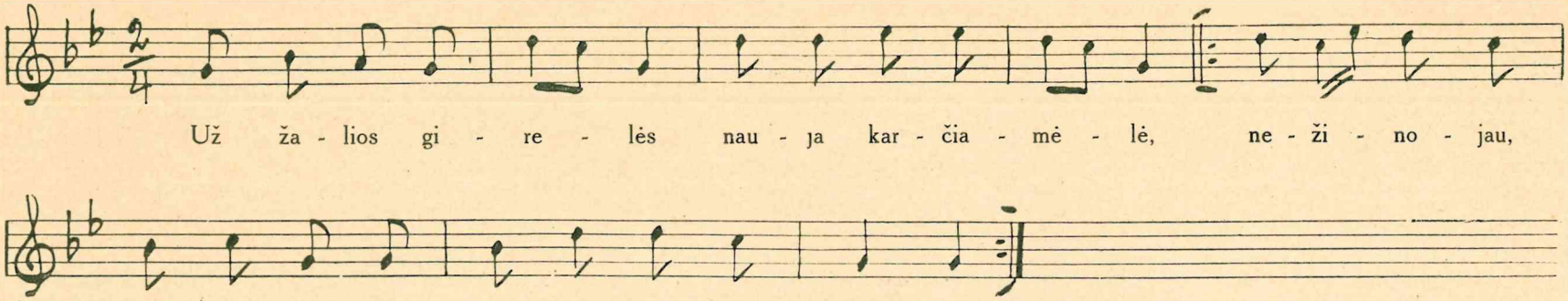

Nors aš nežinojau,
Bet aš ten nujojau,
Ir pririšau bėrą žirgą
Prie rūtų darželio.
Prisišau žirgelį
Prie rūtų šakelės,
O pats jaunas bernelis
Už baltų skobnelių.

Atsisėdau meiliai,
Apsiverkiau gailiai,
Kad į mane mergužėlė
Pažiūrėjo žvairiai.
Nors žvairiai žiūrėjo,
Bet meiliai kalbėjo,
Per tėvelio didį dvarą
Pati palydėjo.

Lydėdama kalba,
Kalbėdama verkia:
— Kada, kada, bernužėli,
Į mane sugrįši? —
— O kai aš sugrįšiu
Pirmąjį kartelį,
Tada tave, mergužėlę
Jauną pravirkdysiu.

O kai aš sugrįšiu
Antrąjį kartelį,
Tada tave, mergužėlę
Jauną, palinksminsiu.
O kaip aš sugrįšiu
Trečiąjį kartelį,
Tada tave mergužėlę
Į save paimsiu. —

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

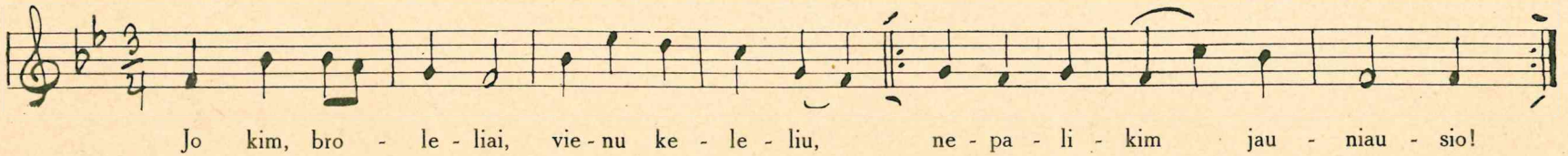

O kai paliksim jauniausį brolį,
Nesurasim kelelio.
Mes jojom lauku, mes jojom antru,
Prijojom žalią girią.

O kai įjojom žalion girelėn,
Laužėm beržo rykštelę.
Oi bėga, dreba bėras žirgelis,
Bijo beržo rykštelės.

O taip drebėsi, mano mergele,
Kai mano valioj būsi.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

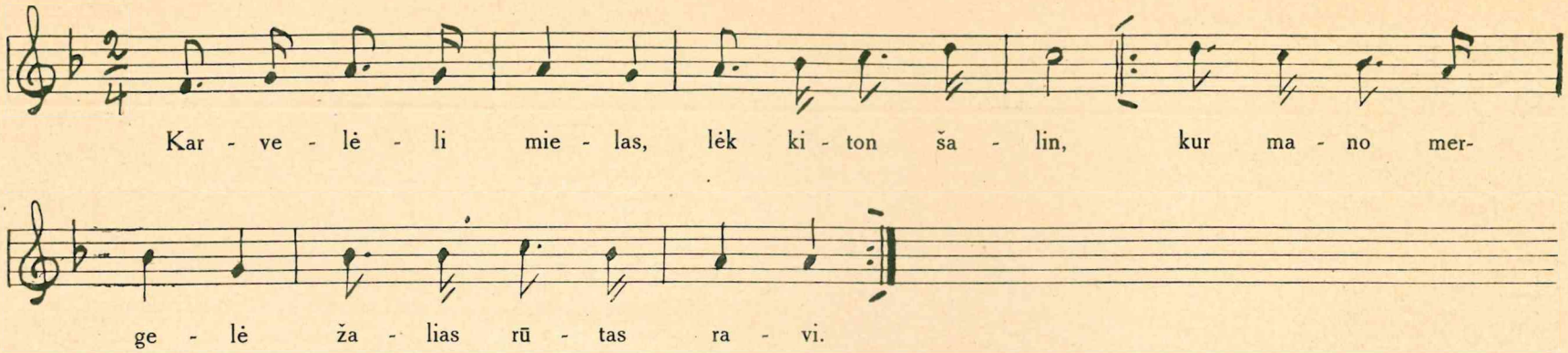

Neški šį radastą,
Tark kelius žodžius:
Aš, jos bernelis,
Sveikas ir ramus.

Rasi mano mielą
Tarp daugel panų.
Manoji gražiausia
Tarp visų anų.

Gelsvi jos plaukeliai,
Skaistų veidą turi,
Mėlynos akelės
Prieš man meiliai žiūri.

Iš melsvų akelių
Ašarėlės bįra,
Nes labai nuliūdus
Jos širdelė yra.

Tad nebūsi liūdna
Mums jau niekados,
Kada būsi mano
Jau ant visados.

Padainavo
Emilija Gudeliauskaitė
iš Mijaugonių sodž., Kietaviškių par.

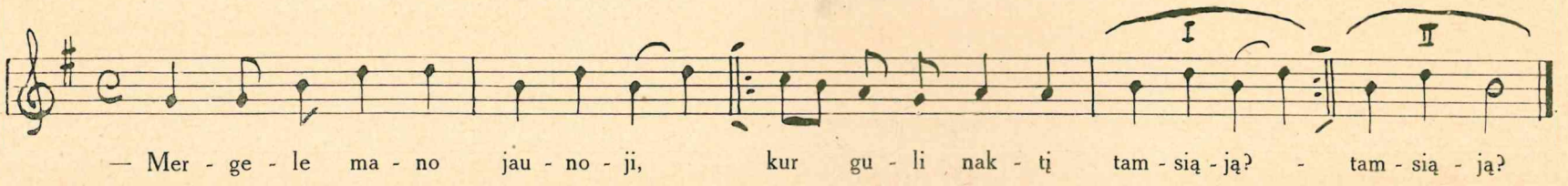

— Tėvelio aukštoj klėtelėj,
Močiutės margoj lovelėj.
— Mergele mano jaunoji,
Priimk ir mane pas save.
— Berneli mano jaunasai,
Klėtės durelės girgždančios;

Klėtės durelės girgždančios,
Aukso rakteliai skambanti.
— Mergele mano jaunoji,
Aš tave jauną mokinsiu:
Pakelk dureles — negirgždės,
Suimk raktelius — neskambės.

— Berneli mano jaunasai,
Auga ant dvaro jovaras;
Aš tą jovarą palenksiu,
Ir tave šelmi pakarsiu.
Geriau tu, šelmi, karoki,
Nei mane jauną vilioki!

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietavišių par.

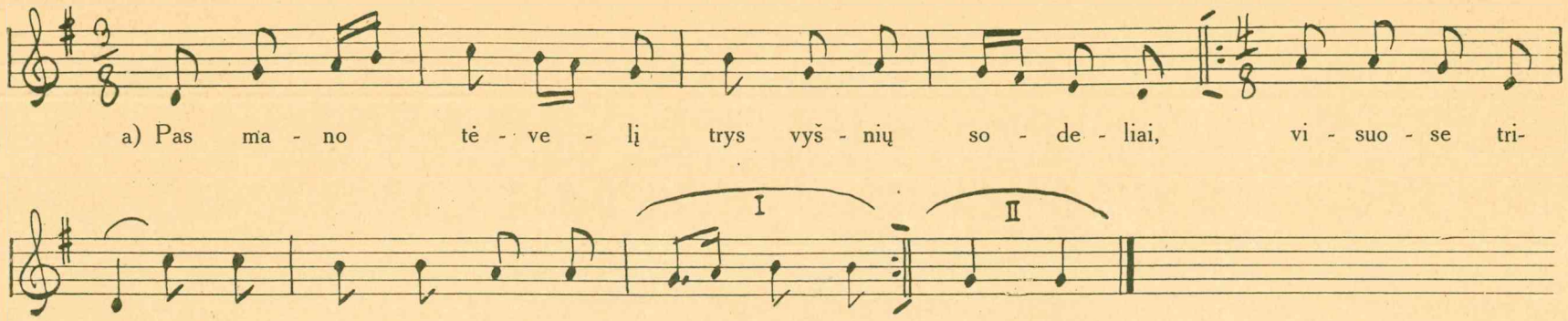

Nei sakalo balsas,
Nei girios paukštelės, —
Tėvelio sūnelis
Labai gailiai verkia.

Labai gailiai verkė,
Į žirgą kalbėjo:
— Oi žirge, žirge,
Žirge juodbėrėli,

Jau daugiau nešersiu
Nuo šio rudenėlio,
Daugiau nemandrausiu
Nuo šios nedėlėlės! —

* * *

b) Pas mano motulę
Trys rūtų darželiai.
Pirmam daržely
Gegulė kukavo.

Nei gegulės balsas,
Nei girios paukštelės, —
Motulės dukrelė
Labai gailiai verkė.

Labai gailiai verkė,
Į rūtą kalbėjo:
— Oi rūta, rūta,
Rūtele žalioji,

Aš daugiau nesėsiu
Nuo šios valandėlės,
Daugiau nenešiosiu
Nuo šios nedėlėlės!

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

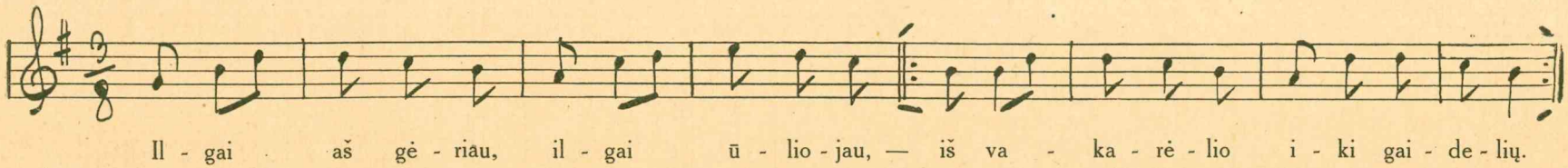

Nedaug pragėriau,
Nei praūliojau, —
Bėrą žirgelį, tymo balnelį.

Eisiu per dvarą,
Skųsiuos tėveliui,
Ar neišvaduos manęs sūnelio.

— Sūneli mano,
Vaikeli mano,
Nepulk tu jaunas į rūpestėlį!

Sugrįš žirgelis,
Tymo balnelis,
Tik nesugrįš jaunos dienelės.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

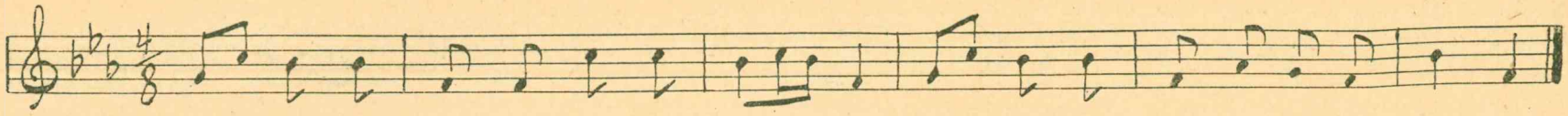

Kaitri ugnelė kūrinosi,
Motina sūnelį apraudojo;

Motina sūnelį apraudojo,
Pernakt miegelio nemiegojo;

Pernakt miegelio nemiegojo,
Dieną darbelio nepadarė;

Dieną darbelio nepadarė,
Kol sa sūnelį užaugino.

Oi jūs, grenadieriai, kareiviai,
Duokit sūnelį ulytėlėn;

Duokit sūnelį ulytėlėn,
Bėriems žirgeliams muštravoti;

Bėriems žirgeliams muštravoti,
Šviesia šoblele švitravoti.

O kad neduosit ulytėlėn,
Rašyk, sūneli, gromatėlę;

Rašyk, sūneli, gromatėlę
Į mane seną motinėlę;

Kad nerašysi gromatėlės,
Barstyk, sūneli, ašarėles;

Barstyk, sūneli, ašarėles
Po lygiai muštu vieškelėliu.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

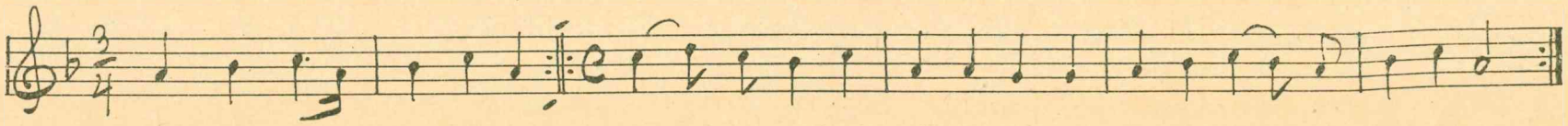

Tik ne dėkui, motule,
Tik ne dėkui, širdele,
Kad tu mane atidavei
Už girtuoklio bernelio!

Jis pragėrė namelius
Ir nuo lauko rugelius
Ir nuo savo baltų rankų
Sidabrinius žiedelius.

Jis nemoka lauko art,
Nė lankelėj šieno grėbt,
Jis tik moka, bernužėlis,
Karčiamėlėj uliavot.

— Atsitolink, dukrele,
Atsitolink, vaikeli,
Atsitolink, dukružėle,
Nuo girtuoklio bernelio!

— Jau ne laikas, motule,
Jau ne metas, širdele:
Jau surištos baltos rankos,
Sumainyti žiedeliai!

Padainavo
Domicelia Janavičiūtė
iš Kakliniškių — Kietaviškių par.

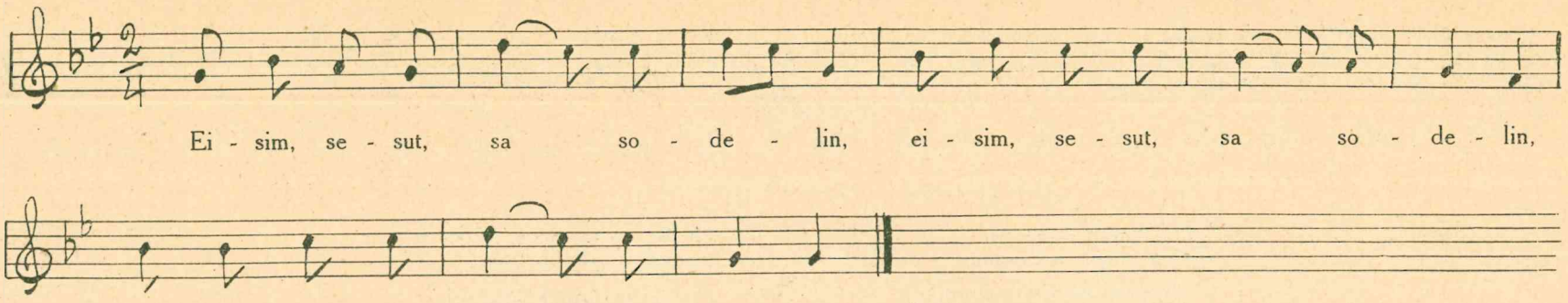

Nusiskinsim ten lapelį,
Parašysim mes raštelį;
Parašysim mes raštelį
Ir nusiųsim į tėvelį,
Kad tėvelis paskaitytų,
Mūs vargelius sužinotų.

Anoj pusėj dūnojėlio
Stovi pulkas bernužėlių.
Eisim, berne, paklausysim,
Kaip močiutė gailiai verkia;
Kaip močiutė gailiai verkia,
Patalėlį klostydama;

Patalėlį klostydama
Ir žentulį migdydama.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

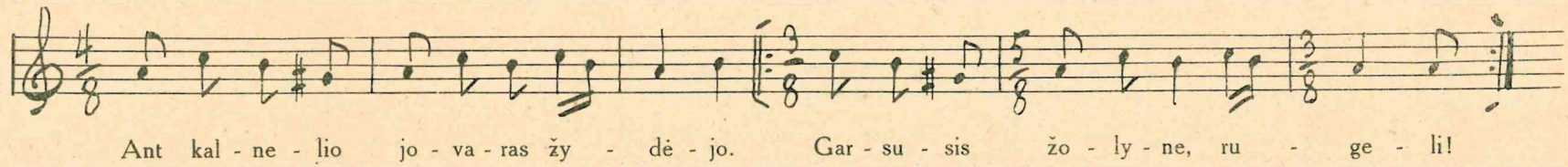

Pašaknėlėj dūzgančios bitelės,
Garsusis žolyne, rugeli!
Ant šakelių skambanti kankleliai.
Garsusis i. t. t.
Viršūnėlėj sakalo vaikeliai.
Garsusis i. t. t.

Prašom sustoti jaunųjų brolelių,
Garsusis i. t. t.
Paklausyti dūzgančių bitelių,
Garsusis i. t. t.
Pažiūrėti sakalo vaikelių,
Garsusis i. t. t.

Paklausyti skambančių kanklelių,
Garsusis i. t. t.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

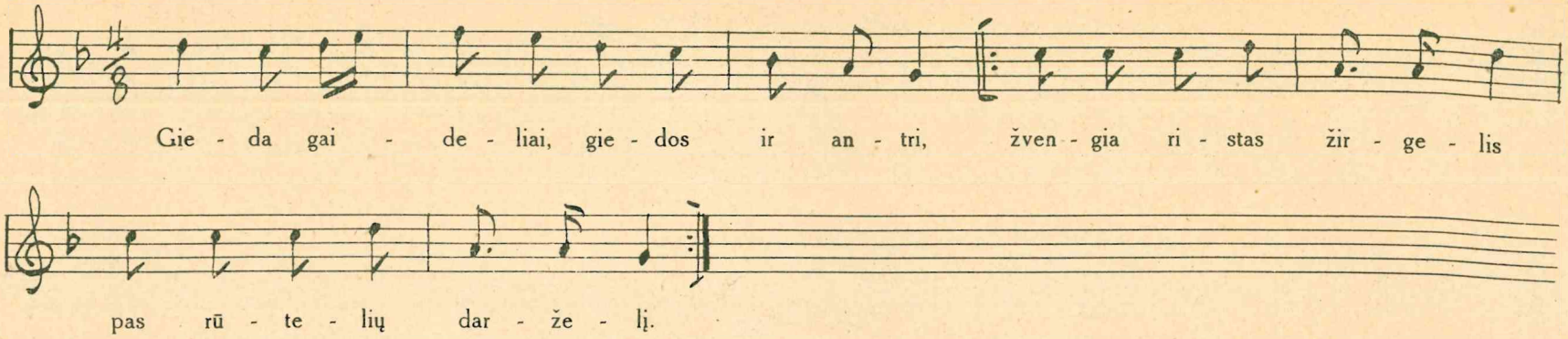

Nežvenk, žirgeli,
Nežvenk, ristasai:
Eisiu imsiu dalgelę,
Eisiu šieną šienautų.

Dar neiškirtom
Nė pradalgėlės,
Aš pamačiau mergelę
Keleliu beeinančią.

Eik šen, mergelė,
Eik šen į mane,
Mes kalbėsim žodelius,
Nuraminsiu širdelę.

Neisiu, berneli,
Neisiu, jaunasai:
Bars mane tėvelis
Ir sena motulė.

Padainavo
Salomeja Janulevičiūtė
iš Karklyniškių — Kietaviškių par.

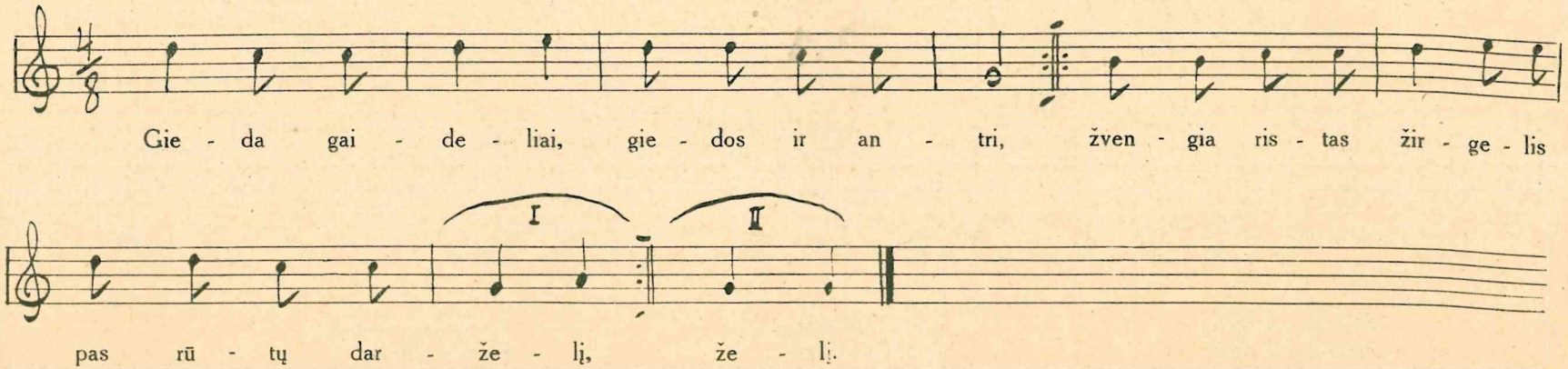

Nežvenk, žirgeli,
Nežvenk, ristasai:
Eisiu imsiu dalgelę,
Eisiu šieną šienautų.
ir t. t.

Padainavo
Domicelia Janavičiutė
iš Kakliniškių — Kietaviškių par.

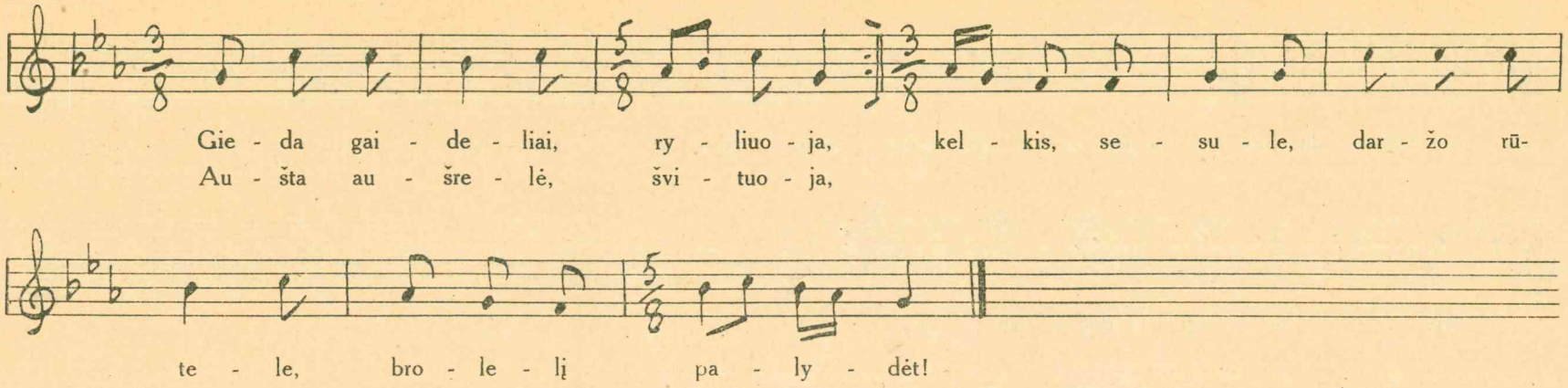

Aš per dvarelį jodamas,
Žemai galvelę lenkdamas,
Oi tai pamačiau savo mergelę
Klėtelėj tarp skrynelių.

O kam tu vožei skryneles,
O kam tu rėžei drobeles?
Aš nenešiosiu tų marškinėlių,
Kareivėliu būdamas.

Duos man karalius žirgelį
Ir ant žirgelio balnelį,
Būsim rėdyti ir išmokyti
Kaip vieno tėvulėlio.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

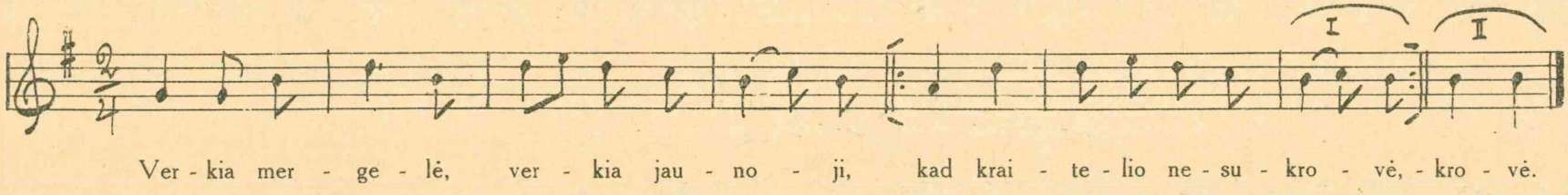

Neverk, mergele,
Neverk, jaunoji:
Susikrausi pas bernelį.
— Motule mano,
Širdele mano,
Nebus laiko pas bernelį:

Reiks vėlai gulti
Ir anksti keltis,
Šeimynėlę pribudinti.
Pabuvau dieną,
Pabuvau antrą,
Girdžiu — anytėlė kelia:

— Kelkis, martele,
Kelkis, jaunoji —
Pas motulę išmiegojai!
Ilgai miegojai,
Gražiai nešiojai —
Sau kraitelio nesukrovei!

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

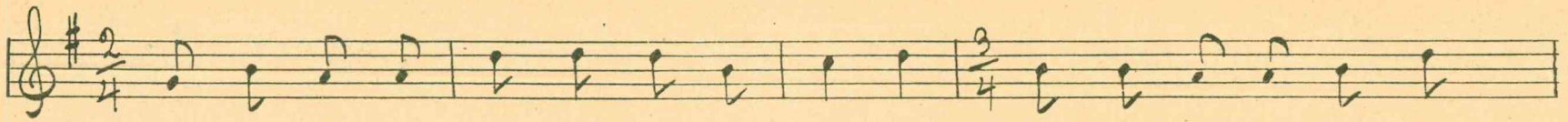

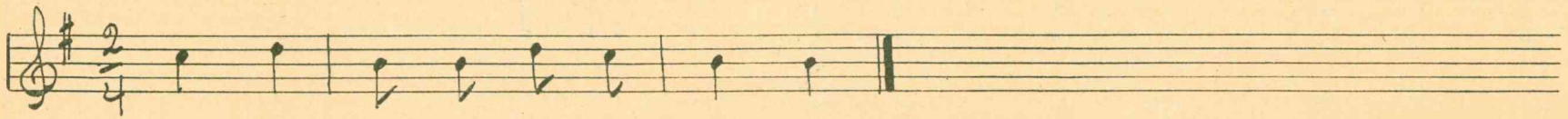

Taisyk kojas į kelelį,
Nes aš josiu į mergelę.
Jojau laukan, jojau antran
Ir prijojau žalią girią.
Toj girelėj, toj žaliojoj —
Pilna giria paukštužėlių.
Nei man joti, nei sustoti,
Nei paukštelių paklausyti.

Jojau laukan, jojau antran
Ir prijojau Strėvos upę.
Toj upelėj, toj Strėvoje
Pilna upė žuvių neršti.
Nei man joti, nei sustoti,
Nei žuvelių pažiūrėti.
Geriau josiu, nesustosiu,
Nei žuvelių nežiūrėsiu.

Jojau laukan, jojau antran
Ir prijojau Merkinėlę
Viduj miesto didis dvaras,
Ten vaikščioja uošvitėlė.
Ant to dvaro, ant didžiojo
Pilnas dvaras gaidžių gieda.
Nei man joti, nei sustoti,
Nei gaidelių paklausyti.
Tai čia josiu, tai sustosiu,
Tai gaidelių paklausysiu.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

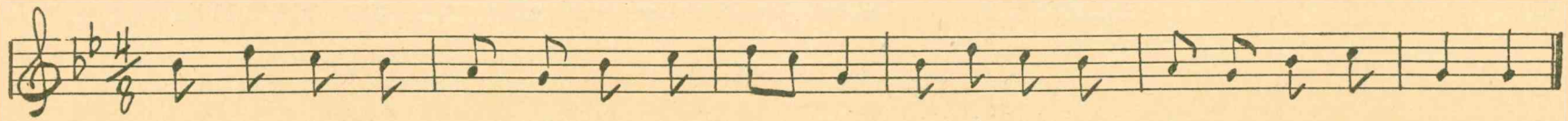

Vai nėra kas, nėr kas bėru jotų,
Nėra, kas bėram kainą padėtų;
Bėram žirgui kainą kas padėtų,
Šimtą raudonųjų užmokėtų.

Aš tą žirgą pabalnosiu,
Tuo bėru žirgeliu aš pats josiu;
Tuo bėru žirgeliu aš pats josiu,
Tam žirgeliui kainą aš padėsiu;

Tam žirgeliui kainą aš padėsiu,
Šimtą raudonųjų užmokėsiu.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio —Kietaviškių par.

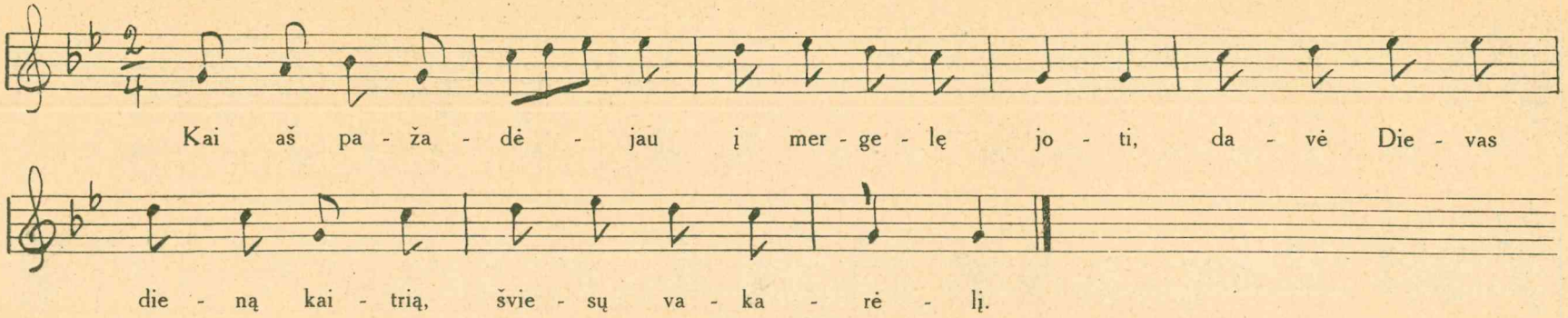

Dar aš neišjojau
Iš tėvo dvarelio,
Nusižvengė bėras žirgas,
Juodas juodbėrėlis.
O kai aš išjojau
Muštu vieškelėliu,
Kliudė žirgas akmenėlį —
Ugnelė žerėjo.

O kai jaunas jojau
Per žalią girelę,
Maži paukščiai sučiulbėjo,
Žirgelis sužvengė.
O kai jaunas jojau
Per žalią lankelę,
Kliudė žirgas dobilėlį —
Aukso rasa krito.

Dar aš nedajojau
Į uošvio dvarelį,
Sena uošvė motinėlė
Vartelius atkėlė.
Dar aš neijojau
Uošvelio dvarelin,
Jaunos mano švogerkėlės
Dureles atdarė.

Sėdžiu aš prie lango,
Žiūriu aš pro langą —
Lyja, krinta migla, sniegas
Ant mano žirgelio.
Oi uošvel, uošveli,
Senasis tėveli,
Kad priėmei mane jauną,
Priimk ir žirgelį!

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

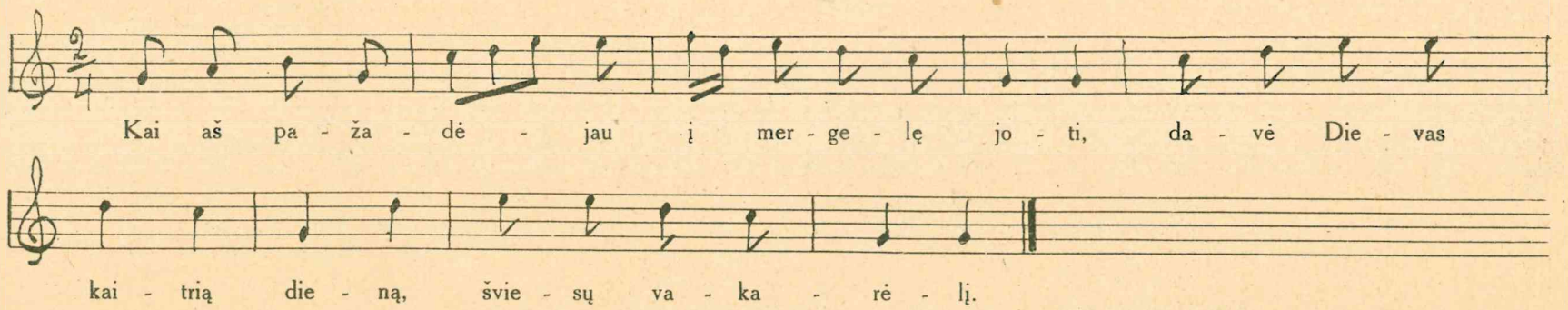

Dar aš neišjojau
Iš tėvo dvarelio,
Nusižvengė bėras žirgas,
Juodas juodbėrėlis.
ir t. t,

Padainavo
Salomeja Janulevičiutė
iš Kaklyniškių — Kietaviškių par.

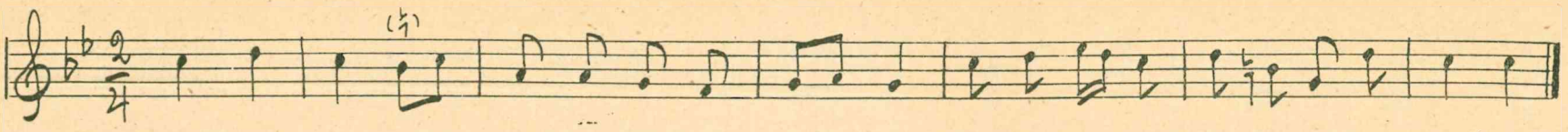

Vaikščiodama galvelę šukavo
Aukselio geltonom šukelėm.

Ir atplaukė juodasis laivelis,
Atliūliavo per jures mareles.

— Sėsk, mergele, mano laivužėlin,
Mudu plauksim per jures mareles;

Mes ten rasim tėvą, motinėlę,
Mes ten rasim brolius, seserėles.

— Tau močiutė, o man anytėlė,
Tau tėvelis, o man sešiurėlis!

Tau sesutė, o man mošytėlė,
Tau brolelis, o man dieverėlis!

Padainavo
Magdalena Baranauskaitėi
iš Piktakiemio — Kietavškių par.

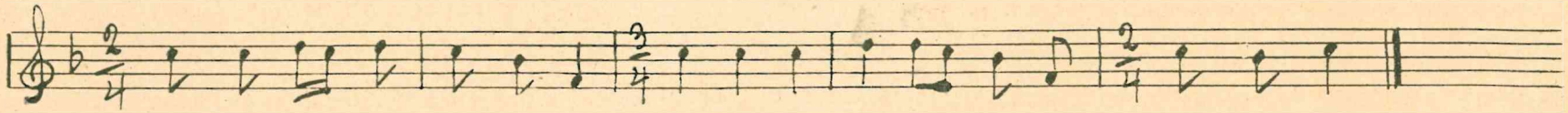

Aš miegelio nemigau,
Oi liuli! į dureles barškinau.

Į dureles barškinau,
Oi liuli! jos vardeliu vadinau.

Jos vardeliu vadinau,
Oi liuli! gromatėlę parašiau.

Ma pluksnelė nulūžo,
Oi liuli! gromatėlės netekau.

Ko, berneli, nuliūdai,
Oi liuli! ar tu kitą mylėjai?

— Nors aš kitą mylėjau,
Oi liuli! tave širdy turėjau. —

Padainavo
Domicėlė Genienė
iš Karaivonių sodž., Kietaviškių par.

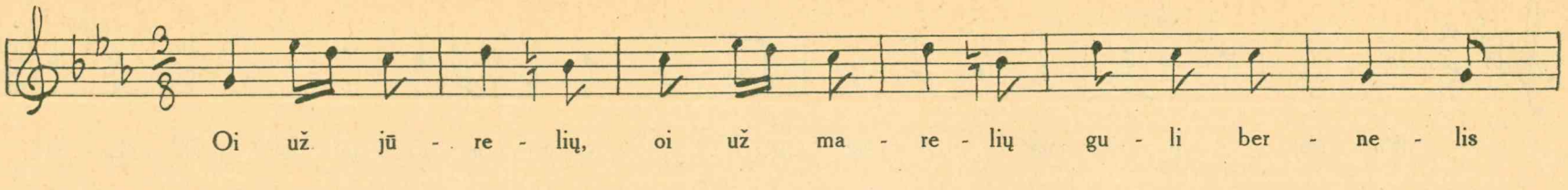

Guli bernelis ant pakraštėlio,
O jo kojelės tai vandenėly;
O jo kojelės tai vandenėly,
Ir kepurėlė tai prie šalelės.

Ir kepurėlė tai prie šalelės,
Šilkų juostelę atsijuosavęs.
— Kad aš žinotau, kad mano būtų,
Tai pataisytau jam kepurėlę;

Tai pataisytau jam kepurėlę
Ir suvaržytau jam šilkų juostelę.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

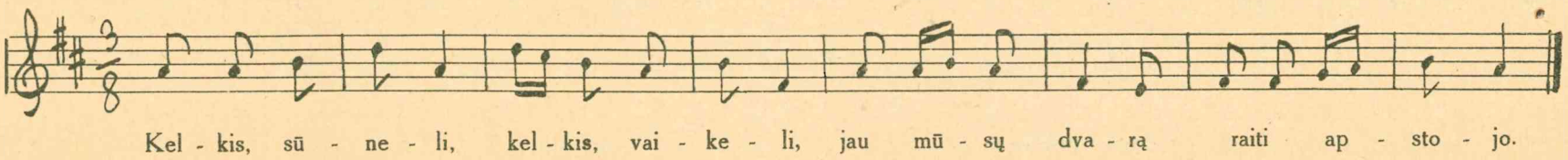

Jau mūsų dvarą raiti apstojo,
Tavo sesutę jau paviliojo.

Ar jie viliojo, ar neviliojo,
Savo sesutę tarp jų pažinsiu:

Mano sesutės baltos rankelės,
Baltos rankelės, kaip popierėlis;

Baltos rankelės, kaip popierėlis,
Skaistus veidelis, kaip putinėlis,

Skaistus veidelis, kaip putinėlis,
Juodos akutės, kaip serbentėlės.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

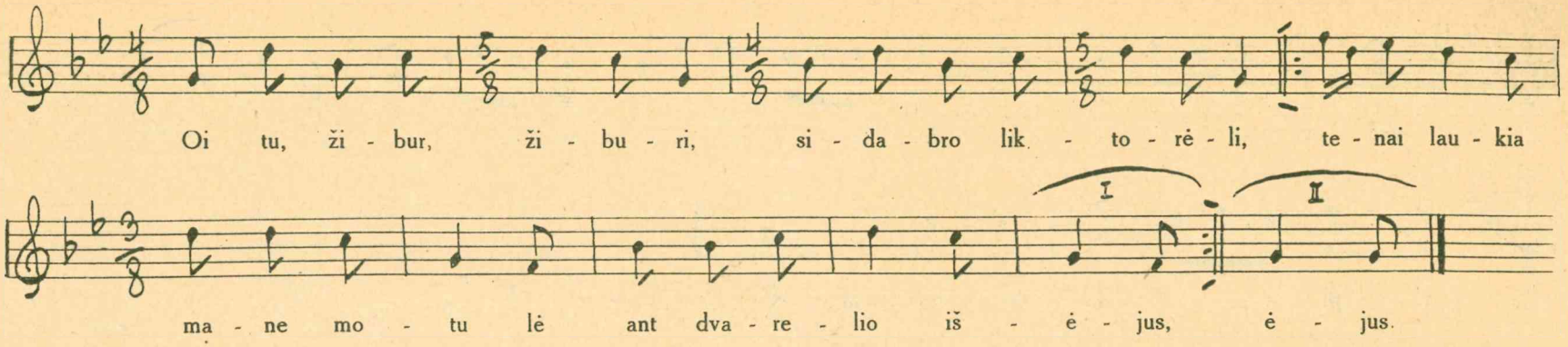

Motulė belaukdama,
Vartelių atkeldama,
Klausinėjo pas dukružėlę:
— Ar suvisum parėjai?

— Ne suvisum, motule,
Ne suvisum, širdele,
Tik parėjau į motinėlę
Rūtelių vainikėlio.

Oi tu, sakal, sakale,
Sakalėli gražiausias,
Kurs lakioji per žalias girias,
Parnešk man vainikėlį.

Rodas būtau nulėkti,
Vainikėlį parnešti, —
Tenai stovi trys šiauliužėliai,
Žada mane nušauti.

Nors jūs mane pašausit,
Plunksneles pabarstysit, —
Ateis šiltas pavasarėlis,
Ataugs naujos plunksnelės.

Padainavo
Aleksandra Janavičiutė
iš Kaklıniškių — Kietaviškių par.

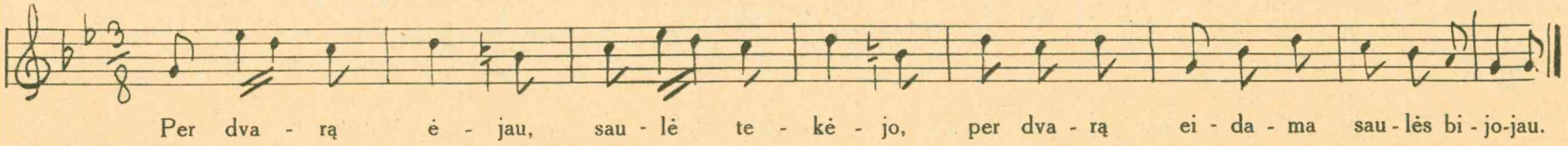

Saulele mano,
Kaitrioji mano,
Nekaitink, saulele,
Veidelio mano!

Mano veideliai
Gražūs, raudoni,
O mano kaselės
Gražios, geltonos.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

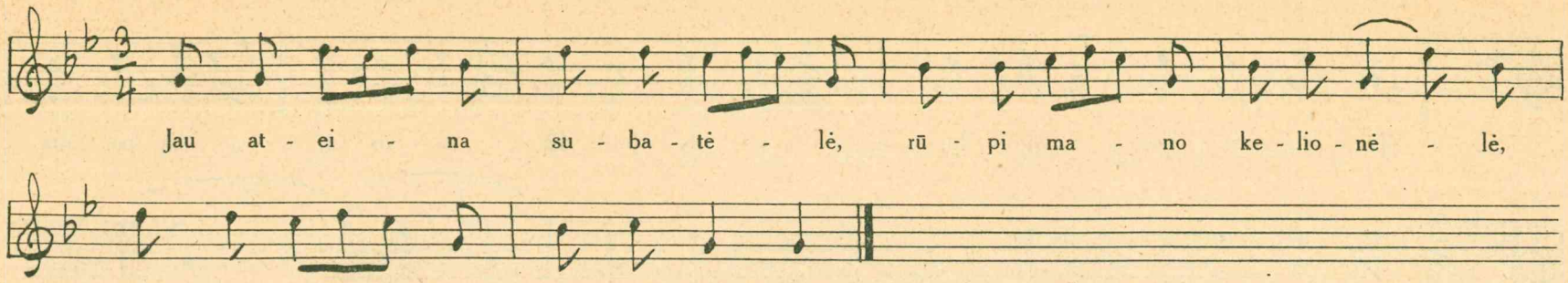

Toli mano mergužėlė,
Reiks man jaunam ten nujoti;

Reiks man jaunam ten nujoti
Ir mergelė padaboti.

Jojau lauku, jojau antru,
Ir prijojau aš tiltelį;

Ir nusėdau nuo žirgelio,
Atsirėmiau ant balnelio;

Atsirėmiau ant balnelio,
Sudūmojau sau dūmelę;

Sudūmojau sau dūmelę:
Kas man nešti mergužėlei?

Ar iš daržo žolynėlis,
Ar iš lauko dobilėlis?

Nei iš daržo žolynėlis
Nei iš lauko dobilėlis:

Žalių rūtų vainikėlis,
Ir šilkinis kasnykėlis.

Iš vainiko rasa krinta,
Iš kasnyko saulė teka.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

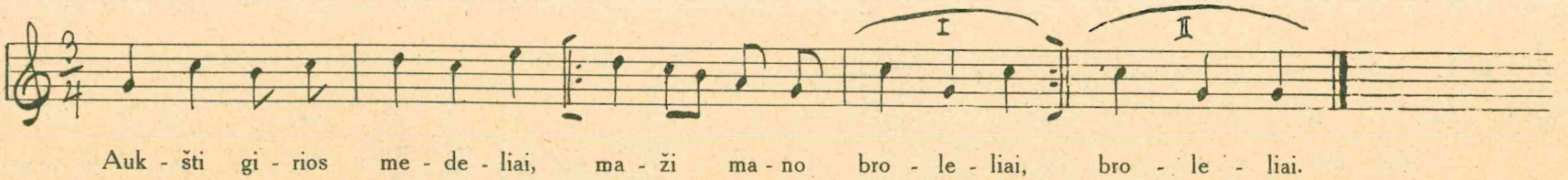

Užaugs mano broleliai,
Parkirs girios medelius;

Parkirs girios medelius,
Statys tamsią turmele;

Statys tamsią turmelė,
Įmes šelmį bernelį.

— Mergele, lelijėle,
Už kokią gi kaltelę

— Berneli dobilėli,
Už rūtų vainikėlį.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

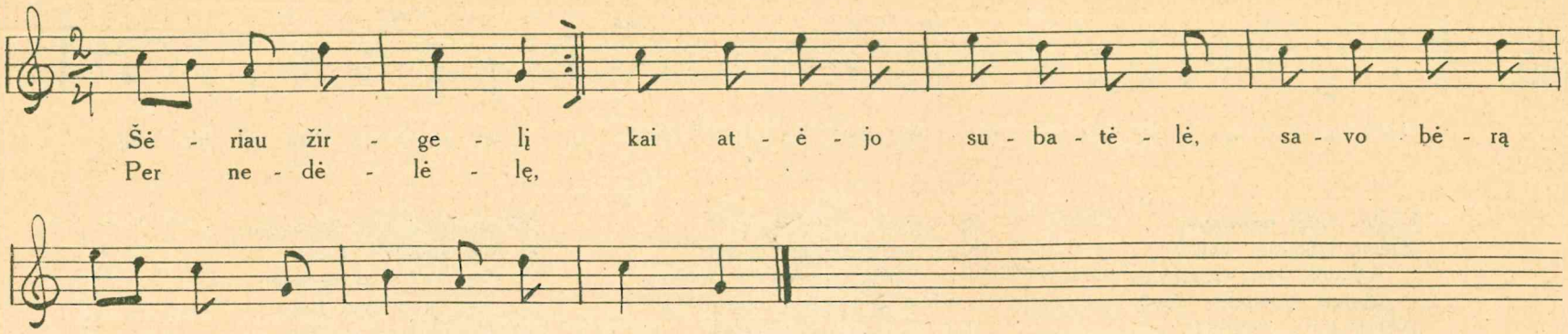

Oi žirgel, žirgel,
Žirge juodbėrėli,
Kodel tu neėdi
Grynų avižėlių (bis)?
Ar kad tau parūpo
Tolimas kelelis:
Devynios upelės,
Devyni kalneliai (bis).
Per šilelį jojau
Šilely sustojau:
Vidury šilelio
Ugnelė sukurta (bis).
Ant žalios pievelės
Žirgelį pašėriau:
Žolelė suvyto,
Žirgelis pakrito (bis),

Nežinau, ar dajosiu,
Į jauną mergelę,
Aš dajot dajosiu —
Metu nesuspėsiu (bis).
Aš vario vartelius
Pats sau atsikėliau:
Išėjo mergelė,
Balta lelijėlė (bis).
— Ar tu negirdėjai
Šile žirgą žvengiant?
— Aš girdėt girdėjau,
Laiko neturėjau (bis),
Senai motinėlei
Patalėlį klojau,
Palalėlį klojau,
Į kojeles puoliau:

Nežadėk, motule,
Tam šelmiui berneliui,
Tam šelmiui berneliui,
Šelmiui girtuoklėliui (bis)!
O kad prižadėsi,
Nepildyk, motule,
Nepildyk, motule,
Pilnųjų taurėlių (bis).
Nepilki, motutė,
Pilnųjų taurėlių:
Aš dasipildysiu
Gailiom ašarėlėm (bis)!
Nekaupuok, motule,
Man pilnų skrynelių:
Aš dasikaupuosiu
Sau griaudžiais žodeliais (bis).

Padainavo
Aleksandra Janavičiutė
iš Kakliniškių — Kietaviškių par.

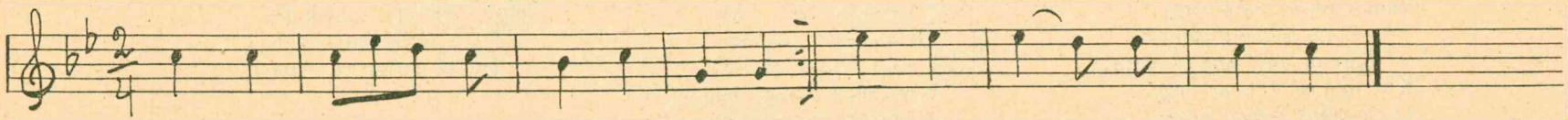

Žiūr. pusl. 30.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

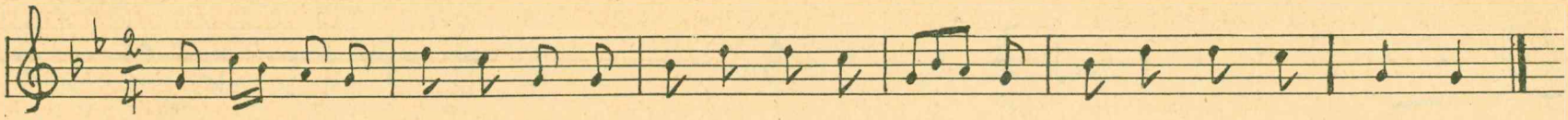

Kodel, rūta, nežaliuoji
Žiemą vasarėlę (bis)?
Užpuls tave, rūtužėle,
Šaltas rudenėlis (bis);
Nukris tavo, rūtužėle,
Garbini lapeliai (bis).
Tu, mergele, ką dūmojai,
Apleidus darželį (bis)?
— Aš apleidau darželėlį,
Kad bernelį gautau (bis).
— Ar negaila tau darželio,
Pro kurį vaikščiojai (bis)?

Ar negaila vainikėlio,
Kurį tiek saugojai (bis)?
— Man negaila to darželio,
Pro kurį vaikščiojau (bis),
Tik man gaila vainikėlio,
Kurį tiek saugojau (bis).
Tas vyrelis kas dienelę
Į karčiamą eina (bis),
O parėjęs iš karčiamos,
Pačiai kailį maino (bis).
Tegul maino, tegul maino,
Bet aš moteriškė (bis),

Aš turiu juk didį džiaugsmą
Iš savo vyriškio (bis).
Eina boba karčiamėlėn
Vyro išvaduotų (bis).
Oi tu, vyre, tu, pagone,
Kodel namo neini (bis)?
Žmonių laukai apakėti,
Ir rugiai pasėti (bis),
O girtuoklio dirvonuoja,
Sarmata kalbėti (bis).

Padainavo
Saliama Janulevičiutė
Iš Kakliniškių — Kietaviškių par.

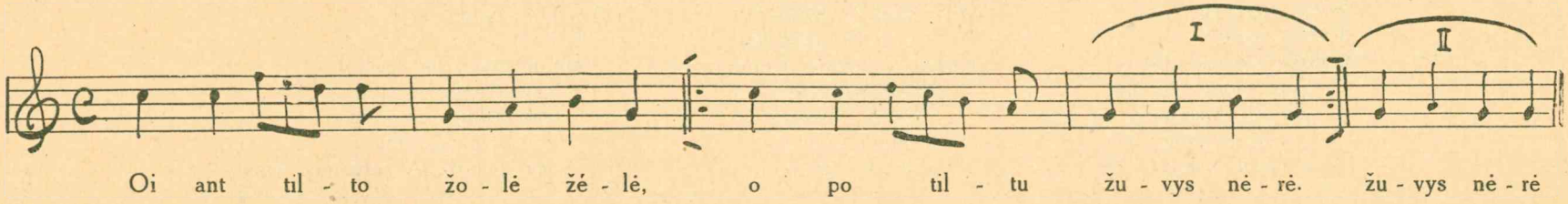

Oi ant dvaro, ant didžiojo
Balnoj brolis bėrą žirgą.
— Oi berneli, dobilėli,
Kur tu josi, ten aš eisiu;
Kur tu josi, ten aš eisiu,
Drapanėles rankoj nešiu

— Jojau laukan, jojau antran,
Ir prijojau žalią girią.
— Oi mergele, lelijėle,
Klok man čionai patalėlį;
Klok man čionai patalėlį,
Vainikėlį po galvele. —

— Oi berneli, dobilėli,
Duok man rūtų vainikėlį!
Duok man rūtų vainikėlį,
Jau aš grįšiu pas tėvelį!

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
Iš Piktakiemio - Kietaviškių par.

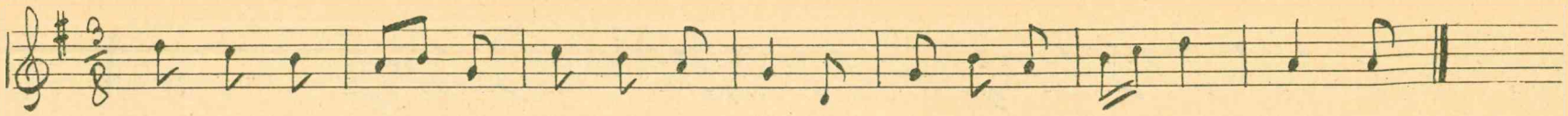

Nes aš dar turiu
Du brolužėliu
Berželio kirtojėliu.

Berželį kirto,
Berželį vežė,
Berželis prakalbėjo:

— Ką jūs darysit,
Jauni broleliai,
Iš mano liemenėlio?

— Iš tavo šakų —
Aukštą klėtelę,
Iš liemenėlio — laivelį.

— Vai ir sustatė
Aukštą klėtelę
Ant keturių kampelių.

O kas kampelis —
Stiklo langelis,
Vis gegulė kukavo;

Tolel kukavo,
Kol iškukavo
Iš motulės dukrelę.

Kraitelį veža —
Žemelė dreba,
Sesutė gailiai verkia.

Oi cit, neverki,
Mūsų sesute,
Mes tave aplankysim:

Žiemą važeliais,
Bėrais žirgeliais,
Vasarėlę laiveliais.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

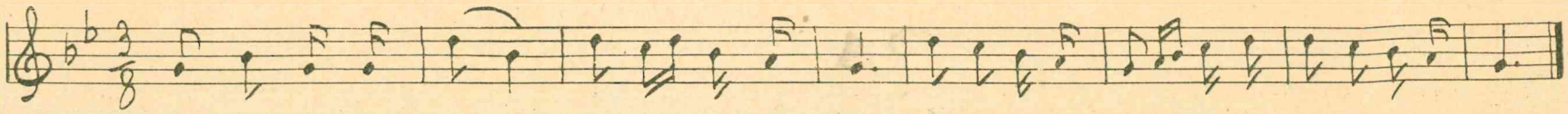

— Tai neisiu namo,
Nebūsiu aš jau:
Menkas darbas siuvėjėlio —
Adata rankoj.

— Eik, dukre, namon,
Vaikeli, namon:
Šaukia tave tėvužėlis,
Eik greičiau namon!

— Tai neisiu namon,
Nebūsiu aš jau:
Menkas darbas kurpikėlio —
Ylalė rankoj.

— Eik, dukre, namon,
Vaikeli, namon:
Šaukia tave tėvužėlis,
Eik greičiau namon!

— Tai eisiu namon,
Tai būsiu aš jau:
Geras darbas artojėlio —
Žagrelė rankoj.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

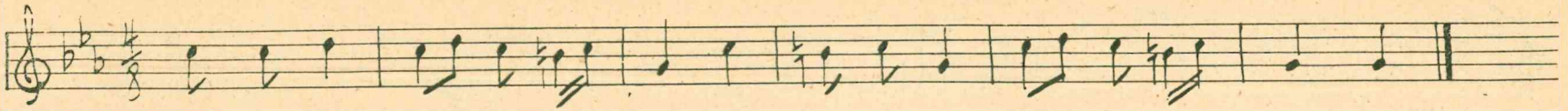

— Bėda, mano rūpestėlis,
Kad ankstyvas rudenėlis;

Vai nedavė man Dievulis
Šiaudelėlių suaginti;

Šiaudelėlių suauginti
Grūdelėlių sunokinti.

Padainavo
Msgdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

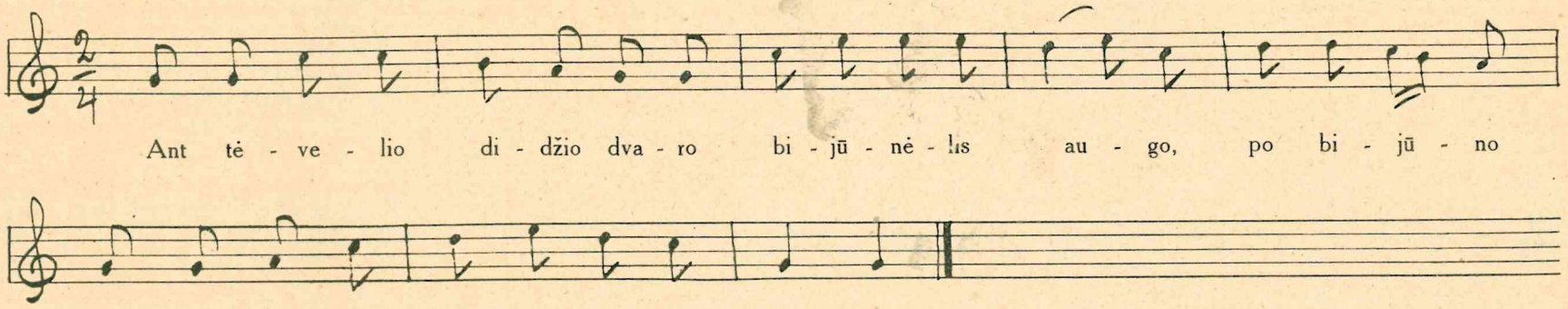

Bijūnėlį žemyn lenkiau,
Jo raselę braukiau.
Bijūnėlio gailia rasa
Sau burnelę prausiau.

Nusiprausęs sau burnelę
Žirgelį balnojau,
Pabalnojęs sau žirgelį
Pas mergelę jojau.

Dar aš jaunas neišjojau
Iš tėvelio dvaro,
Nusižvengė bėras žirgas
Į uošvės dvarelį.

Nusižvengė bėras žirgas
Į uošvės dvarelį,
Jau sulojo juodi kurtai
Ant mano žirgelio.

Vai uošvele, uošvytėle,
Sena motinėle,
Sulaikyki, uošvitėle,
Ruduosius kurtelius!

Sulaikyki, uošvytėle,
Ruduosius kurtelius,
Nes paleisiu žirgą valion,
Išmindžios rūtelę.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

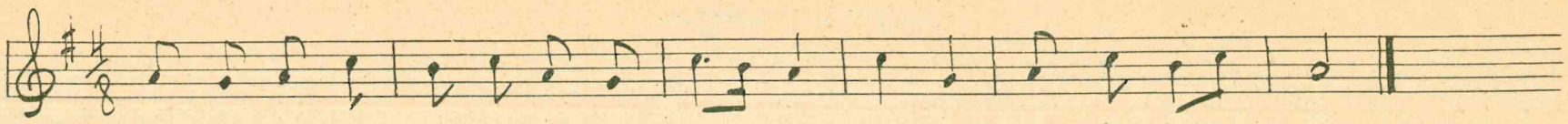

a) Vaik - šti - nė - jo tė - vu - žė - lis pa - ba - rė - liais, pa - kraš - tė - iais.

Prašinėjo saulelės
be kepurės, be kepurės:
— Leiskis, mano saulele,
Vakaruosna, vėlyvuosna;

Nes jau mano dukrelės,
Tai nuilso ir nuvargo,
Tuos tankuosius rugelius
Bepiaudamos, bepiaudamos,

Ir didžiuosius pėdelius
Berišdamos, berišdamos,
Ir tankiąsias kapeles
Statydamos, statydamos.

* * *

b) Vaikštinėjo tėvužėlis
Pabarėliais, pakraštėliais.
Prašinėjo saulelės
Be kepurės, be kepurės:

— Nesileiski, saulele,
Vakaruosna, vėlyvuosna,
Nes dar mano martelė
Nenuilso, nenuvargo,

Tuos mažiuosius rugelius
Bepiaudama, bepiaudama,
Ir mažiuosius pėdelius,
Berišdama, berišdama,

Ir retąsias kapeles
Statydama, statydama.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

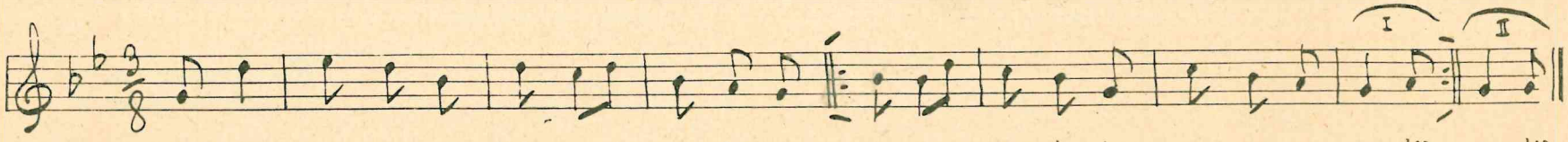

Kol man ne - ger - ti, link - smai ne - bū - ti, ar ne - my - lė - jo ma - nęs mo - tu - lė? - tu - lė?

Kolei mylėjo, tolei turėjo,
Kai nemylėjo, tai palydėjo
Per aukštus kalnus, per lygius laukus,
Per žalias girias, per ąžuolynus;

Per žalias girias, per ąžuolynus —
Ir pailsino bėrus žirgelius.
Broleliai mano, širdelės mano,
Duokit pasilsėti bėriems žirgėliams!

— Sesute mūsų, viešnele mūsų,
Tai mums negailu bėrų žirgelių;
Tai mums negailu bėrų žirgelių,
Tik mums tai gailu tavęs, sesutės!

Ką tu ten rasi, pakol paprasi?
Rasi anytėlę, ne motinėlę.
O šešuorėlis, ne tėvužėlis,
O dieverėliai, ne brolužėliai;

O dieverėliai ne brolužėliai,
O mošytėlė ne seserėlė.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

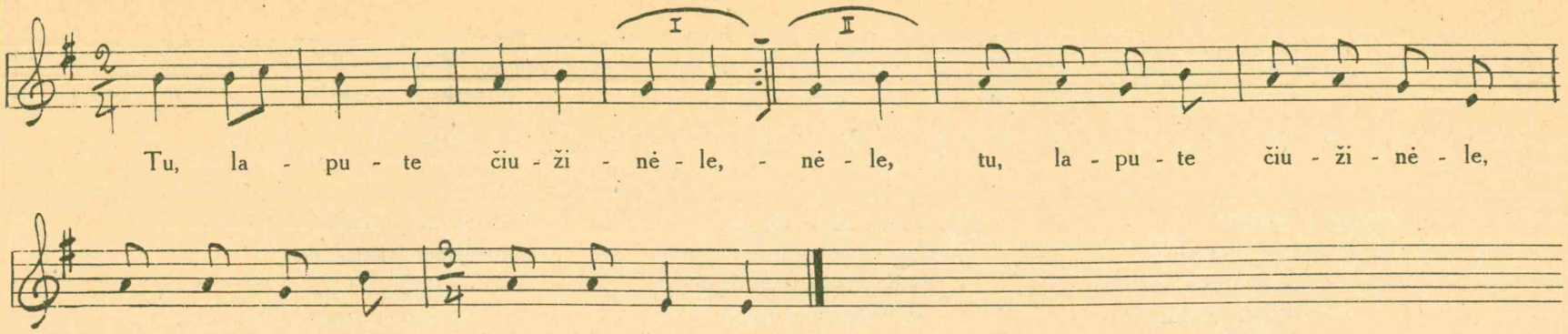

Vai kur buvai, kur lakiojai (bis),
Vai kur buvai, kur lakiojai,
Ar ne girioj žąsis piovei?

— Ten aš buvau, ten lakiojau (bis),
Ten aš buvau, ten lakiojau
Žalioj girioj žąsis pioviau.

Stovi, rymo du medinčiu (bis),
Stovi, rymo du medinčiu,
Žada mane jie nušauti.

Aš nušauta begulėsiu (bis),
Aš nušauta begulėsiu,
O medinčiai bestovės.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

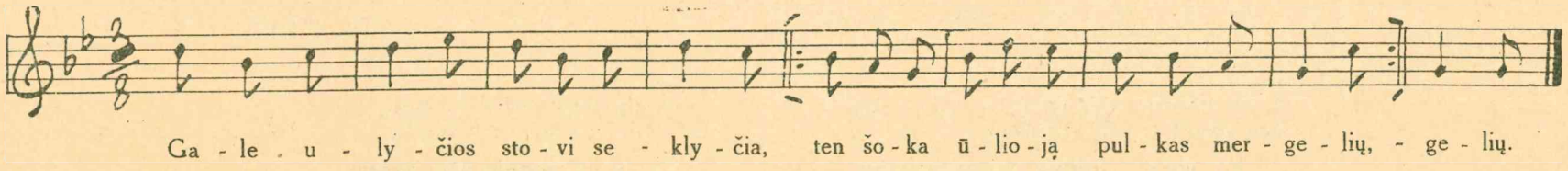

— Taip gražiai griežia,
Taip gražiai šoka:
Leisk man, berneli,
Nors pažiūrėti.

— Nei aš pats eisiu,
Nei tave leisiu:
Bars mane tėvelis,
Kad valion leidžiu.

Gale ulyčios
Stovi seklyčia,
Ten šoka ūlioja
Pulkas martelių.

— Taip gražiai griežia,
Taip gražiai šoka:
Leisk man, berneli,
Nors pažiūrėti.

— Tai aš pats eisiu
Ir tave leisiu:
Tu jauna bešoksi,
Aš bežiūrėsiu.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

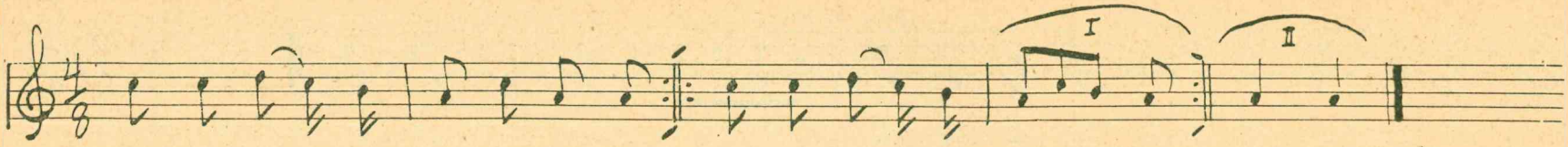

— Maskolėli žalnerėli (bis),
Kur tavo tėvelis?

— Aukštam danguj
Šviesus mėnuo —
Tai mano tėvelis.

— Maskolėli žalnerėli (bis),
Kur tavo motulė?

— Aukštam danguj
Šviesi saulė —
Tai mano motulė.

— Aukštam danguj,
Tamsam būry —
Ten mano nameliai.

— Maskolėli žalnerėli (bis),
Kur tavo broleliai?

— Aukštam danguj
Sietynėlis —
Tai mano brolelis.

— Maskolėli žalnerėli (bis),
Kur tavo sesutė?

— Aukštam danguj
Šviesi žvaigždė —
Tai mano sesutė.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

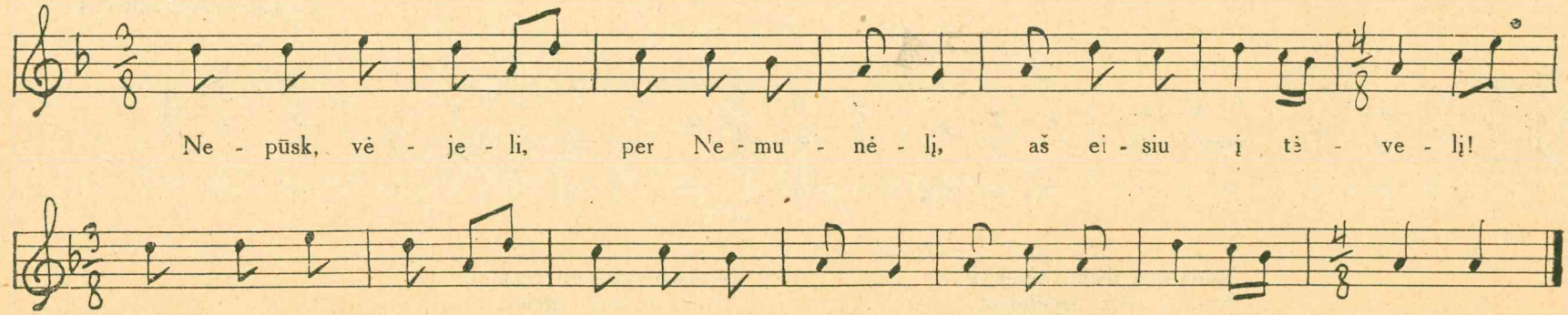

Mano tėvelio
Nauji dvareliai,
Ant dvaro jovarėliai.

Pučia vėjelis,
Muša vilnelės,
Išdrasko pakraštėlius.

Suluš tiltelis,
Numirs tėvelis,
Aš liksiu našlaitėlė.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

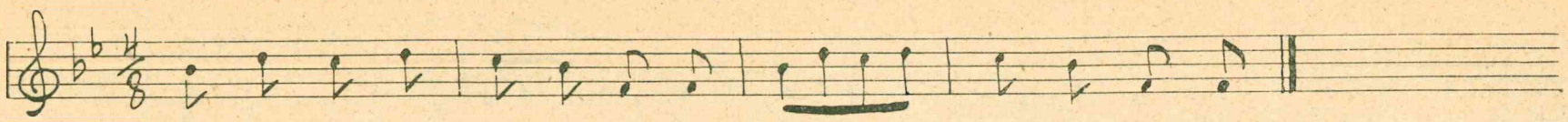

Viena buvo aukšta, laiba,
Ei! aukšta, laiba.
Antra buvo juodbruvėlė,
Ei! juodbruvėlė.
Trečia buvo labai graži,
Ei! labai graži.
Katra buvo aukšta, laiba,
Ei! aukšta, laiba.
Toj vaikščiojo perkeliuose,
Ei! perkeliuose.
Katra buvo juodbruvėlė,
Ei! juodbruvėlė,
Toj vaikščiojo mašastuose,
Ei! mašastuose.

Katra buvo labai graži,
Ei! labai graži,
Toj vaikščiojo kailiniuose,
Ei! kailiniuose.
Katra vaikščioj perkeliuose,
Ei! perkeliuose,
Toj pateko kunigaikščiui,
Ei! kunigaikščiui.
Katra vaikščioj mašastuose,
Ei! mašastuose,
Toj pateko karaliūnui,
Ei! karaliūnui.
Katra vaikščioj kailiniuose,
Ei! kailiniuose,

Toj pateko artojėliui,
Ei! artojėliui.
Katra teko kunigaikščiui,
Ei! kunigaikščiui,
Ginklus skaitė, gailiai verkė,
Ei! gailiai verkė.
Katra teko karaliūnui,
Ei! karaliūnui,
Kardus šveitė, gailiai verkė,
Ei! gailiai verkė.
Katra teko artojėliui,
Ei! artojėliui,
Jaučius ganė ir dainavo,
Ei! dainavo.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

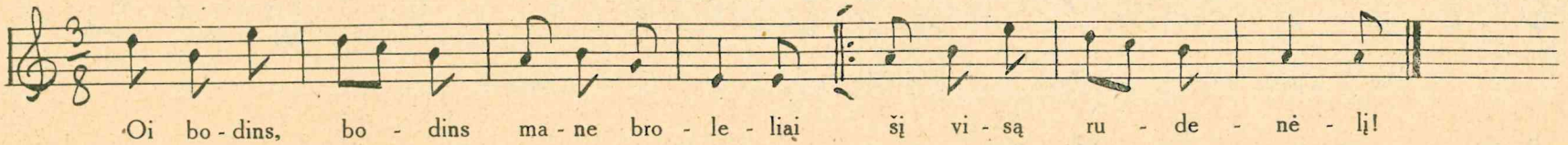

Išsibodėsit mane, broleliai,
Šiom dvejom nedėlėlėm.

Jūs nepasėsit rugių, mieželių, —
Man rūpi darželėliai;

Nepastatysit bėrų žirgelių
Mano skrynių vietelėj;

Nepakabinsit tymo balnelio,
Kur mano kaspinėliai.

Oi ir su Dievu jauniems broleliams,
Jau aš ir išvažiuoju!

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

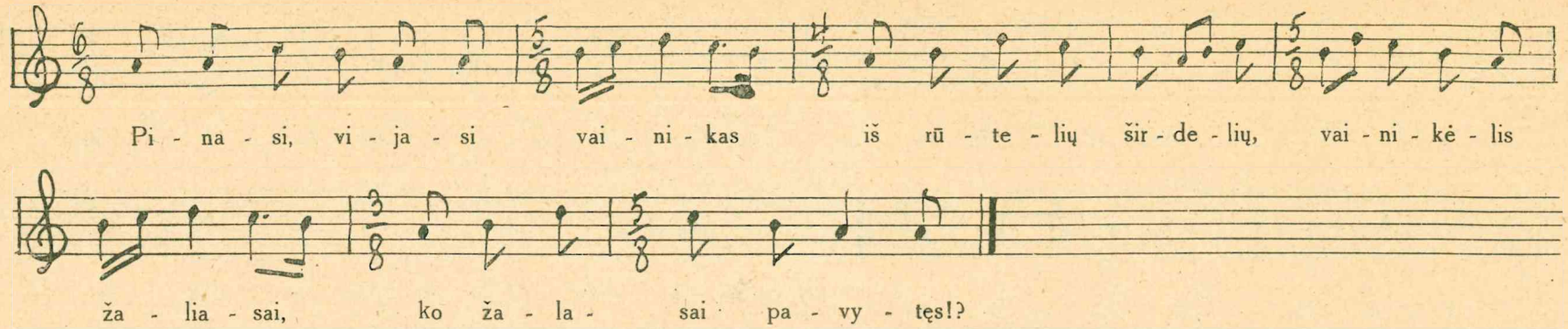

Priimki, tėveli, vainiką
Ir mano rūpestėlę,
Vainikėlis žaliasai,
Ko žaliasai pavytęs!?

— Neimsiu, dukrele, vainiko,
Nei tavo rūpestėlės,
Vainikėlis ir tt. —

— Priimki, motule, vainiką
Ir mano rūpestėlę,
Vainikėlis ir tt.

— Neimsiu, dukrele, vainiko,
Nei tavo rūpestėlės,
Vainikėlis ir tt. —

— Priimki, sesute, vainiką
Ir mano rūpestėlę,
Vainikėlis ir tt.

— Neimsiu, sesute, vainiko,
Nei tavo rūpestėlės,
Vainikėlis ir tt. —

— Priimki, broleli, vainiką
Ir mano rūpestėlę,
Vainikėlis ir tt.

Neimsiu, sesutė, vainiko,
Nei tavo rūpestėlės,
Vainikėlis ir tt.

Priimki, berneli, vainiką
Ir mano rūpestėlę,
Vainikėlis ir tt.

Priimsiu, mergele, vainiką
Ir tavo rūpestėlę,
Vainikėlis ir tt.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

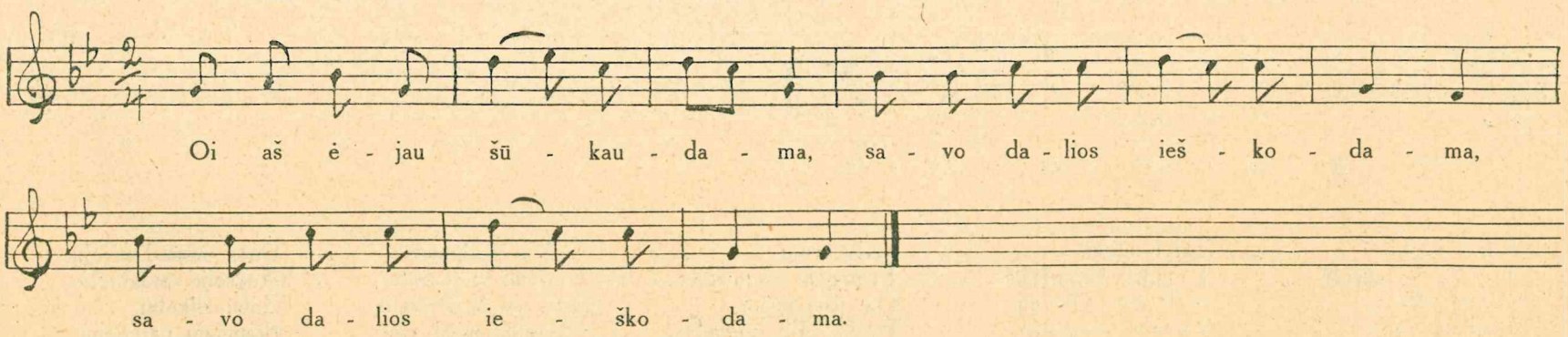

Atsiliepė mano dalia
Anoj pusėj Dūnojėlio.
ir t. t,

Padainavo
Domicėlė Genienė
iš Karaivonių sodžiaus, Kietaviškių par.

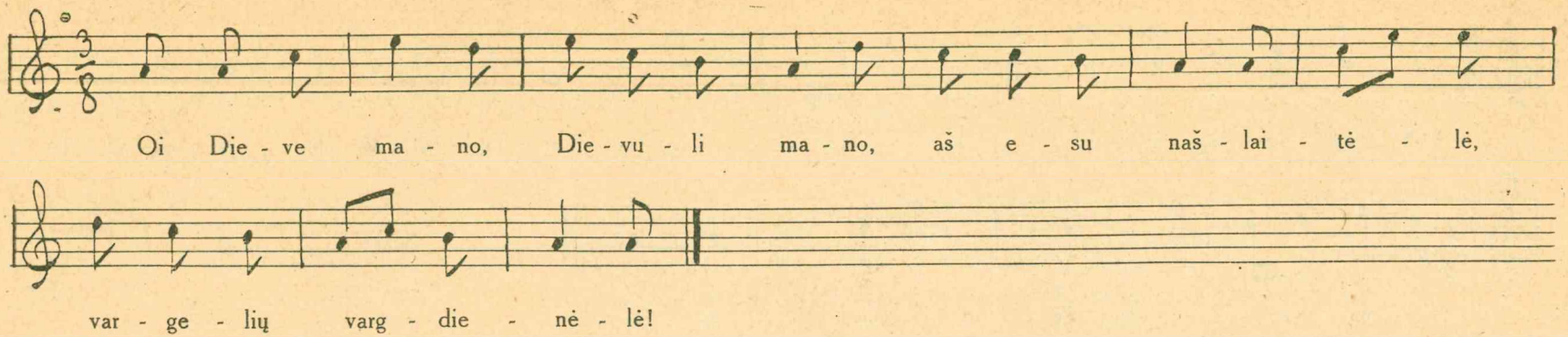

Kad aš turėtau
Nors motinėlę,
Aš vargelio nevargtau,
Kas dienelę neverktau.

Vai yra, yra
Mano motulė
Viduj aukšto kalnelio
Po žalia velėnėle.

Vai eisiu, eisiu
Aukštan kalnelin,
Pulsiu kryžiu žemelėn,
Kelsiu mielą motulę.

Motule mano,
Širdele mano,
Duok man patarimėlį,
Nuramink širdelę!

— Vai atsitrauki,
Mano dukrele:
Nepakeliu rankelių,
Neatvožiu karstelio.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

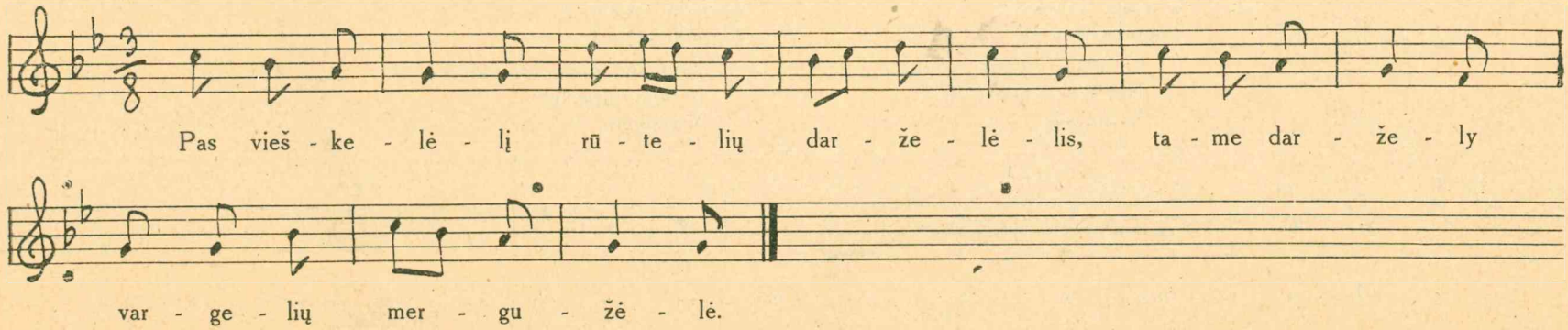

Tame daržely
Vargelių mergužėlė
Rūteles skynė,
Raudoną radastėlį.

Vai ir atjojo
Turtuolis bernužėlis:
— Padėk, Dievuli,
Vargelio vargužėle! —

Nedėkavoju
Turtingam bernužėliui,
Kad jisai ieško
Turtingosios mergelės.

— Vai nedūmoki,
Vargelio mergužėle:
Duos mum Dievulis
Aukselio, sidabrėlio;

Duos mum Dievulis
Aukselio, sidabrėlio,
Žalių šilkelių,
Brangiųjų parėdėlių.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

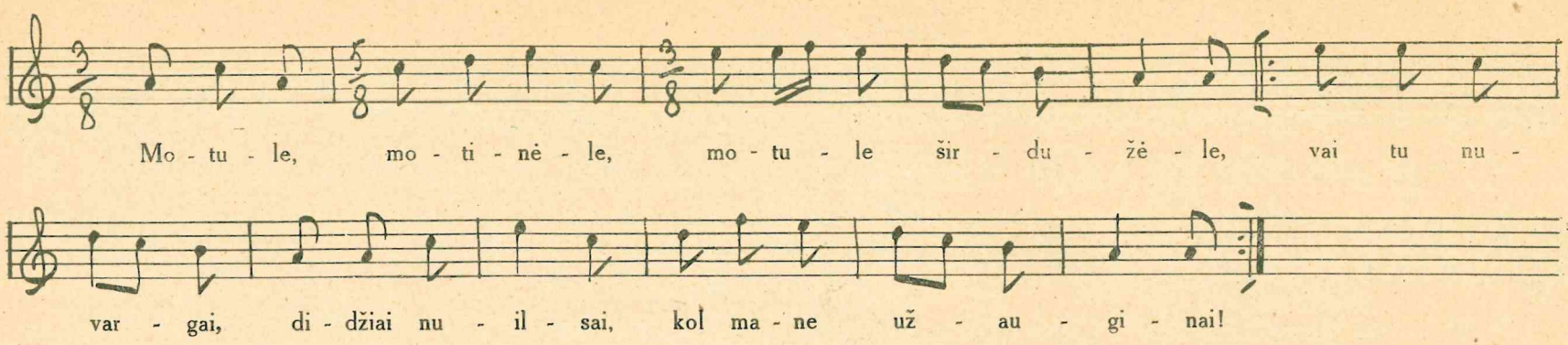

Dienelę ant rankelių,
Naktelę pas lopšelį,
Tu parrymojai baltas rankeles
Ant baltų paduškėlių.

Motule, motinėle,
Motule širdužėle,
Vai ir atjojo jauni sveteliai
Per šį lygų laukelį.

Motulė, motinėle,
Motule širdužėle,
Ar pro šalelę svetelius leisim,
Ar į dvarelį kreipsim?

— Dukrele, dukružėle,
Dukrele lelijėle,
Tai daugel reikia, tai daug išeina
Ant tų jaunų svetelių.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

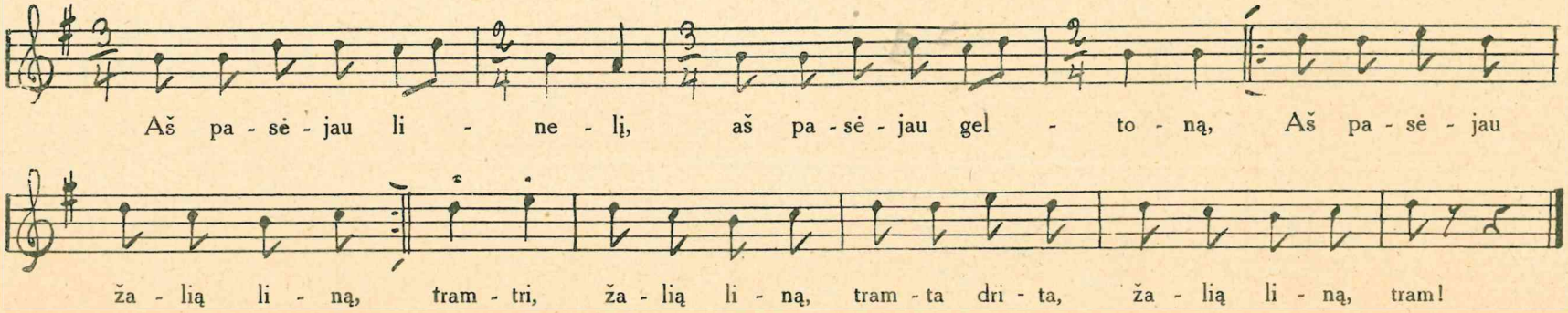

Vai išdygo linelis, vai išdygo geltonas,
Ir išdygo žalias linas, ir išdygo žalias linas,
Tram tri, žalias linas, tramta drita, žalias linas, tram!

Ir užaugo linelis, ir užaugo geltonas,
Ir užaugo žalias linas, ir užaugo žalias linas,
Tram tri, žalias linas, tramta drita, žalias linas, tram!

Ir nuroviau linelį, ir nuroviau geltoną,
Ir nuroviau žalią liną, ir nuroviau žalią liną,
Tram tri, žalias linas, tramta drita, žalias linas, tram!

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

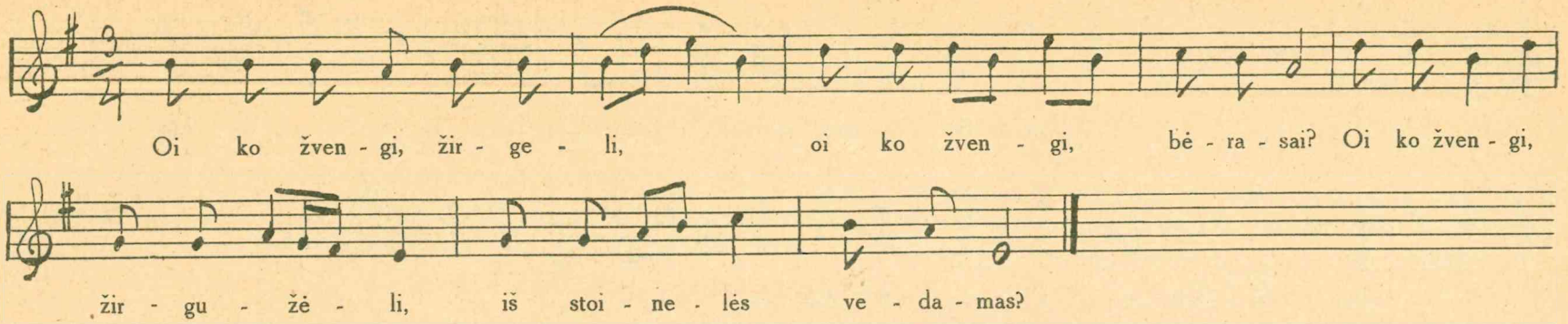

Ar tau gailu avižų?
Ar baltųjų dobilų?
Ar tau gailu srovės upių
Ir tyro vandenėlio?

Nei man gailu avižų,
Nei baltųjų dobilų,
Tik man gailu srovės upių
Ir tyrų vandenėlių. —

Kas ten sodai, tie sodeliai,
Kada žydi, kada ne?
Kas ten bernai, tie berneliai,
Kada myli, kada ne?

Kas ten sodai, tie sodeliai,
Kada žydi, kada ne,
Kas ten mergos, tos mergelės,
Kada myli, kada ne?

Tu turtingas, aš vargšė —
Nebeimsi tu manęs;
Tu negražus, aš graži,
Nemylėsiu aš tavęs.

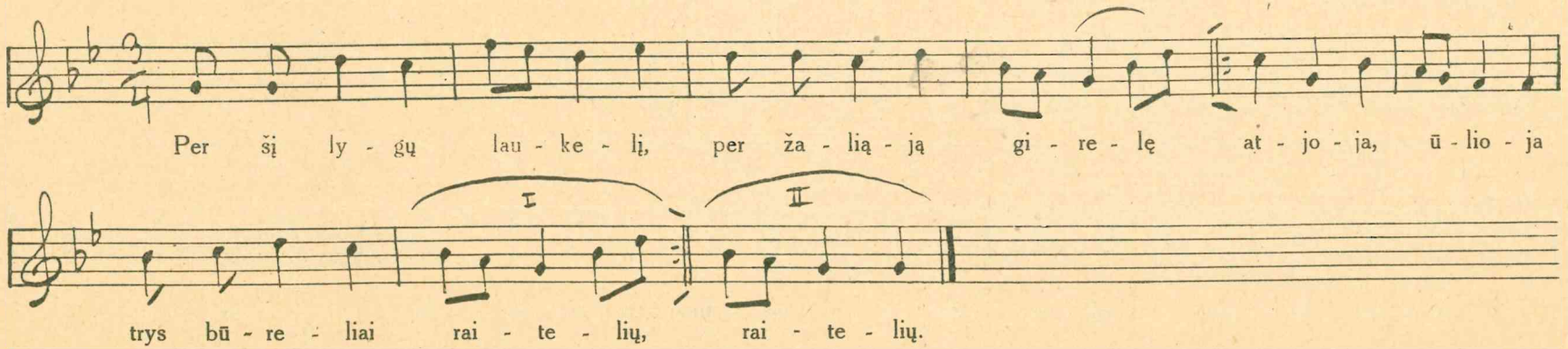

— Geras rytas, uošvele,
Sena mano motule!
Ar duosi, ar leisi
Tu už mane dukrelę?

— Didis tavo būrelis,
Maža mano dukrelė,
Nemokės, berneli,
Žodelio kalbėti.

Ir parito šimtelį
Per baltąsias skobneles:
— Šia tau, mergužėle,
Tai žaliajam muileliui.

—Pas motulę būdama,
Vainikėlį nešiojau, —
Aš balta, raudona
Ir be žalio muilelio.

Pas anytą būdama,
Čiapčiukėlį nešiojau, —
Aš juoda, mėlyna
Ir su žaliu muileliu.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

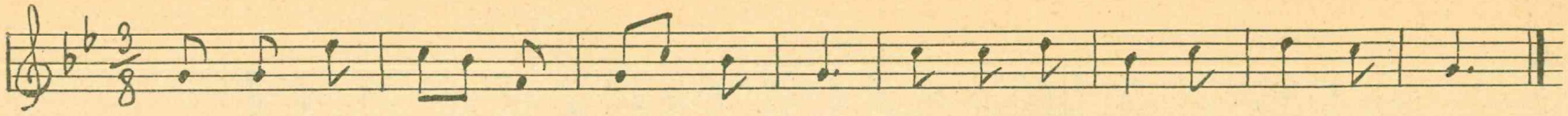

Šilko skarelių siuvėja,
Su dvarokėliais kalbėjo.
Vai ir pamatė broleliai,
Vai ir pasakė tėveliui;
Vai ir pasakė tėveliui,
Kad su dvarokais kalbėjo;
Kad su dvarokais kalbėjo,
Baltas rankeles sudėjo;

Baltas rankeles sudėjo,
Aukso žiedelius sumainė;
Aukso žiedelius sumainė,
Rūtų vainiką pardavė.
Seredos vėlią naktelę,
Tėvas dukrelę žudino;
Tėvas dukrelę žudino,
Dūnojėly skandino.

Nedėlios ankstų rytelį,
Broliai sesutės ieškojo.
Vai ir atrado sesutę
Dūnojėlin įmestą.
— Vai tėvel, tėvel, tėveli,
Už ką sesutę skandinai?
Kad už rūtelių vainiką,
Būt nusipynus sau kitą.

O kad už liuosą valelę, —
Reikė, tėveli, pamokyti!

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

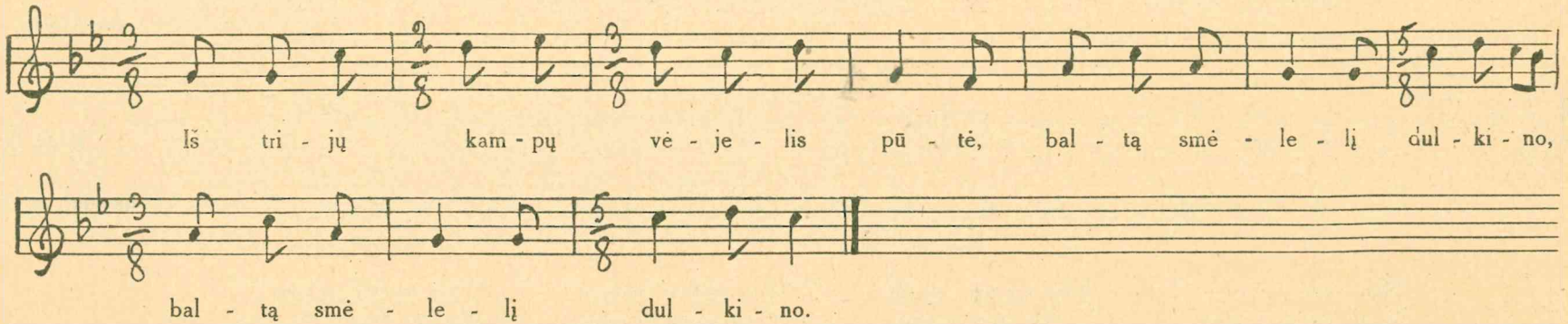

Iš trijų valsčių
Berneliai jojo
Į mane jauną mergelę.
Vai ir atnešė
Pirmas bernelis
Žalių šilkelių skarelę.

Vai ir atnešė
Antras bernelis
Gryno aukselio žiedelį.
Vai ir atnešė
Trečias bernelis
Man jaunai puikų žolyną.

— Sėki, mergele,
Šitą žolyną
Po savo stiklo langeliu.
Žiūrėk, mergele,
Šito žolyno,
Kokiu žiedeliu pražydės.

O kad raudonu
Žiedeliu žydės, —
Raudok rytėlį, vakarą;
O kad mėlynu
Žiedeliu žydės, —
Džiaukis rytėlį, vakarą.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

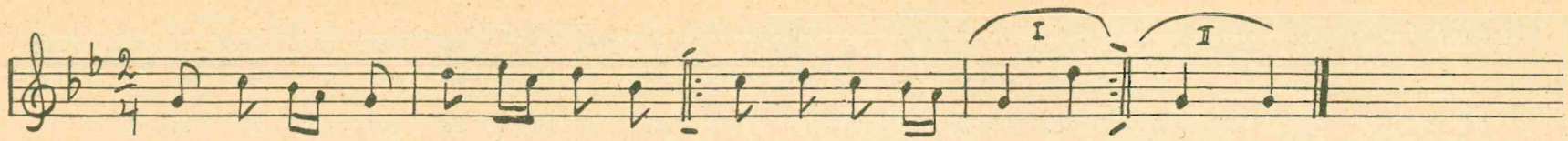

Ant kal - ne - lio, ant auk - što - jo mar - te - lės ū - lio - jo - lio - jo.

Vaikščiodamos, ūliodamos,
Akmenėlius žarstė.
Ir nė vienas akmenėlis
Ugnelės nerodė.
Ir nė vienas bernužėlis
Teisybės nesakė.

— Kai į mane jodinėjo,
Šimtelius vartojo,
O kai po šliūbo linkėjo,
Šilingo nestojo. —
Pareik, mielas, pareik, mielas,
Iš karčiamos gėręs!

— Daryk, miela, daryk, miela,
Varines dureles.
—Tegul daro, tegul daro
Šinkoriaus dukrelė!
— Kalbėk, miela, kalbėk, miela,
Į mane žodelį.

— Tegul kalba, tegul kalba
Pilkieji šuneliai!
— Nuauk, miela, nuauk, miela,
Man baltas kojeles.
—Tegul auna, tegul auna
Šinkoriaus dukrelė!

— Paklok, miela, paklok, miela,
Minkštą patalėlį;
— Tegul kloja, tegul kloja
Šinkoriaus dukrelė.

— Prigulk, miela, prigulk, miela,
Prie manęs šalelėj.
— Tegul gula, tegul gula
Šipsino rykštelė!

Padainavo
Regina Marcinkevičienė
iš Šuolių sodžiaus, Kietaviškių par.

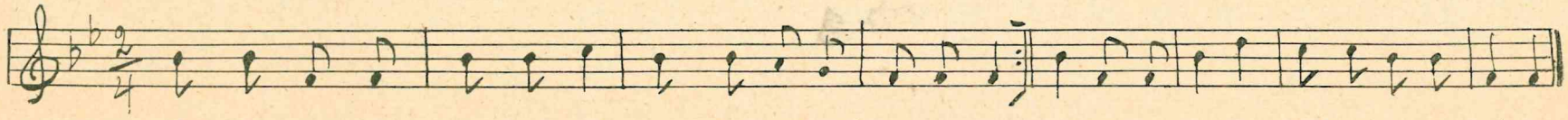

Tri - jų spur - gų a - py - nių, gar - dus a - lus a - vi - žų, gert a - lų ger - tau, kad tė - ve - lis duo - tų.

Man tėvelis nedavė,
Mane jauną subarė:
— Dukrele, vaikeli,
Didi sarmatėlė! —

Trijų spurgų apynių,
Gardus alus avižų,
Gert alų gertau,
Kad motulė duotų.

Man motulė nedavė,
Mane jauną subarė:
— Dukrele, vaikeli,
Didi sarmatėlė! —

Trijų spurgų apynių,
Gardus alus avižų,
Gert alų gertau,
Kad brolelis duotų.

Man brolelis nedavė,
Mane jauną subarė:
— Sesule, rūtele,
Didi sarmatėlė! —

Trijų spurgų apynių,
Gardus alus avižų,
Gert alų gertau,
Kad sesulė duotų.

Man sesulė nedavė,
Mane jauną subarė:
— Sesule, uogele,
Didi sarmatėlė! —

Padainavo
Liudvika Tamkunienė
iš Gilušio sodžiaus, Kietaviškių par.

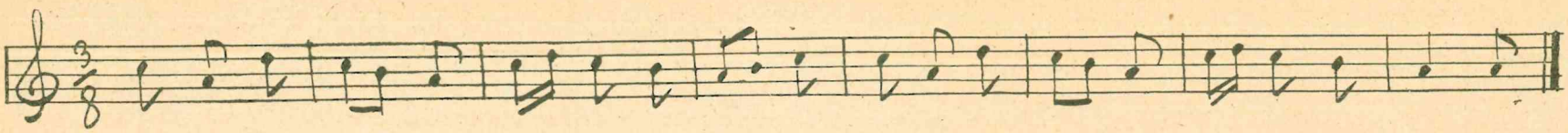

Klausykit, bernai,
Ką aš kalbėsiu.
Žalia rūtele
Mažų lapelių!
Žada tėvulis
Mane išduoti.
Žalia rūtele
Mažų lapelių!

Mane išduoti,
Kraitelį duoti.
Žalia rūtele
Mažų lapelių!
Kraitelį duoti
Šimtą karvelių.
Žalia rūtele
Mažų lapelių!

Šimtą karvelių
Ir melžėjėlę.
Žalia rūtele
Mažų lapelių!
Šimta žirgelių
Ir vežėjėlį.
Žalia rūtele
Mažų lapelių!

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

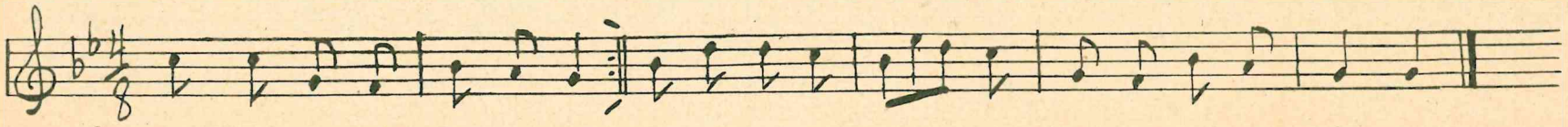

Verkia sena motulė,
Po dvarelį vaikščioja:
— Nėr mano dukrelės,
Drobių audėjėlės! —

Verkia jaunas brolelis,
Po dvarelį vaikščioja:
— Nėr mano sesulės,
Šieno grėbėjėlės! —

Verkia jauna sesulė,
Po dvarelį vaikščioja:
— Nėr mano sesutės,
Rūtų skynėjėlės! —

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

Oi tu, bi - jūn, bi - jū - nė - li, nė - li, ne - žy - dė - ki ga - le lau - ko, lau - ko!

Tik žydėki tėvo dvare,
Tėvo dvare, rūtų darže.
Tėvo dvare, rūtų darže,
Rūtų darže po langeliu.

Ein anyta per dvarelį,
Neša rankoj kančiukėlį,
— Nemušk mane, anytėle,—
Mušė mane motinėlė.

— Išmokysiu martužėlę
Sparčiai darbus dirbti,
Plonai verpti, tankiai austi,
Baltai išbaltinti,

Kad pasiūtų marškinėlius
Jaunam bernužėliui,

Kad man senai anytėlei
Nebūt sarmatėlės.

Padainavo
Domicelė Genienė iš Karaivonių sodžiaus, Kietaviškių par.

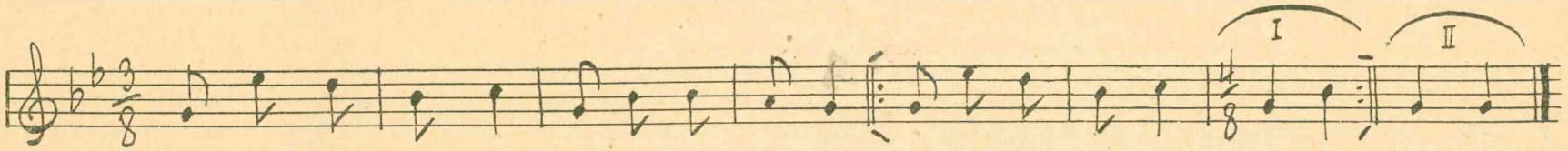

Aš pas tė - ve - lį vie - nas sū - ne - lis, kaip gi - rioj ą - žuo - lė - lis, - lė - lis.

Žirgelį šėriau,
Žirgą balnojau,
Kelionėlėn išjojau.

Aš jojau laukan,
Aš jojau antran,
Prijojau Dūnojėlį.

O kai atjojau
Į Dūnojėlį,
Nupuolė kepurė
Į gilų Dūnojėlį.

Išeik, mergele,
Išeik, jaunoji,
Paduok man kepurę
Iš gilaus Dūnojėlio!

— Neisiu, berneli,
Neisiu, jaunasai:
Bars mane motinėlė
Ir senasis tėvulis.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

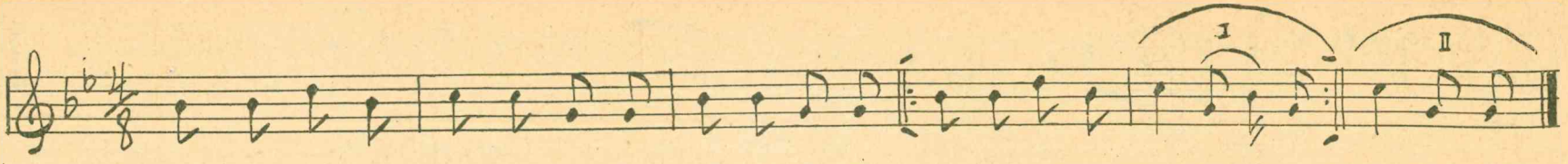

Mūrelio sienelės,
Varinės durelės,
Krištolėlio langeliai.

Vai tai niekur nėra
Tokio sodužėlio,
Kaip tik mano tėvelio!

Iš kampų berželiai,
Aplinkui kleveliai,
Vidury obelėlės.

Užtat niekur nėra
Tokios dukružėlės,
Kaip tik mano dukrelė:

Kaselės greltonos,
Veidelia audoni,
Liemenėlis patogus.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

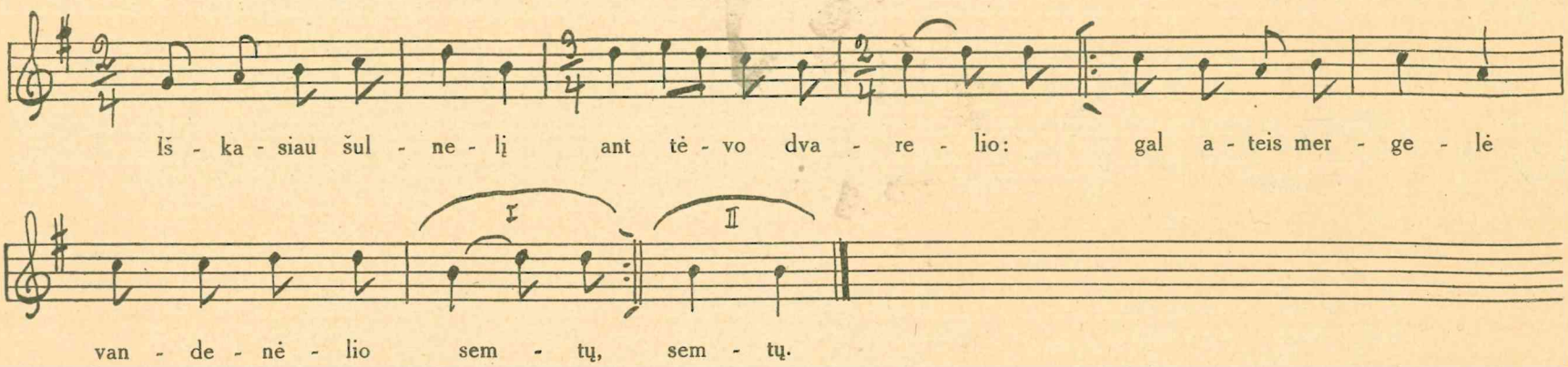

Atėjo mergelė
Vandenėlio semtų:
— Laba dien, berneli,
Labas vakarėlis! —

Ar neišsiilgai
Manęs raitužėlio,
Kaip aš išsiilgau
Tavęs merguželės!

— Kad taip išsiilgtai
Ugnies, vandenėlio,
Kaip aš išsiilgau
Tavęs, bernužėli!

Tu vijai pantelius
Iš mano kaselių,
Ėmei gražumėlį
Iš mano veidelių!

— Netiesa, mergele,
Netikri žodeliai:
Aš vijau pantelius
Geltonų linelių;

Aš vijau pantelius
Geltonų linelių,
Ėmiau gražumėlį
Raudonos roželės.

Pirkis sau, mergele,
Šilkinę skarelę,
Tai nematys niekas,
Kad be vainikėlio.

— Kad tu nematytai
Šviesiosios dienelės,
Kaip manęs nematys,
Kad be vainikėlio!

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

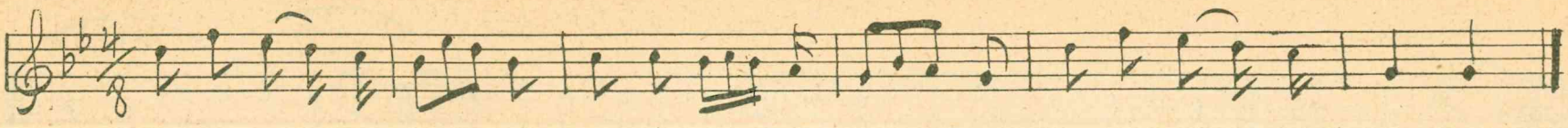

Ar velys motulė
Rūtelę nuskinti?
Dar aš nepriėjau
Rūtelių darželio,

Jau vario varteliai
Patys atsivėrė.
Dar aš nepriėjau
Į žalias rūteles,

Jau žalios rūtelės
Drebėti pradėjo.
Dar aš nepaėmiau
Į baltas rankeles,

Jau žalios rūtelės
Į žemę palinko.
Dar aš neuždėjau
Ant glosnios galvelės,

Jau žalios rūtelės
Į žemę nukrito.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

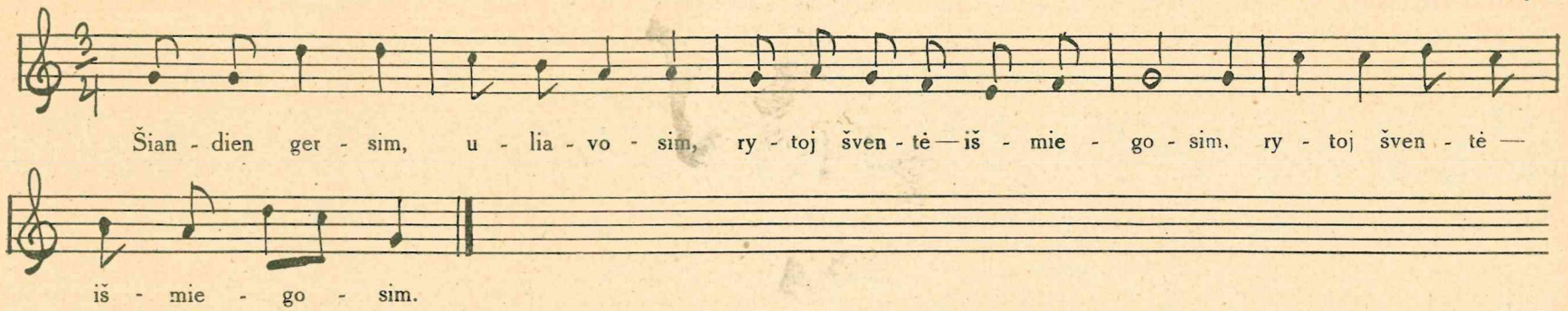

Rytoj šventė — išmiegosim,
Kur ketinom, ten nujosim.
Žalia lanka raiti josim,
Nemunėliais plaukte plauksim.
Ir priplaukėm aukštą kalną,
Ant to kalno žalia liepa;
Ant to kalno žalia liepa,
Po ta liepa šaltinėlis;
Po ta liepa šaltinėlis,
Ten sesulės burną prausė;
Ten sesulės burną prausė,
Kareivėliai žirgus girdė.

— O jūs, sesės, nebijokit,
Mes jums nieko nedarysim;
Mes jums nieko nedarysim —
Vainikėlius nusagstysim;
Vainikėlius nusagstysim,
Kaspinėlius nuraitysim;
Kaspinėlius nuratysim,
Žiedužėlius numaustysim.
Iš rūtelių vainikėlių
Bus žirgeliams abrakėlis;
Iš šilkelio kaspinėlių
Bus žirgeliams kamanėlės;

Iš aukselio žiedužėlių
Bus žirgeliams pasagėlės.
Klausinėjo motinėlė,
Kur siūdintos kamanėlės?
Kur siūdintos kamanėlės,
Kur kaldintos pasagėlės?
Tilžėj siūtos kamanėlės,
Kaune kaltos pasagėlės.
Gražus, linksmas žirgužėlis
Nuo rūtelių vainikėlio.
Taška blizga kamanėlės
Iš šilkinių kaspinėlių.

Žiba, žeria pasagėlės
Iš aukselio žiedužėlių,

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

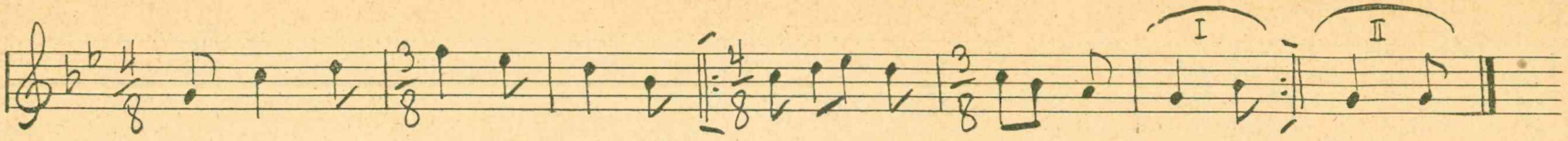

Su - ba - tos va - ka - rė - lį mer - ge - lė dva - rą šla - vė, šla - vė

Žalios rūtos šakele,
Levandėlių šluotele.
Nusišlavus dvarelį
Laukia jaunų svetelių.

Ir atjoja sveteliai
Per lygųjį laukelį.
Motule, motinėle,
Atidaryk dureles!

Atidaryk dureles,
Priimk meiliai svetelius!

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

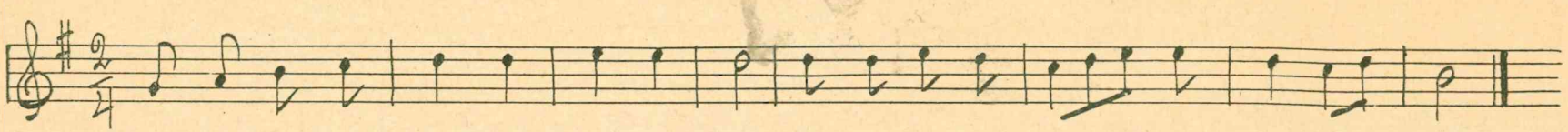

Ar še - ri žir - ge - lį, ar še - ri? ar my - li mer - ge - lę, ar jo - si?

— Tai šeriu žirgelį,
Tai šeriu,
Tai myliu mergelę,
Tai josiu.

Pririšau žirgelį
Prie rūtų,
Prie rūtų darželio
Pririšau.

Žirgelis galvelę
Palenkė
Ir žalią rūtelę
Nukando.

Išejo mergelė
Verkdama,
Bernelio žirgelį
Bardama.

Cit, neverk, mergele
Jaunoji,
Oi aš tau aptversiu
Tvorelę.

Tai jauna pasėsi
Rūtelių
Ir kvepančiųjų
Mėtelių. —

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

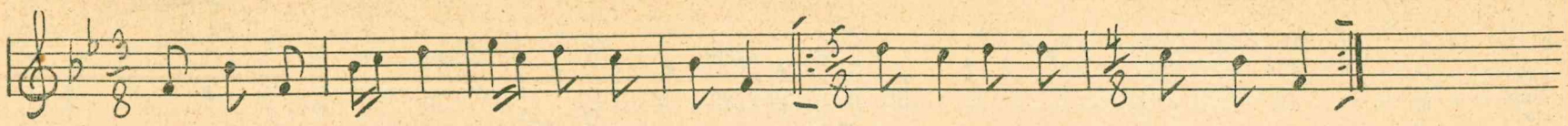

Gražiai čiulbėjo
Maži paukšteliai,
Lelijėlės žydėjo (bis).

a) Oi rengė, rengė
Motina dukrelę
Svetimona šalelėn,
Didžiona šeimynėlėn.

Oi tu pažinsi,
Sena motule,
Be vyriausios dukrelės,
Be tikriausios tarnelės!

Per dieną audė,
Šeivos neišaudė,
Laužė naują skietelį,
Spaudė motinai širdelę.

b) Oi rengė, rengė
Tėvas sūnelį
Svetimona šalelėn,
Didžiona šeimynėlėn.

Oi tu pažinsi,
Senas tėveli,
Be vyriausio sūnelio,
Be tikriausio tarnelio!

Per dieną arė,
Vagos neišvarė,
Laužė naują žagrelę,
Spaudė tėvui širdelę.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė.
iš Piktakiemio — Kietaviškių pav.

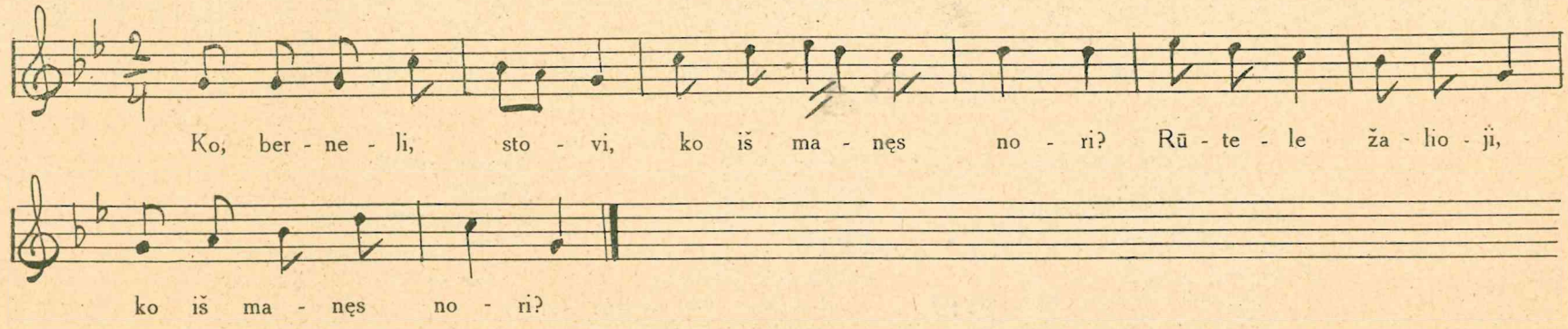

Ar rūtelių skinti,
Vainikėlį pinti?
Rūtele žalioji,
Vainikėlį pinti.
Už mano vainiką
Labai brangiai moka,
Rūtele irtt. —

Labai brangiai moka,
Tris šimtus kainuoja,
Rūtele irtt. —
Per miestelį jojau,
Mergeles dabojau,
Rūtele irtt.

Mergeles dabojau,
Kepurėlė puolė,
Rūtele irtt.
Išeik, mergužėle,
Paduok kepurėlę,
Rūtele irtt.

Kepurėlę davė,
Labai rūsčiai barė,
Rūtele irtt.
Labai rūsčiai barė,
Labai gailiai verkė,
Rūtele irtt.

Cit, neverk, mergele,
Gal aš dar sugrįšiu,
Rūtele irtt.
O kad nesugrįšiu,
Gromatą rašysiu,
Rūtele žalioji,
Gromatą rašysiu.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė.
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

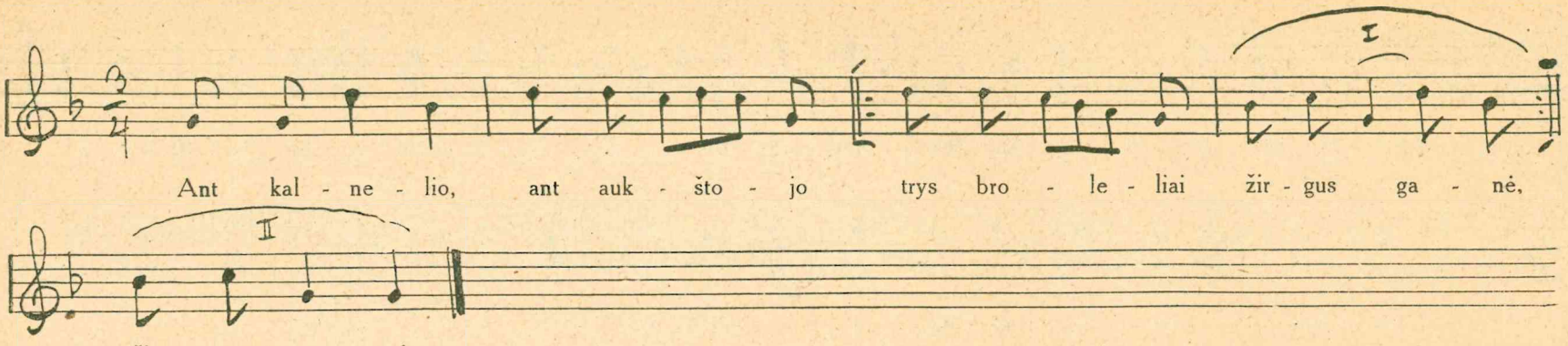

— Bernužėliai, dobilėliai,
Kur jūs josit, ten aš eisiu.
— Mergužėle, lelijėle,
Sušlapinsi suknelėlę;
Sušlapinsi suknelėlę
Ir margąją skepatėlę.

— Duos Dievulis kaitrią dieną,
Išdžiovinsiu suknelėlę;
Išdžiovinsiu suknelėlę
Ir margąją skepatėlę.

— Mergužėle, lelijėle,
Tu gi man paklosi
Tris eileles žalių lapų,
O ketvirtą —vainikėlį.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

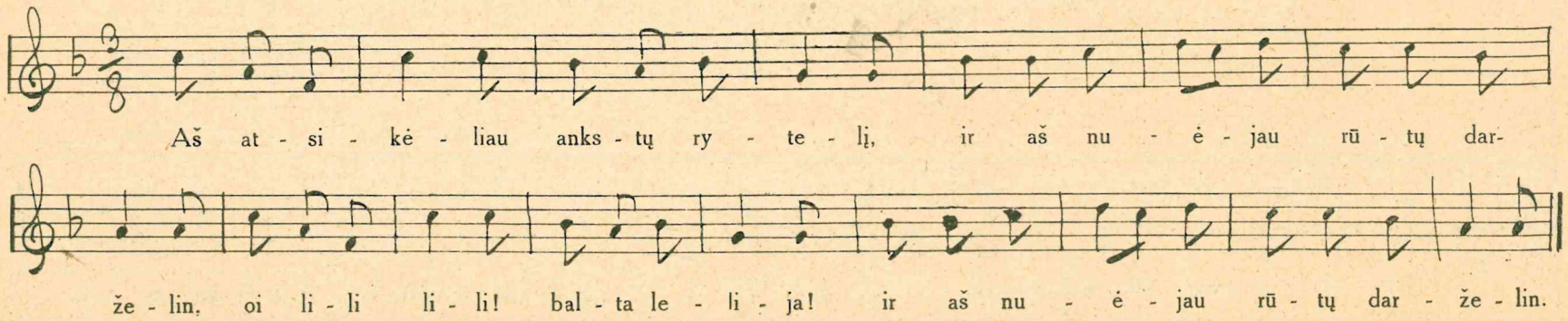

Mano darželis tai išdabintas,
Baltom rankelėm tai sutvarkytas,
Oi lili lili! balta lelija!
Baltom rankelėm tai sutvarkytas,

Manam daržely Viešpats vaikščioja —
Visos gėlelės žiedais linguoja,
Oi lili lili! itt.

Visos gėlelės Pono Dievulio,
Žalios rūtelės jaunų mergelių,
Oi lili lili! itt.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

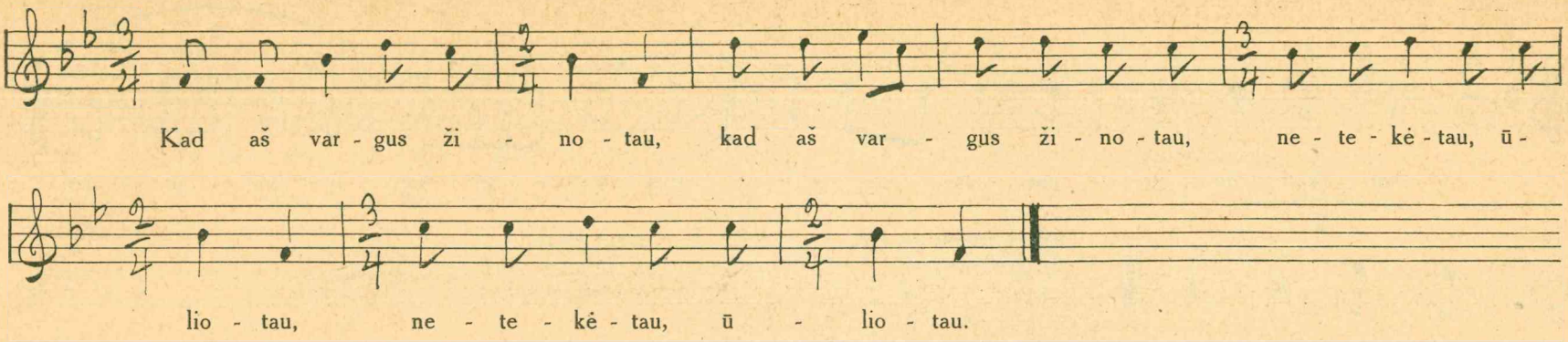

Po miestelį važinėtau,
Aukso žiedus pirkinėtau.
Nusipirkau žiedelį
Vai už visą šimtelį.

Geriau būtau nupirkęs
Juodbėrėlį žirgelį;
Geriau būtau nujojęs
Į tą jauną mergelę.

Tu, mergele, tu, jaunoj,
Ar eisi tu už manęs?
Ar eisi tu už manęs,
Ar būsi tu gi mano?

— Tu, našleli juokdarėli,
Tavo žmona dar gyva;
Vaikučiukai mažučiukai
Po sodelį vaikščioja;

Po sodelį vaikščioja,
Saldžias uogas rankioja.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

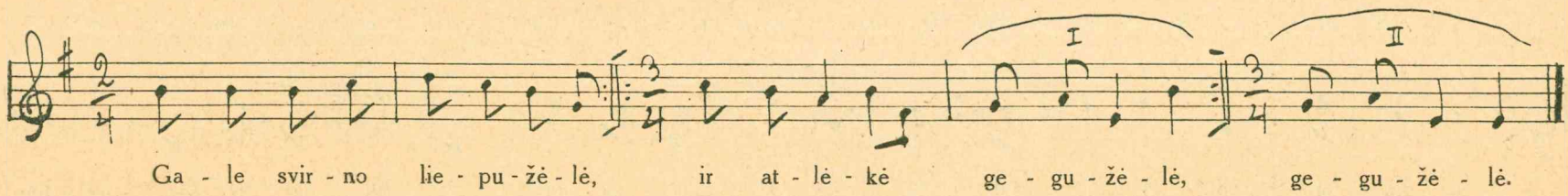

Kelkis, kelkis, martužėle —
Jau anyta atsikėlė!

Jau anyta atsikėlė,
Tave jauną apkalbėjo;

Tave jauną apkalbėjo
Ir skrynelėn pažiūrėjo.

Ji mislyjo: tinginėlė —
Pilna skrynė audeklėlių.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

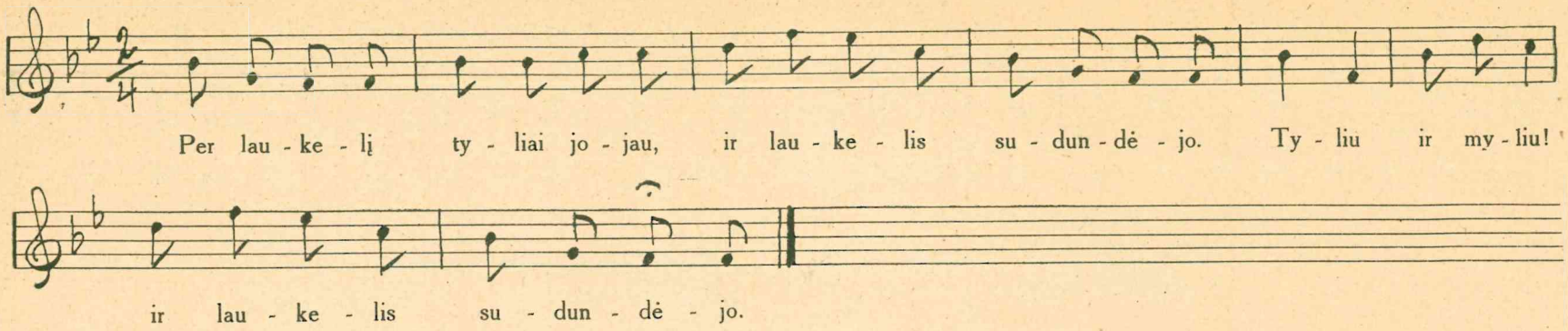

Ir laukelis sudundėjo,
Į mergelę prakalbėjo,
Tyliu ir myliu!
Į mergelę prakalbėjo.
— Kelkis, dukra, nes jau diena,
Visi žino, kad tu viena,
Tyliu ir t. t.
Kelkis, dukra, nes jau šviesu,
Svirno durys ant zaviesų,
Tyliu ir t. t.
Kas keliauna į svirniuką,
Tas negauna buteliuko,
Tyliu ir t. t.

Paduok, merga, šuniui pieno,
Kad nelotų ant to vieno,
Tyliu ir t. t.
Ir padavė šuniui pieno,
Ir nelojo ant to vieno,
Tyliu ir t. t.
Daryk duris pamažėliai,
Kad durelės negirgsėtų,
Tyliu ir t. t.
Kad durelės negirgsėtų,
Kad motulė negirdėtų,
Tyliu ir t. t.

Ir atėjo bernužėlis
Ir žadino merguželę,
Tyliu ir t. t.
— Eik, motule, į svirną,
Ką ten daro Kristina,
Tyliu ir t. t.
Ir motule atėjo
Ir svirnelį atdarė,
Tyliu ir t. t.
O berniukas patylomis,
Kaip šuniukas repečkomis,
Tyliu ir t. t.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

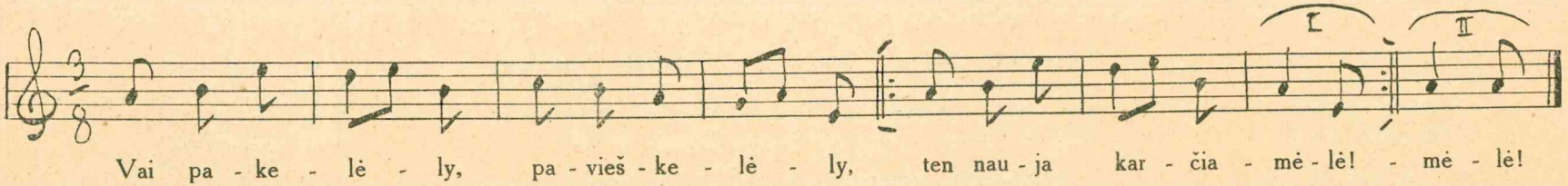

Toj karčiamėlėj,
Tojoj naujojoj
Senas tėvelis geria.

Jis begerdamas,
Bemandraudamas,
Dukrelę pažadėjo.

Ne taip man gaila
Ristų žirgelių,
Nei palšųjų jautelių,

O kaip man gaila
Jaunos dukrelės,
Dukrelės darbininkės.

Sugrįžk, dukrele,
Sugrįžk, jaunoji:
Aš tave išvaduosiu!

Parduosiu dvarą,
Parduosiu kitą, —
Dukrelės neparduosiu!

Padainavo
Domicelia Mikolajunienė
iš Liutonių sodžiaus, Žiežmarių par.

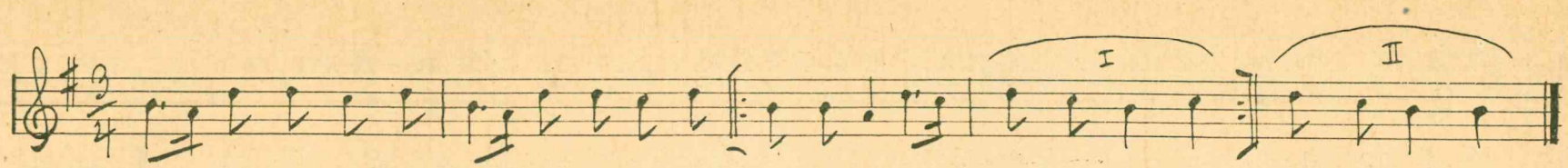

a) Pra - šy - siu Die - vą per vi - są die - ną, kad ū - ka - na die - na bū - tų, die - na bū - tų,

Kad nematytų sena motinėlė,
Iš jaunimo pareinant.

Matyt nematė, girdėt negirdėjo,
Iš vainiko tik suprato.

* * *

b) Prašysiu Dievą par visą dieną,
Kad ūkana diena būtų,

Kad nematytų senas tėvužėlis,
Iš jaunimo parjojant.

Matyt nematė, girdėt negirdėjo,
Iš žirgelio tik suprato.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

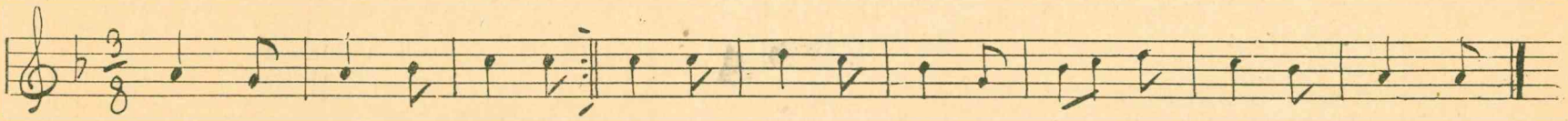

Vai kur tie dar - že - liai, Vai kur ta mer - ge - lė, ką ma - ne my - lė - jo?
Ža - li žo - ly - nė - liai?

Kur mane mylėjo,
Širdelėj turėjo,
Septintų metelių
Man pasižadėjo?

Septintų metelių
Man pasižadėjo,
Rūtų vainikėlį
Pas mane padėjo.

Lakštingėlė gieda,
Jau netoli diena, —
Lik sveika, mergele,
Pasiliki viena.

Nepamiršk bernelio
Svetimoj šalelėj!
Gal aš nesugrįšiu,
Ten galvą guldysiu.

— Sugrįžk, bernužėli,
Ant tėvo dvarelio,
Kad būsi pašautas
Smailia vylitėle

Tik sugrįžk, berneli,
Ant tėvo dvarelio,
Tik numirk, berneli,
Ant mano rankelių!

Ant tavo kapelio
Kryžių pastatysiu,
Rytą vakarėlį
Tave aplankysiu.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

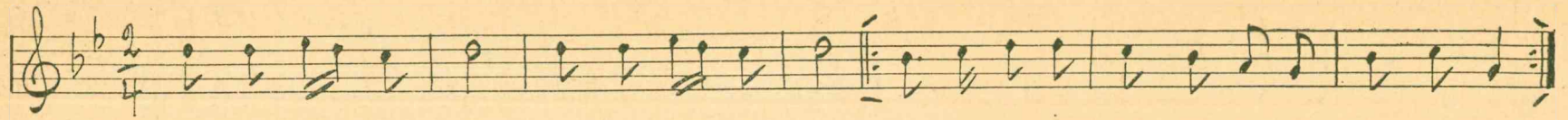

Mano alutis
Gražus geltonas,
Užgėriau mergelę
Skaisčią raudoną.

Mano užgerta
Ėjo girelėn
Žaliona girelėn
Uogelių rinktų.

Ar tau nubodo
Jaunos dienelės,
Ar jaunos dienelės,
Ar vainikėlis?

— Vai man nubodo
Sunkūs darbeliai,
Sunkūs darbeliai,
Šaunūs žodeliai!

Netiek aš rinkau,
Kiek graudžiai verkiau,
Ant baltų rankelių
Pasiremdama.

— O tu, žemuže,
Žemuže juoda,
Atėmei močiutę,
Paimk ir mane!

Nėr kam užjausti
Sunkų darbelių,
Nėr kam užtarti
Šaunų žodelių!

Kukau gegulė
Žalioj girelėj, —
Nebekils matuše
Mūsų senoji!

Eisiu ant kalno
Pas motužėlę,
Pas seną matušę
Rodos pasiklausti.

Sako matušė:
— Dukrele mano,
Nesisieloki
Jauna būdama!

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

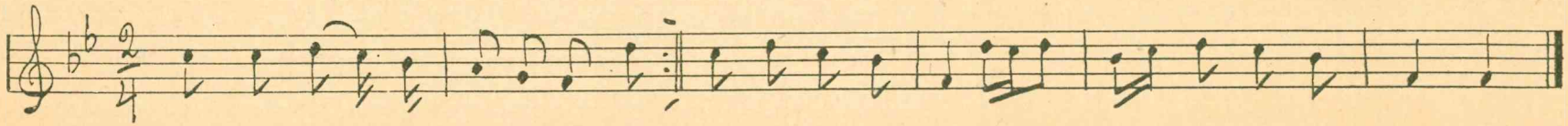

Per stiklelio langelį
Motulė žiūrėjo.
— Vai kur buvai, dukružėle,
Vai kur vaikščiavojai?

— Žiūrėk, žiūrėk, mergužėle,
Kaip pokas plaukioja.
Kaip nuskris šis pokelis,
Tada tave imsiu.

— Vai aš buvau, motinėle,
Rūtelių daržely. —
— Oi netiesa, dukružėle,
Netikri žodeliai!

Žiūrėk, žiūrėk, mergužėle,
Kaip akmuo nuskrendo,
Tada tave, mergužėle,
Aš jauną paimsiu.

— Vai aš buvau, aš lydėjau
Jauną bernužėlį.
Žada mane bernužėlis
Šį rudenį imti.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
Iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

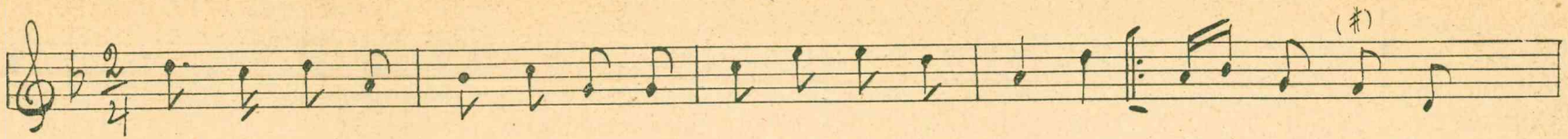

arba taip

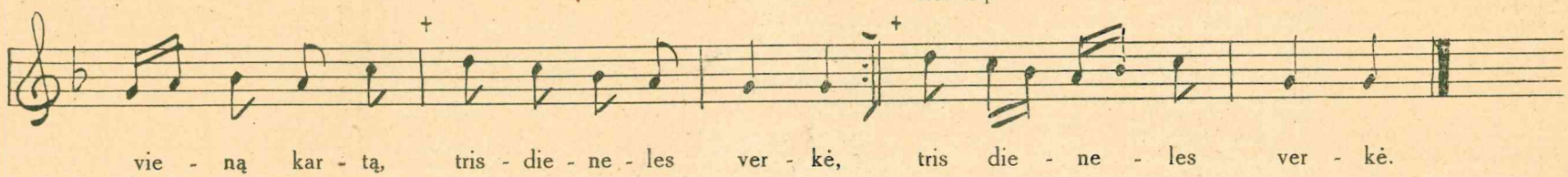

Cit, neverki, mergužėle,
Jau daugiau nebarsiu:
Karo svirne kančiukėlis,
Aš jį nusikarsiu.

Išmokinsiu, mergužėle,
Spartų darbą dirbti,
Plonai verpti, tankiai austi
Ir graziai nešioti,

Kad man būtų marškinėliai,
O tau prijuostėlė,
Kad nebūtų sarmatėlės
Tarpe giminėlių.

Padainavo
Domicelia Mikolajunienė
iš Liutonių sodžiaus, Žiežmarių par.

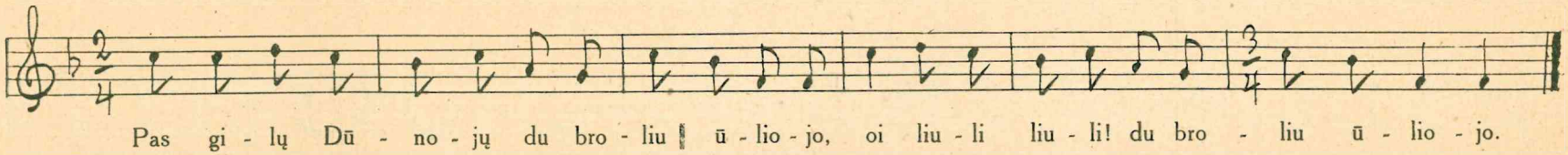

Du broliu ūliojo,
Žiedelį raičiojo,
Oi liuli liuli!
Žiedelį raičiojo.

Žiedelį raičiojo,
Sesulę linksmino,
Oi liuli ir t. t.

Sesulę linksmino,
Kraitelį gamino,
Oi liuli ir t. t.

Cit, neverk, mergele,
Balta lelijėle,
Oi liuli ir t. t.

Mes tave išduosim,
Tau kraitelį duosim,
Oi liuli ir t. t.

Skrynias perynes,
Lubniai nudažytas,
Oi liuli ir t. t.

Lubniai nudažytas,
Žirgus pabalnotus,
Oi liuli ir t. t.

Juodus juodbėrėlius,
Mažus vežėjelius,
Oi liuli ir t. t.

Mažus vežėjelius,
Rankoj botagėlius,
Oi liuli ir t. t.

Padainavo
Ona Sinkevičiūtė
iš Gilušio sodžiaus Kietaviškių par.

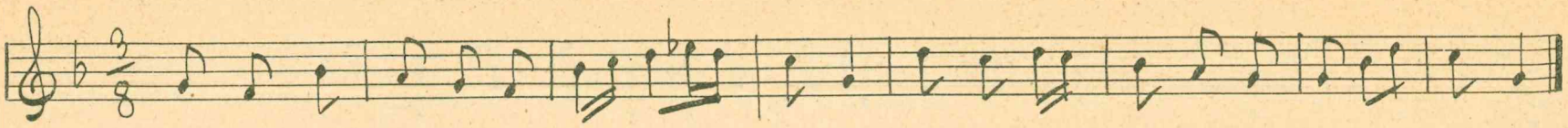

Kas tuos berželius
Parkirs, parkirs,
Kas tas šakeles
parinks, parinks?

Brolelis raitelis
Parkirs, parkirs,
Sesulė viešnelė
Parinks, parinks.

Eisim mes, sesule,
Namo, namo,
Rasim mes motulę
Nemiegančią.

Neverpk, motule,
Plonai, plonai,
Neduok dukrelės
Toli, toli!

— Aš verpsiu drobelę
Ko ploniausiai,
Aš duosiu dukrelę
Ko toliausiai.

Išdaviau dukrelę
Martelėsna,
Įdaviau rūtelę
Rankelėsna.

Bus gerai dukrelei
Martelėse,
Tai sprogs jos rūtelė
Rankelėse.

Nebus gerai dukrelei
Martelėse,
Sudžius jos rūtelė
Rankelėse. —

Atsigulė motulė
Ramaus miego,
Sapnavo motulė
Keistą sapną.

Sapnavo motulė
Keistą sapną,
Pamatė dukrelę
Pamirusią.

Atsikėlė motulė
Iš ramaus miego,
Kėlė sūnelį
Ko vyriausią.

— Kelkis, sūneli,
Ko vyriausias,
Balnok žirgelį
Ko greičiausiai!

Balnok žirgelį
Ko greičiausiai,
Joki sesulę
Aplankytų!

Joki sesulę
Aplankytų
Ir žalių rūtelių
Aplaistytų.

Išjojo brolelis
Pusiau kelio,
Sutiko sesulę
Jau vežamą.

Sutiko sesulę
Jau vežamą
Naujam karstely
Įguldytą;

Naujam karstely
Įguldytą,
Mažais vaikeliais
Apstatytą;

Mažais vaikeliais
Apstatytą,
Raibiom gegulėm
Aptupdytą;

Raibiom gegulėm
Aptupdytą,
Šviesiom žvakelėm
Apstatytą.

Giedokit, vaikeliai,
Ko garsiausiai,
Kukuokit, gegulės,
Ko gailiausiai.

Kukuokit, gegulės,
Ko gailiausiai,
Dekit, žvakelės,
Ko šviesiausiai!

O tai tau, motule,
Turtuolis!
O tai tau, motule,
Garsus žentas!

Padainavo
Domicelia Mikolajunienė
iš Liutonių sodžiaus, Žiežmarių par.

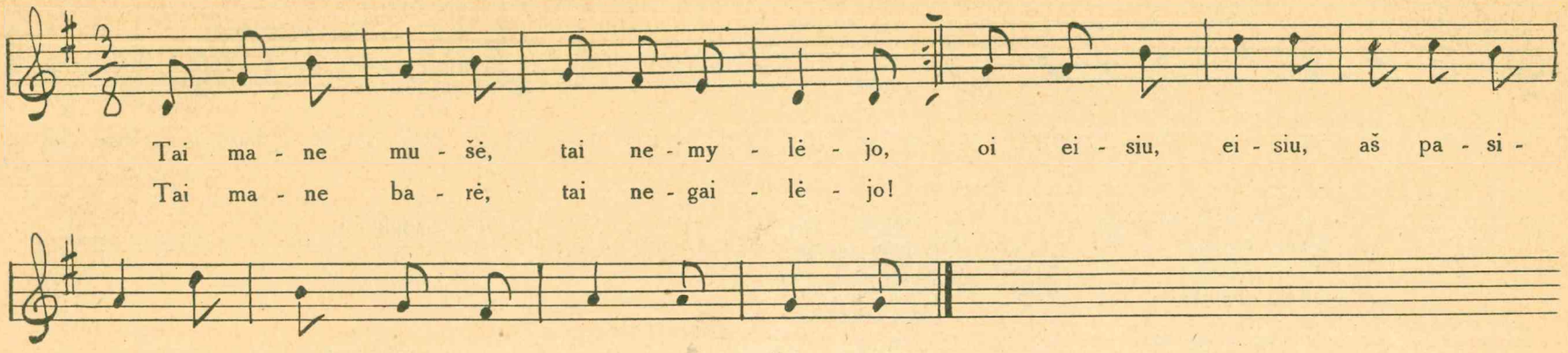

Mano tėvelis tai ateidamas,
Rankoj rykštelę atsinešdamas:
— Oi, nemušk, nebark, žente, dukrelės —
Dar ne tavo valelė. —

Tai mane mušė, tai nemylėjo,
Tai mane barė, tai negailėjo:
Oi, eisiu, eisiui aš, pasiskųsiu
Savo senai motulei.

Mano motulė tai ateidama,
Rankoj rykštelę atsinešdama:
— Oi, muški, barki, žente, dukrelę
Dabar tavo valelė. —

Tai mane mušė, tai nemylėjo,
Tai mane bare, tai negailėjo!
Oi eisiu, eisiu aš, pasiskųsiu
Savo jaunai sesulei.

Mano sesulė tai ateidama,
Rankoj rūtelę atsinešdama:
— Tai muški, barki, švogriau, sesulę,
Tai dabar tavo valelė. —

Tai mane mušė, tai nemylėjo,
Tai mane barė, tai negailėjo!
Oi eisiu, eisiu aš, pasiskųsiu
Savo jaunam broleliui.

Mano brolelis tai atjodamas,
Rankoj šoblelę atsinešdamas:
— Oi, nemušk, nebark, švogriau, sesulės,
Dar ne tavo valelė.

Kirsiu galvelę, kaip kopustėlį,
Liesiu kraujelį, kaip vandenėlį,
Reikėjo neimti mano sesulės,
Kad tu jos nemylėjai. —

Padainavo
Domicelia Mikolajunienė
iš Liutonių sodžiaus, Žiežmarių par.

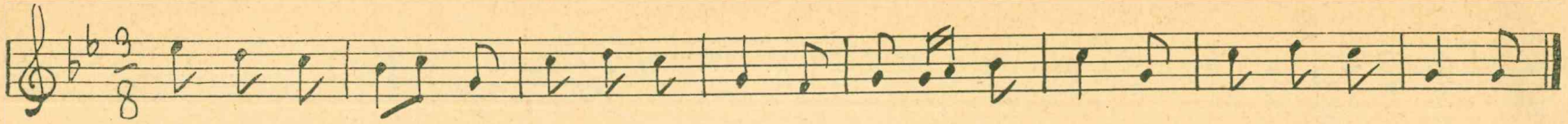

Daugiau nešluosiu
Dvarelio tavo,
Nes jau paaugo
Antra dukrelė;
Nes jau paaugo
Antra dukrelė,
Kaip pūdymėly
Balta liepelė.
Po ta liepele
Verkė mergelė,
Aukso žiedelio
Beieškodama.

— Oi cit, neverki,
Jauna mergelė,
Aš tau nupirksiu
Aukso žiedelį. —
— Nors tu nupirksi,
Aš nenešiosiu,
Nes ne tėvelio
Bus dovanotas.
Devinti metai,
Kaip viena diena,
Kai aš pavirtau
Raiba gegule.

Oi tai nulėkiau
Vyšnių sodelin,
Oi tai įtupiau
Miklion šakelėn.
Kukavau dieną
Ir vakarėlį,
Niekas negirdi
Raibos gegulės.
Oi tai išėjo
Jauna sesulė,
O kai išgirdo
Girios gegulę:

— Oi išeik, išeik,
Senas tėvuli,
Ir paklausyki
Raibos gegulės!
Oi tai kukuoja
Dieną, naktelę,
Oi tai negirdi
Mūsų tėvulis.
— Oi neisiu, neisiu,
Nė neklausysiu,
Nes ne gegulė
Tenai kukuoja;

Nes ne gegulė
Tenai kukuoja —
Motulės dukrelė,
Ten gailiai verkia.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

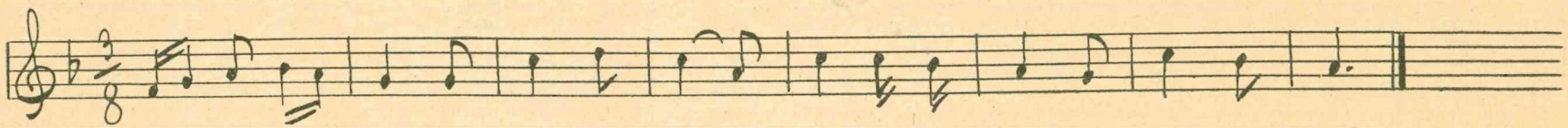

Ir atlėkė gegulė
Ir įtūpė klevelin.
Ir atėjo bernelis,
Nor nušauti gegulę.
— Oi berne, berne, berneli,
Aš ne girelės gegulė;
Aš ne girelės gegulė —
Tėvo, motinos dukrelė;

Tėvo motinos dukrelė
Penkių brolelių sesulė;
Pas motinėlę auginta,
Prieš veidrodėlį šokinta.
Prieš veidrodėlį šokinta,
Aukso obuoliu džiūginta. —

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

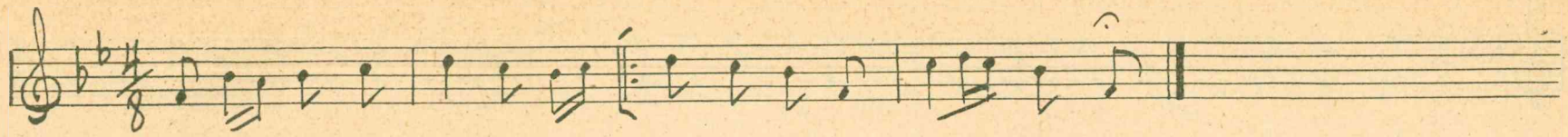

Išvažiavo tėvelis
Didžiona kelionėlėn,
Jis paliko dukrelę,
Dar mažą, nedidelę.
Parvažiavo tėvelis
Iš didžios kelionėlės
Ir patiko dukrelę,
Vieškelių einančią.
— Oi kur eini, dukrele,
Oi kur eini, vaikeli?
— Oi aš einu, tėvuli,
Kur aukštasis kalnelis,
Kur aukštasis kalnelis,
Kur motulės kapelis.
Oi tu, močiut, močiute,
Priimk mane dukrelę!
— Atsistoki, dukrele,
Nekvaršink galvelės:
Jūs turit pamotėlę
Kaip tikrą motinėlę
Pamotė, pamotėlė
Tai ne tikra motinėlė:
Kai šukavo galvelę,
Draskė man kaseles;
Kai vilko marškinėlius,
Laužė mano rankeles;
Kai juosė kaspinėliais,
Spaudė mano širdelę.
Motina, motinėlė,
Tikra matušėlė:
Kai šukavo galvelę,
Glostė mano kaseles;
Kai vilko marškinėliais,
Ant kelelių šokdino;
Kai juose kaspinėliais, —
Lengva mano širdelė.

Padainavo
Ona Sinkevičiūtė
iš Gilušo sodžiaus, Kietaviškių pa

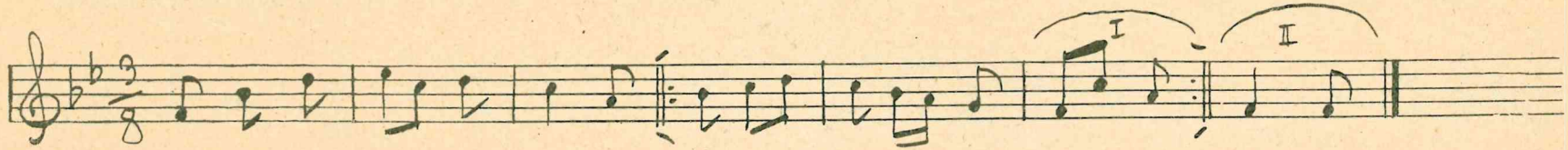

Žalių rūtų šakele,
Levandėlės šluotele.
Atjojo bernužėlis:
— Padėk Die, mergužėle!
Padėk Die, mergužėle,
Atkelk vario vartelius;
Atkelk vario vartelius,
Leiski mane dvarelin!
Leiski mane dvarelin,
Vesk žirgelį stainelėn;
Duok žirgui dobilėlio
Ir šalto vandenėlio. —
— Berneli, dobilėli, —
Tėvelis svirne guli;
Tėvelis svirne guli,
Po galva raktus turi.
Durelėm suvirstysiu
Tėvelį prabudinsiu;
Rakteliai suskambės,
Tėvelis prakalbės. —
Durelėm suvirstinau,
Tėvelį prabudinau. —
— Dukrele, vaikelėli,
Kieno žirgelį šėrei?
Kieno žirgelį šėrei,
Delko vynelį leidai?
— Tėveli, širdužėle,
Broleliui žirgą šėriau;
Broleliui žirgą šėriau
Ir jam vynelį leidau.
— Netiesa, vaikeli,
Ne broliui žirgą šėrei!
Ne broliui žirgą šėrei,
Ne broliui vyną leidai.
Berneliui žirgą šėrei,
Berneliui vyną leidai.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

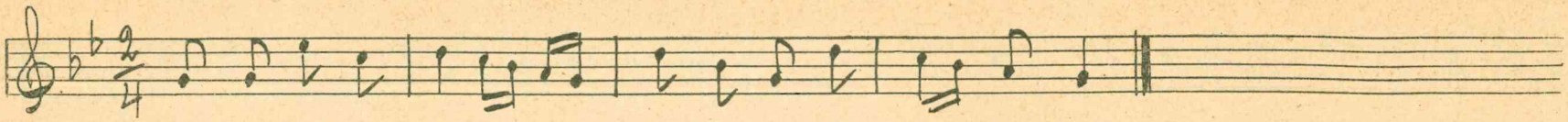

Sau mažąjį sūnelį
Ir ristąjį žirgelį;
Ir jam ristą žirgelį
Ir palšuosius jautelius;
Ir palšuosius jautelius
Ir plieno nuoragėlius.

Pirma triūba triūbinau,
Ant žirgelio sėsdamas;
Antra triūba triūbinau,
Vieškelėliu jodamas;
Trečia triūba triūbinau,
Į karelį stodamas;
Ketvirta triūba triūbinau,
Su karalium kalbėjau.

Penkta triūba triūbinau,
Aš šoblelį išsimdamas;
Šešta triūba triūbinau,
Gromatą rašydamas;
Septinta triūba triūbinau
Į tėvelį siųsdamas;
Aštunta triūba triūbinau,
Aš galvelę dėdamas.

Padainavo
Ona Sinkevičiutė
iš Gilušio sodžiaus, Kietaviškių p.r

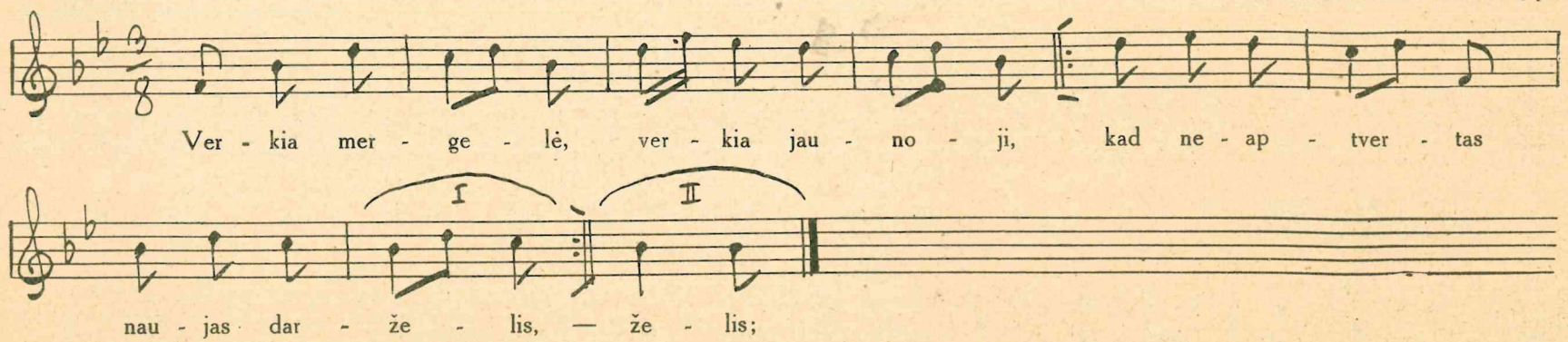

Kad neaptvertas naujas darželis,
Kad nepasėtos žalios rūtelės.
Neverk, mergelė, neverk, jaunoji:
Aš tau aptversiu naują darželį;

Aš tau aptversiu naują darželį,
Tu pasisėsi žalių rūtelių;
Tu pasisėsi žalių rūtelių,
Tu nusipinsi sau vainikėlį. —

Jaunas bernelis darželį tvėrė,
Jauna mergelė rūteles sėjo,
O pasisėjus apsiravėjo
Ir nusipynė sau vainikėlį.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

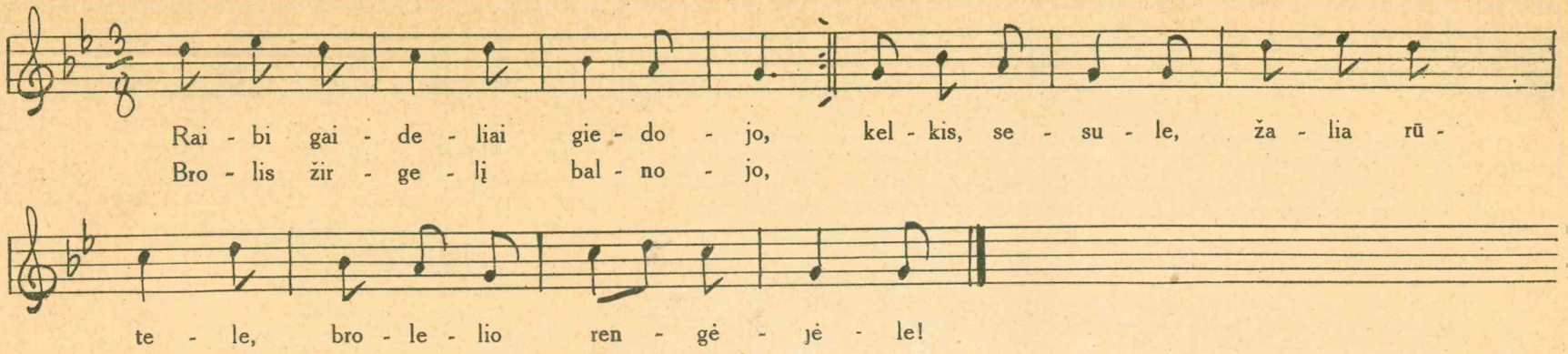

Uždek man švesią ugnelę,
Aš nusiprausiu burnelę,
Atsisveikinsiu tėvą, motulę
Ir brolį, seserėlę.

Oi per dvarelį jodamas,
Vario vartelius keldamas,
Oi aš pamačiau jauną mergelę
Svirnely pas skrynelę.

Ką tu ten veiki, mergele,
Oi kam tu rėži drobeles?
Aš nenešiosiu tų marškinėlių
Kareivėliu būdamas.

Duos mums karalius žirgelius
Ir prie žirgelių balnelius,
Būsim rėdyti ir išmokyti,
Kaip vieno tėvulėlio.

Sueis kalneliai klanuosna,
Paskęs karalius kraujuose,
O mes stovėsim ir nedrebėsim,
Mes visus pergalėsim.

Padainavo
Apolonija Balnytė
iš Ašakėmių sodžiaus, Kietaviškių par.

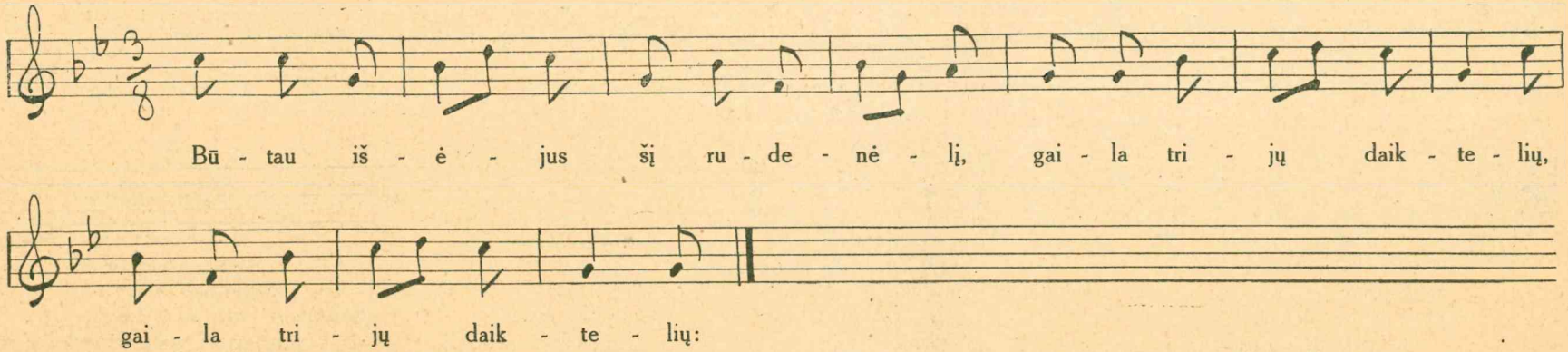

Gaila rūtelių, gaila mėtelių,
Gaila jaunų dienelių (bis).
Vai kai aš buvau pas motinėlę,
Motulė nemylėjo, širdelė neskaudėjo,

O kai aš sėdau už baltų skobnių,
Motulė pagailėjo, širdelė jai skaudėjo.
O kai jau sėdau aš vėžimėlin —
Motulė gailiai verkė, širdelė gailiai verkė.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

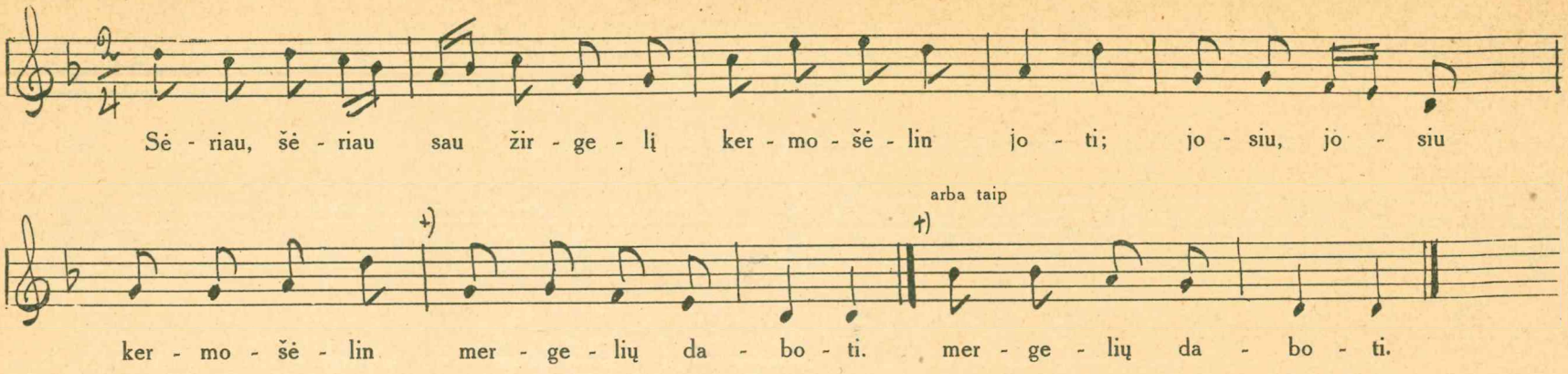

Padabojau sau mergelę
Dvylikos metelių (bis).

— Mergužėle, lelijėle,
Ar eisi už manęs (bis)?

— Roda eiti, roda neiti, —
Roda paūlioti (bis).

— Ūliok, ūliok, mergužėle,
Dar trejus metelius (bis).

Ir suėjo treji metai,
Kaip viena dienelė (bis).

Žiūriu taip, žiūriu šiaip,
Niekaip nepažįstu: (bis)

Sėdi mano mergužėlė,
Kaip žalia rūtėlė. (bis)

Ant rankelių mažas vaikas
Vai kaip avinėlis (bis)

Tai tau, tai tau, mergužėle,
Linksmos paūlionės (bis).

Tai tau, tai tau, lelijėle,
Su dvarokais gėrti (bis).

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio Kietaviškių par.

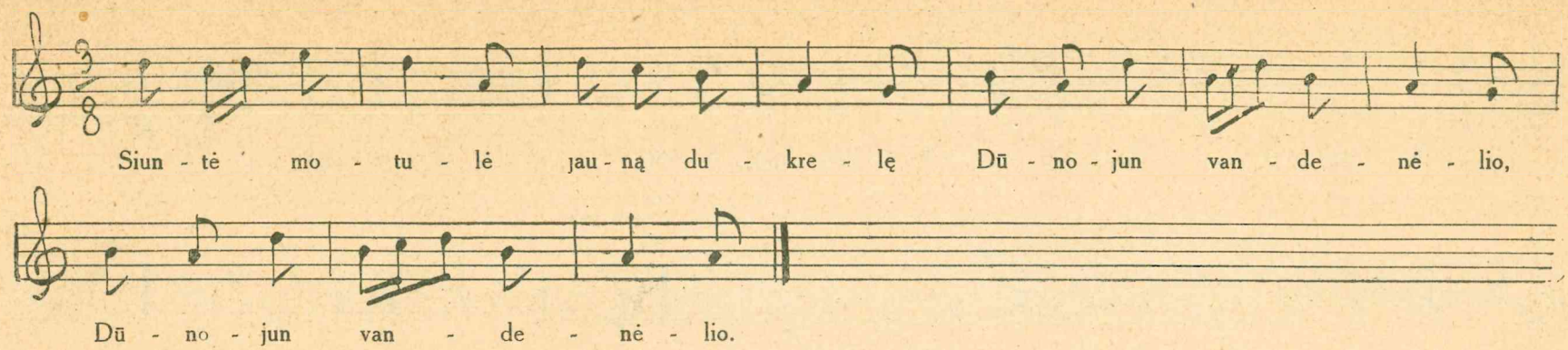

Sidabro viedrai,
Auksiniai niešai,
Šilkiniai pasaitėliai.
Vai ir sutiko
Selmį bernelį
Ant mušto vieškelėlio.

Sudaužė viedrus,
Suskaldė niešus,
Sutraukė pasaitėlius.
Verkė mergelė,
Verkė jaunoji
Gailiojom ašarėlėm.

— Neverk, mergele,
Neverk, jaunoji,
Vis tau bus užmokėta;
Nei šeštokėliais,
Nei trejokėliais:
Vis muštais tolerėliais. —

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

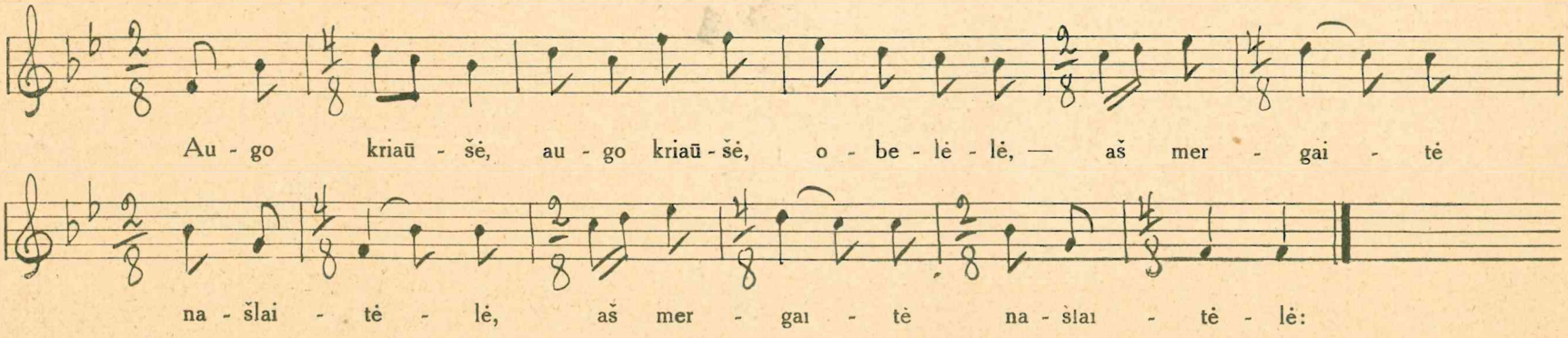

Be tėvelio, be tėvelio, motinėlės,
Be brolelių, seserėlių;
Be rūtelių, be rūtelių vainikėlio,
Be šilkinių kasnykėlių.

Eisiu kalnais, eisiu kalnais pakalnėliais,
Ieškodama vainikėlio.
Vai aš eisiu, vai aš eisiu Dūnojėlin,
Tenai rasiu vainikėlį

Tos mergelės, tos mergelės našlaitėlės,
Kuri guli Dūnojely;
Kuri guli, kuri guli Dūnojely,
Tai jos plaukia vainikėlis.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

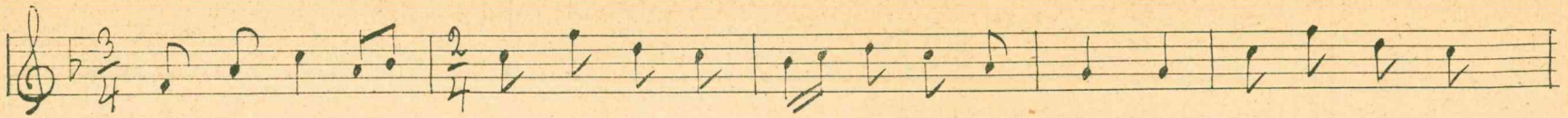

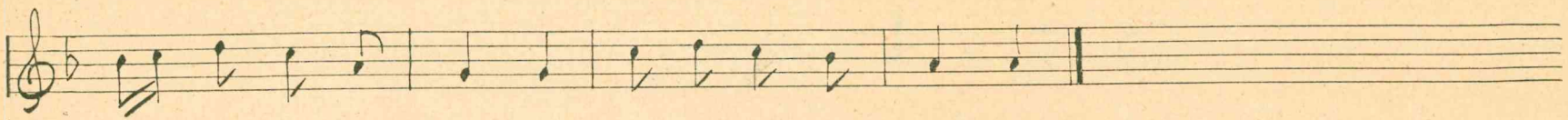

Lygioj lankoj žirgelį dabojau,
Iš kiemelio mergelę viliojau.

Oi mergele, balta lelijėle,
Vai ar eisi už manęs bernelio?

— Roda eiti už tavęs bernelio,
Gaila man močiutės dvarelio.

— Oi mergele, balta lelijėle,
Mano tėvo dar gražesnis dvaras.

Aplinkui dvarą jovarai žydi,
Viduj dvaro jaunimėlis šoka.

— Kai aš šokau su jaunu berneliu
Mane jauną ant renkelių nešė;

Kai aš šokau su šelmiu našleliu,
Mane jauna į šaleles blaškė

Padainavo
Magdalena Barananskaitė
iš Piktakiemio Kietaviškių par.

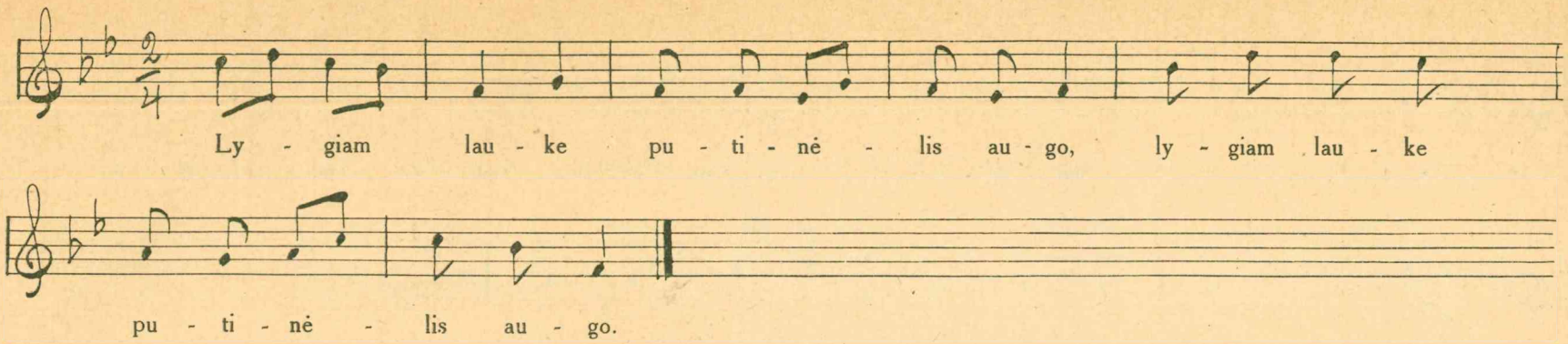

Prieš putiną vieškelėlis eina (bis).
Tuo vieškeliu kareivėliai joja (bis),
Tuo keleliu mano sūnus joja (bis).
Vai tu, sūnel, sūnelėli mano (bis)!
Kai pas mane mažų metų buvai, (bis)
Nemokėjai po didžiumus vaikščioti; (bis)
Kai tu patekai karaliui tarnauti, (bis)
Išsimokei po didžiumus vaikščioti, (bis)
Išsimokei aukštai galvą nešioti. (bis).

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

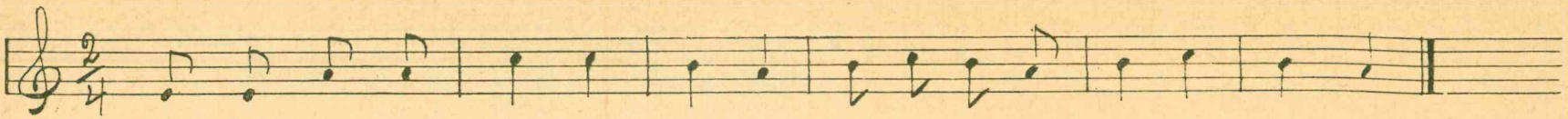

Žiūr. pusl. 51.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
Piktakiemio — Kietaviškių par

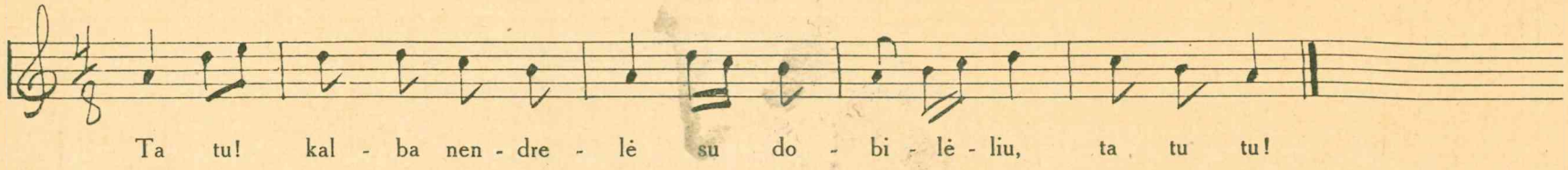

Žiūr. pusl. 50.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par.

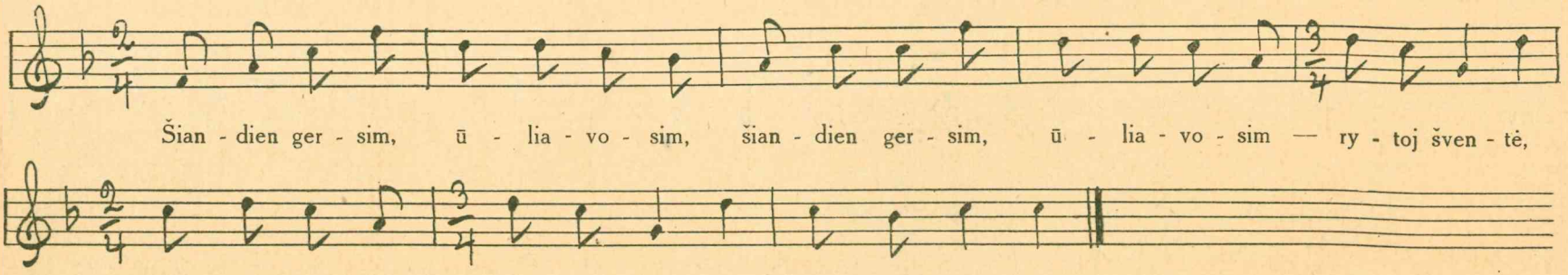

Žiūr. pusl. 92.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio — Kietaviškių par,

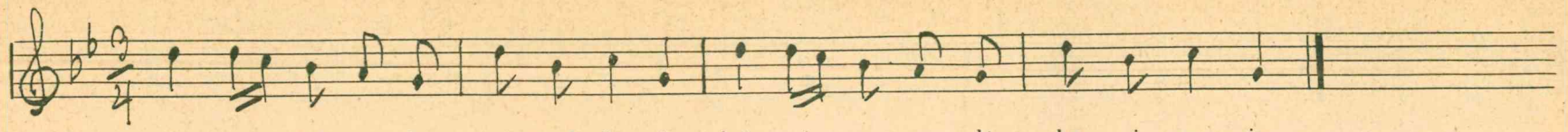

Motina sūnelį linksmino,
Kol jį raitelį užaugino.

Žiūr. pusl. 65.

Padainavo
Ona Sinkevičiutė
Iš Gilušio sodžiaus, Kietaviškių par.

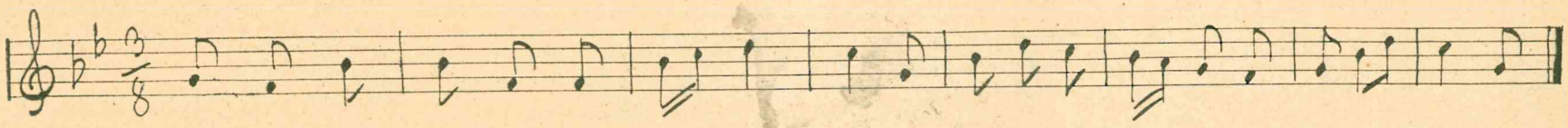

Žiūr. pusl. 101.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

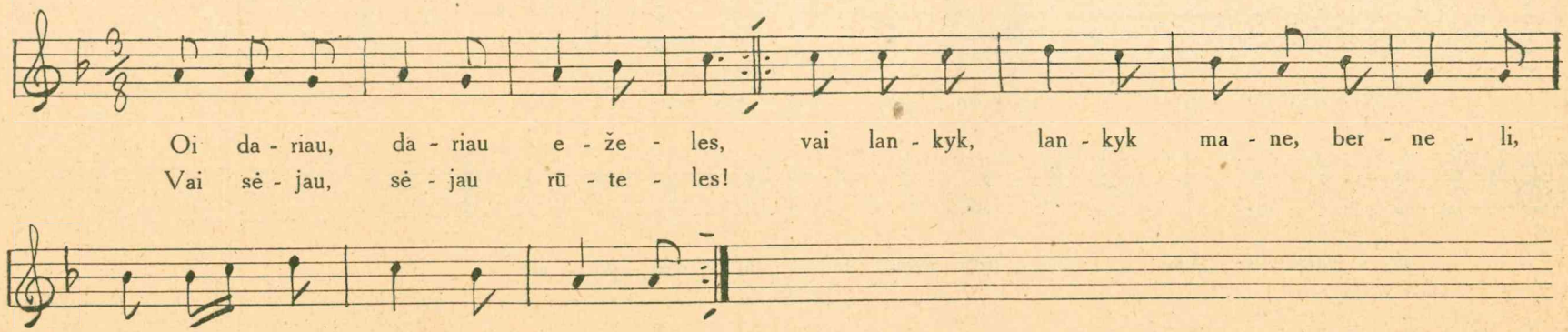

Žiūr. pusl. 31.

Padainavo
Magdalena Baranauskaitė
iš Piktakiemio-Kietaviškių par.

TURINYS

Prakalba 3
1. Vai toli, toli mano senas tėvelis 5
2. Oi ko verki, mergele 5
3. Arė bernelis pūdymėlį 6
4. Pasėjau kanapę, rūta 6
5. Ant tėvelio didžio dvaro žalias jovarėlis 7
6. Motule širdele tu mano 8
7. Ankstų rytą kėliau, per dvarelį ėjau 9
8. Per šilelį jojau, šilely sustojau 10
9. Šį rudenėlį per rudenėlį žirgelį muštravojau 11
10. Džiaugias tėvas ir motina, kad sūnelį užaugino 12
11. Šėriau, šėriau sau žirgelį 13
12. Čiulba vilba volungėlė 14
13. Ūžia žeria, ugnis dega 14
14. Po aukštus kalnus vaikščiojau 15
15. Pakirsiu berželį ir ąžuolėlį 15
16. Oi vakaras, vėlus vakarėlis 16
17. Mes du broliu, du broliu, abu neženotu 16
18. Pas mano tėvelį trys vyšnių sodeliai 17
19. Per laukelį jojau 17
20. Ne mergelė būtau, kad aš nežinotau 18
21. Aukšti girios medeliai 18
22. Mergužėlė šauni, mink kojelėm tankiai 19
23. Ant tėvelio dvaro balti dobilėliai 19
24. Mano tėvelis — lygus laukelis 20
25. Gale svirno liepužėlė 20
26. Ausk, močiute, drobeles 21
27. Saulelė raudona, vakaras netoli 22
28. Oi, oi, oi, kas gi ten yra 22
29. Oi tėvuli, oi širdele, šerk man bėrą žirgelį 23
30. Sudundino kazokėlis vidury šilelio 23
31. Kukau gegulė vyšnių sodely 24
32. Per laukelį tyliai jojau 24
33. Oi lygus, lygus tėvo laukelis 25
34. Saulelė leidžias, šviesi pašvaistėlė 25
35. Oi rūta, rūta, rūtele žalioji 26
36. Pavasario dienelėj sėjau žalią rūtelę 26
37. Oi ko ieškai, berneli, šį miglotą rytelį 27
38. Oi toli, toli, labai toli, penki broleliai šieną piovė 27
39. Du kriaučiuku žuvavo 28
40. Po sodelį vaikščiojau 28
41. Sėk, mergele, rūteles 29
42. Motinyte meilioji, augin mane, nešiojai 29
43. Eisiu aš sodelin juo greičiausiai 30
44. Lėkė puolė du karveliu 30
45. Oi dariau, dariau eželes 31
46. Didžią kelionę keliavau 31
47. Sopa man galvelę 32
48. Grįžte negrįšiu, žirgelį grąžinsiu 32
49. Vaikščiojo mergelė po levandrų daržus 33
50. Mes nueisim sa sodelin 33
51. Šerki, tėveli, bėrą žirgelį 34
52. Vai, kai aš buvau pas motinėlę 34
53. Ar užaugsi, sūneli 35

54. Ar šersi žirgelį, ar josi? 35
55. Kelias, kelelis, pakely bernelis 36
56. Ir atlėkė žąsų pulkas 36
57. Sugiedojo raibi gaidžiai, kai motulė kėlė 37
58. Vai aš eisiu žalion girelėn 37
59. Nenutiko, nenutiko mūsų broliams ženytis 38
60. Eime, sesule, namo 38
61. Aš atsisėdau ant akmenėlio 39
62. Oi aš vakar vakarėlį pyniau rūtų vainikėlį 40
63. Ir ateina subatėlė, rūpi man gi kelionėlė 40
64. Augo darže arškietėlis tarp raudonų rožių 41
65. Oi tai dyvai, dideli prajovai 41
66. Oi žinau, žinau, niekam nesakau 42
67. Mes du broliai jauni 42
68. Gieda gaideliai, ryliuoja 43
69. Per Širvintėlių dvarelį vyno upelė tekėjo 43
70. Gale mūsų sodo gegutės kukavo 44
71. Aš nueisiu sa sodelin 44
72. Pasiklausk, dukrele, pas seną motulę 45
73. Rūtele, mėtele žalioji, kur tavo dėjosi žaliumas 45
74. Tave sode pasodino 46
75. Ramunių daržas 46
76. Verkė martelė, verkė jaunoji 47
77. Anksti atsikėliau, dvarelį apejau 47
78. Gražus cigonėlis, josiu kermošėlin 48
79. Oi tu, sakal, sakalėli 48
80. Rūpinosi motinėlė 49
81. Nepūsk, vėjas 49
82. Tutu, kalba nendrelė su dobilėliu 50
83. Oi kas ant dvaro 50
84. Oi mergele, mergele, mergužėle mano 51
85. Du karveliu klane gėrė 51
86. Prie vyšnių sodelio 52
87. Šėriau, šėriau sau žirgelį 53
88. Kas subatos vakarėlį šėriau bėrą žirgelį 54
89. Sopa širdelę 54
90. Tu, rūtele, tu, žalioji, kodel nežaliuoji 55
91. Oi girioj, girioj, žalioj girelėj 55
92. Žąselės girgsi, gaideliai gieda 56
93. Mergužėle mano, liūdna širdis tavo 56
94. Ateis rudenėlis, nelinksmios dienelės 57
95. Kai aš mažas buvau 57
96. Saulė žemai nusileido 58
97. Oi aš eisiu darželin 58
98. Kad būtau karvelis arba sakalėlis 59
99. Mažas piemenėlis didis vargdienėlis 60
100. Trys rūtų darželiai prie vyšnių sodelio 61
101. Už žalios girelės nauja karčemėlė 62
102. Jokim, broleliai, vienu keliu 62
103. Karvelėli mielas, lėki ton šalin 63
104 Mergele mano jaunoji, kur guli naktį 63
105. Pas mano tėvelį trys vyšnių sodeliai 64
106. Ilgai aš gėriau 64
107. Oi ant kalnelio, ant aukštojo 65
108. Dėkui tau, motule, dėkui tau, širdele 65
109. Eisim, sesut, sa sodelin 66
110. Ant kalnelio jovaras žydėjo 66
111. 112. Gieda gaideliai, giedos ir antri 67
113. Gieda gaideliai, ryliuoja 68
114. Verkia mergelė, verkia jaunoji 68
115. Bėk, žirgeli, per laukelį 69
116. Stovi žirgas, stovi pabalnotas 69
117. 118. Kai aš pažadėjau į mergelę joti 70
119. Pamarėmis mergelė vaikščiojo 71
120. Aš šią naktį per naktelę 71
121. Oi už jūrelių, oi už marelių guli bernelis 72
122. Kelkis, berneli, kelkis, raiteli 72
123. Oi tu, žibur, žiburėli, sidabro liktorėli 73
124. Per dvarą ėjau, saulelė tekėjo 73
125. Jau ateina subatėlė 74
126. Aukšti girios medeliai 74
127. Šėriau žirgelį per nedėlėlę 75
128. Lėkė puolė du karveliu 75
129. Oi tu, rūta, rūtužėle žalioji 76
130. Oi ant tilto žolė žėlė 76
131. Vai tu, berželi, žalias medeli 77
132. Eik, dukre, namon 77
133. Oi ką kalba avižėlė 78

134. Ant tėvelio didžio dvaro bijūnėlis augo 78
135. Vaikštinėjo tėvužėlis pabarėliais 79
136. Kol man negerti, linksmai nebūti 79
137. Tu, lapute čiužinėle 80
138. Gale ūlyčios stovi seklyčia 80
139. Maskolėli žalnerėli, kur tavo nameliai 81
140. Nepūsk, vėjeli, per Nemunėlį 81
141. Kad mes buvom trys sesutės 82
142. Oi bodins, bodins mane broleliai 82
143. Pinasi, vejasi vainikas iš rūtelių širdelių 83
144. Oi aš ėjau šukaudama 83
145. Oi Dieve mano, Dievuli mano 84
146. Pas vieškelėlį rūtų darželėlis 84
147. Motule, motinėle, motule širdužėle 85
148. Aš pasėjau linelį 85
149. Oi ko žvengi, žirgeli 86
150. Per šį lygų laukelį 86
151. Vai ant kalnelio liepelė 87
152. Iš trijų kampų vėjalis pūtė 87
153. Ant kalnelio, ant aukštojo martelės uliojo 88
154. Trijų spurgų apynių 88
155. Sustokit, bernai, iš vieno šono 89
156. Verkia senas tėvelis 89
157. Oi tu, bijūn, bijūnėli 90
158. Aš pas tėvelį vienas sūnelis 90
159. Vai tai niekur nėra tokio dvaružėlio 91
160. Iškasiau šulnelį ant tėvo dvarelio 91
161. Ar velys motulė darželin įeiti 92
162. Šiandien gersim, uliavosim 92
163. Subatos vakarėlį mergelė dvarą šlavė 93
164. Ar šeri žirgelį, ar šeri? 93
165. Oi graži, graži dienelė 94
166. Ko, berneli, stovi? 94
167. Ant kalnelio, ant aukštojo 95
168. Aš atsikėliau ankstų rytelį 95
169. Kad aš vargus žinotau 96
170 Gale svirno liepužėlė 96
171. Per laukelį tyliai jojau 97
172. Vai pakelėly, pavieškelėly ten nauja karčemėlė 97
173. Prašysiu Dievą per visą dieną 98
174 Vai kur tie darželiai, žali žolynėliai 98
175. Dramta, dudu, šiaudai be grūdų 99
176. Ankstų rytą, rytmetėlį saulelė tekėjo 99
177. Aš paėmiau mergužėlę, ketinau nebarti 100
178. Pas gilų Dunojų du broliu uliojo 100
179. Pas mano tėvelį lygūs laukai 101
180. Tai mane mušė, tai nemylėjo 102
181 Tėveli mano, širdele mano, daugiau nešluosiu dvarelio . . 103
182. Augo klevelis aukščiausias 103
183. Išvažiavo tėvelis didžion kelionėlėn 104
184. Mergelė dvarą šlavė žalių rūtų šakele 104
185. Ir augino tėvelis sau mažąjį sūnelį 105
186. Verkia mergelė, verkia jaunoji 105
187. Raibi gaideliai giedojo 106
188. Būtau išėjus šį rudenėlį 106
189. Šėriau sau žirgelį kermošėlin joti 107
190. Siuntė motulė jauną dukrelę 108
191. Augo kriaušė 108
192. Kad aš vakar nei namie nebuvau 109
193. Lygiam lauke putinėlis augo 110
194. Du karveliu klane gėrė 111
195. Tutu! Kalba nendrė su dobilėliu 111
196. Šiandien gersim, uliavosim 111
197. Oi ant kalnelio, ant aukštojo 112
198. Pas mano tėvelį lygūs laukai 112
199. Vai dariau, dariau lyseles 112